ġníoṁarṫa na n-aspol.

UNIVERSITY OF TORONTO
VELUT ARBOR ÆVO

Gníomhartha

Gníoṁarṫa na n-Aspol.

An t-Aṫair Peadar Ua Laoġaire
Canonaċ, S.P.

d'aistriġ iad ó Laidin na Vulgáta ;

agus do ḃreiṫniġ

An t-Aṫair Gearóid Ó Nualláin, M.A.,

iad i gcomparáid leis an nGréigis agus
leis na h-aistriġṫiḃ ar a ḃfuil deiġmeas
na h-Eaglaise.

Táid nótaí agus tagarṫa leó.

Brún agus Ó Nualláin, Teor.
I mBaile Áṫa Cliaṫ :: I mBéal Feirste
I gCorcaiġ :: I bPortláirge

Nihil Obstat:

GIRALDUS O'NOLAN,

Censor Theol. Deput.

Imprimi potest:

✠ EDUARDUS,

Archiep Dublinen.,

Hiberniae Primas.

Dublini, die 8 *Dec.* 1921,

Festo Immac. Concept.

Gn'oṁarṫa na n-Aspol

"Gníoṁarṫa na n-Aspol" an ainm atá ar an leaḃar so ó ṫúsaċ aimsire na h-Eagailse, aċ ní ceart a ṁeas, as san, gur seanaċas é ar an obair a ḋein na h-Aspoil. Do sgaipeaḋ na h-Aspoil ar fuaid tíorṫa an doṁain agus ḃí an obair a ḋeineadar go fada fánaċ sgaipiṫe ó ċéile. Ní'l sa leaḃar so aċ tuairisg ġearr ar conus a tusnuíġeaḋ ar an Eaglais do ċur ar bun. Tá ċuid de ṡeanmóiniú Ṗeadair naoṁṫa curṫa síos sa dá ċaibidiol déag atá ar tusaċ. Is é Lúcás Soisgéalaiḋe do sgríoḃ é, agus is i nGréigis do sgríoḃ sé é. Tusnuíġeann an seanċas atá ann ag deasgaḃáil Ċríost ár dTiġearna agus stadann sé tímpall na bliana trí fiċid a trí, .i. is tuairisg ġearr ar an Eaglais é ar feaḋ deiċ mbliana fiċid.

Caibidiol I.

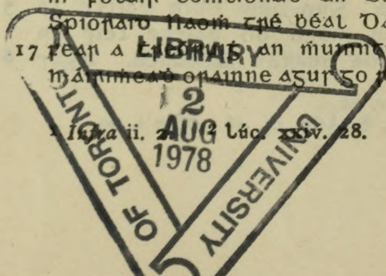
Deasgaḃáil Ċríost. Maitias dá ṫoġaḋ i n-inead Iúdáis.

Do ḋeineas an ċéad ċainnt, a Ṫeoṗilus, ar na 1
neiṫiḃ go léir a tusnuiġ Íosa ar ḋéanaṁ agus ar
ṫeagasg, Go dtí an lá nar deasgaḃálaḋ é tar éis 2
a aiṫeanta ṫaḃairt do sna h-Aspolaiḃ a ṫoiġ sé, tríd
an Spiorad Naoṁ.
Agus tar éis é féin a ṫaisbeáint beó ḋóiḃ i nDiaiḋ 3
a ṗáise, le mórán dearḃuiṫe, i gcaiṫeaṁ daċad lá,
'gá ṫaḃairt féin le feisgint dóiḃ agus ag labairt
leó ar ríġeaċt Dé.

Agus d'iṫ sé bia 'n-a dteannta [1] agus d'órḋuiġ 4
sé ḋóiḃ gan imṫeaċt a' Ierúsalem aċ fanṁaint le
geallṁaint an Aṫar, an ġeallṁaint, (ar seisean) [2] a
ċloiseaḃair ó m' béal-sa: Gur ḋein Eóin baiste le 5
h-uisge aċ go ndéanfar sibse do ḃaiste leis an
Spiorad Naoṁ laistiġ de ḃeagán laeṫanta. Agus 6

[1] Lúc. xxiv. 49; Eóin xiv. 26.
[2] Mait. iii. 11; Marc. i. 8; Lúc. iii. 16 Eóin i. 20.

an méid a ḃí i ḃfoċair a céile díoḃ do ċuireadar
ceist ċuige agus duḃradar: A Ṫiġearna, an sa
n-aimsir seo a ṫaḃarfair an ríġeaċt tar n-ais d'Israél?
7 Aċ duḃairt sé leó: Ní h-agaiḃse atá fios d'ḟáġail
ar na h-aimsiriḃ 'ná ar na tráṫanaiḃ a ċimeád an
8 t-Aṫair fé n-a ċóṁaċt féin. [1] Aċ glacfaiḋ siḃ neart
an Spioraid Naoiṁ ag túirliocan ionaiḃ, [2] agus beiḋ
siḃ i nḃúr luċt fiaḋnaise dóṁsa i n-Ierúsalem agus
i n-Iudéa go léir agus i Samaría, agus go h-imeall
an doṁain ar fad.
9 Agús nuair a ḃí an ċainnt sin ráiḋte aige do tógaḋ
suas é os cóṁair a súl agus do ġlac sgamall as
10 a raḋarc é. Agus an faid a ḃíodar ag féaċaint
air agus é ag imteaċt suas ar neaṁ, féaċ, ḃí
beirt ḟear 'n-a seasaṁ 'n-a n-aice agus éadaċ geal
11 orṫa, Agus duḃradar: A ḟeara Ġaililiaċa, cad
aḃ áil liḃ i nḃúr seasaṁ ag féaċaint suas ċun neiṁe?
Íosa so atá tógṫa suas ar neaṁ uaiḃ, tiocfaiḋ sé ar
an gcuma gcéadna, fé mar a ċonacaḃair ag dul suas
ar neaṁ é.
12 Ansan do ṫánadar tar n-ais go Ierúsalem ó'n
gcnuc ar a dtugtar Oliḃet, cnoc atá i ngiorraċt
13 siuḃal lae saḃḃóide do Ierúsalem. Agus nuair a
ṫánadar isteaċ ċuadar suas go dtí an seómra uaċ-
tarać mar a raiḃ Peadar agus Eóin ag fanṁaint, agus
Séamus agus Aindrias, Pilib agus Tomás, Bartolo-
maeus agus Maitiú, Séamus Alpéis agus Símón
14 Sélotés agus Iúdás mac Śéamuis. Ḃíodar san go léir
ag leanṁaint do toil a ċéile i n-úrnuiġṫe mar aon
leis na mnáiḃ agus le Muire Máṫair Íosa agus le
n-a ḃráiṫriḃ.
15 Insna laeṫiḃ sin d'éiriġ Peadar amearg na
mbráiṫre agus duḃairt sé, (agus ḃí timpall le céad
16 agus fiċe duine cruinniġṫe ann): A ḟeara, a ḃráiṫre,
ní foláir cóṁlíonaḋ an Scriptiúra do ṫargair an
Spiorad Naoṁ tré ḃéal Dáiḃid [3] i dtaoḃ Iúdáis, an
17 fear a ṫreoraiġ an muinntir a ġaiḃ Íosa, an fear a
ḃí áirṁeaḋ orainne agus go raiḃ páirt aige sa t-seirḃís

[1] Infra ii. 4; Lúc. xxiv. 48. [3] Salm. xl. 10; Eóin xiii. 18.

seo. [1] Do fuair an fear san talaṁ le tuarasdal 18
a ḋroċ-ġníṁ, agus do croċaḋ é agus do sgoilt air
'n-a lár agus do ṫuit na h-inni go léir amaċ as. Agus 19
ṫáinig fios an níḋ sin d'á bfuil de ḋaoine i n-Ierú-
salem, i dtreó gur tugaḋ ar an bpáirc sin, 'n-a dtean-
gain sin, "Haceldama," 'sé sin, páirc na fola Agus 20
tá sgríobṫa i leabar na Salm: [2] "Deintear fásaċ
d'á n-áit cóṁnuiġṫe, agus ná bíoḋ duine a ḋéanfaiḋ
cóṁnuiġe ann," agus, [3] "Tugtar a ċaṫaoir easboig
do ḋuine eile." Ní foláir d'á ḃríġ sin, ar na fear- 21
aiḃ seo atá i gcóṁluadar linne i gcaiṫeaṁ na h-aim-
sire go léir 'na raiḃ an Tiġearna Íosa isteaċ agus
amaċ i n-ár measg, Ag tusnú ó'n mbaisde a ḋein 22
Eóin go dtí an lá do tógaḋ suas uainn é, duine acu
san do ḃeiṫ i n'ḟinné ar a aiséirġe i n-aonḟeaċt linne.
Ansan do ṡocaruiġdar ar ḃeirt, ar Iósep ar a 23
dtugtí Barrabas agus go mba ṡloinne ḋó Iústus.
agus ar Ṁaitias. Agus deineadar úrnuiġṫe agus 24
dubradar: Déinse, a Ṫiġearna, ó's agat atá fios
croiḋe gaċ duine, a taisbeáint cia'cu de'n ḃeirt seo
is roġa leat, Ċun go nglacfaḋ sé an t-inead seirbíse 25
agus aspolaċta so do ċaill Iúdás, ionus go raġaḋ
sé i n' áit féin. Ansan do ċuireadar ar ċrannaiḃ 26
dóiḃ é, agus do ṫuit an crann ar Ṁaitias agus do
h-áiriṁeaḋ é i dteannta an aoinne-déag Aspol.

Caibidiol II.

An Spioraid Naoṁ dá ġlacaḋ ag na deisgiobulaiḃ. An tseanmóin a ṫug Peadar uaiḋ do'n ṗobul. Cráiḃṫeaċt na ndaoine do ġlac an creideaṁ ar dtúis.

Agus nuair a críoċnuiġeaḋ laeṫanta na Cingcíse 1
bíodar go léir i n-aonḟeaċt i n-aon áit aṁáin, Agus 2
ṫáinig go h-obann fuaim ó neaṁ mar ḃeaḋ fuaim
gaoiṫe móire ag teaċt agus do líon sé ar fad an tiġ
'na raḃdar 'n-a suiḋe. Agus do taisbeánaḋ dóiḃ 3
mar ḃeaḋ teangṫaċa teine agus iad deiġilte, agus

[1] Mait. xxvii. 7. [2] Salm. lxviii. 26. [4] Salm. cviii. 8.

4 do ṡuiḋ sé ar gaċ duine acu, [1] Agus do líonaḋ
iad go léir de'n Spioraid Naoṁ agus ċromadar ar
labairt i dteangṫaċaiḃ iolarḋa, fé mar a ṫug an
Spioraid Naoṁ dóiḃ labairt.
5 Agus ḃí 'n-a gcóṁnuiḋe i n-Ierúsalem Iúdaíg,
6 daoine diaḋa ar gaċ náisiún fé'n spéir. Agus nuair
a leaṫ an sgéal san do ċruinnig na daoine agus ḃí
mearaṫal aigne orṫa, mar d'airig gaċ duine acu a
7 teanga féin acu-san dá labairt. Agus ḃí uaṫḃás
orṫa go léir agus iad ag déanaṁ iongna, agus
deiridís: Féaċ, náċ Gaililiaig iad san go léir
8 atá ag caint? Agus conus a tárla gur airig
gaċ duine againne a teanga dúċais féin ionar tógaḋ
9 é? Pártaig agus Médaig agus Elamítig, agus
luċt cóṁnuiġṫe Mesopotámia, Iúdaéa agus Ċapa-
10 dócia, Ṗontuis agus Ásia, Ṗrigia agus Pampilia,
na h-Éigipte agus na gcríoċ san Libia atá tímpall
11 ar Ċiréné, agus daoine iasaċta ó'n Róiṁ, Iúdaíg leis
agus proseilítig, Créiteaċa agus Arabaig; d'airig-
eamair iad ag labairt i n-ár dteangṫaċaiḃ féin ar
12 oibreaċaiḃ iongantaċa Dé. Agus ḃí uaṫḃás orṫa go
léir agus iad ag déanaṁ iongna agus deiridís le n-a
13 ċéile: Cad é seo mar obair? Agus ḃí tuille acu ag
déanaṁ magaiḋ agus deiridís: Lán d'ḟíon nua atáid
siad san.
14 Ansan d'éirig Peadar 'n-a ṡeasaṁ, agus an t-aoinne
déag taoiḃ leis, agus d'árduig sé a ġlór agus do
labair sé leó: A ḟeara Iúdaċa agus sibse go léir,
a luċt cóṁnuiġṫe Ierúsalem, bíoḋ 'ḟios agaiḃ an
méid seo, agus glacaiḋ i nbúr gcluasaiḃ mo ċaint!
15 Mar ní h-ar meisge atáid siad so, mar is dóiġ libse,
16 óir ní'l tagaite aċ an tríṁaḋ tráṫ de'n lá. Aċ sid é
17 an níḋ a dubraḋ ó béal an ḟáid [2] Ióél: "Agus tiocfaid
ins na laeṫiḃ déanaċa, adeir an Tiġearna, doirtfead
as mo Spioraid ar gaċ feóil, agus déanfaid búr
gclann mac agus búr gclann ingean targaireaċt,
agus ċífid búr bfir óga aislingí, agus déanfar

[1] Mait. iii. 11; Marc. i. 8; Lúc. iii. 16; Eóin vii. 39;
Supra i. 8; *Infra* 16 agus xix. 6.
[2] Ióél ii. 28; Isáias xliv. 3.

taiḃrite d'ḃúr seanóiriḃ. Agus doirtfead amaċ as 18
mo Spioraid, insna laeṫiḃ sin, ar mo ḃuaċailiḃ agus
ar mo ċailíniḃ, agus déanfaid siad targaireaċt;
Agus taisbeánfad neiṫe iongantaċa sa spéir ṫuas 19
agus ar an dtalaṁ ṫíos, fuil agus teine agus gal
deataiġ. Iompófar an ġrian 'n-a doirċeaċt agus 20
an ġealaċ 'n-a fuil, roiṁ teaċt do lá an Tiġearna, an
lá mór, sofeicse. [1] Agus iseaḋ ḃeiḋ, an uile ḋuine 21
do ġlaoḋfaiḋ ar ainim an Tiġearna saorfar é." A 22
ḟeara Israéil, éistiḋ leis na briaṫraiḃ seo. Íosa
Nasareit, duine a ḟoillsiġ Dia i nḃúr measg-sa leis
na cóṁaċtaiḃ, agus leis na h-iongnaiḃ agus leis na
soluiḋiḃ a ḋein Dia tríd i nḃúr lár, mar is eól daoiḃ
féin, Do tugaḋ an duine sin a' cóṁairle ċinnte agus 23
a' roiṁeólus Dé, agus do ḋeineaḃairse é ċéasaḋ
ċun báis le láṁaiḃ na gcuirpteaċ.* Aċ do tóg Dia 24
é tar éis dubrón ifrinn do ċur ar neaṁníḋ, de ḃríġ
nár ḃ'féidir go gcimeádfí eisean fé n-a ċumas.†
Óir deir Dáiḃid 'n-a ṫaoḃ: [2] Do ċínn roiṁ ré an 25
Tiġearna am ḟiaḋnaise do ġnáṫ, óir tá sé ar mo
ḋeis, ionus ná corróċaí me. Uime seo do ġlac mo 26
ċroiḋe áṫas agus ḋein mo ṫeanga gáirdeaċus, agus
'n-a ṫeannta san ġeoḃaiḋ mo ċuid feóla suaiṁneas i
ndóċas. De ḃríġ ná fágfair m'anam i n-ifreann agus 27
ná léigfir do t'Aon Naomṫa truailliú a ḋ'feiscint.
Ṫugais eólus dom ar ḃóiṫriḃ na beaṫa agus líonfair me 28
lán d'áṫas le d'ġnúis." A ḟeara, a ḃráiṫre, ní misde 29

[1] Ióél ii. 32; Róṁ. x. 13. [2] Salm. xv. 8.

* Ver. 23. "A' cóṁairle ċinnte," ⁊rl. Do ṫoirḃir Dia a Ṁac, agus do ṫoirḃir an Mac é féin, tré ġráḋ ḋúinne, agus ċun sinn do ṡábáil. Agus dá ḋeargaiḃ sin niḋ naoṁṫa ab eaḋ Críost do ṫoirḃirt, agus niḋ ab eaḋ é ar ar ċinn Dia féin. Aċ an ṁuinntir a ḃraṫ é agus do ċéas é ḋeineadar mallaiġṫeaċt; mar ḋeineadar do réir a ndroċ-aigne féin agus do réir aigne an diabail a bí ag séideaḋ fúṫa; agus ní do réir cinneaḋ Dé a ḋeineadar. Ní raiḃ Dia i n' úġdar le n-a mallaiġṫeaċt, bíoḋ nár ċoisg sé an ṁallaiġṫeaċt. Níor ċoisg sé an ṁallaiġṫeaċt mar do ḃí ar a ċumas, niḋ a ḋein sé, maiṫ mór do ṫarraċ as, .i. slánú na cine daonna.

† Ver. 24. "Tar éis dubrón ifrinn do ċur ar neaṁníḋ," .i. tar éis buaḋ ḃreiṫ ar pianta an báis agus ar cóṁaċtaiḃ uile ifrinn

labairt go dána liḃ i dtaoiḃ an ṗátriáirc Dáiḃid, [1] go
ḃfuil sé marḃ, curṫa, agus go ḃfuil a uaiġ i n-ár
30 measg go dtí an lá atá indiu ann. Fáiḋ ab eaḋ é
agus ḃí 'ḟios aige [2] gur ḋearḃuiġ Dia ḋó go suiḋfeaḋ
31 aon de ṡíol a árann 'n-a ċaṫaoir, Agus do ċonnaic
sé roim ré aiséirġe Ċríost agus do labair sé air,
[3] nár fágaḋ i n-ifreann é agus ná feacaiḋ a ċuid feóla
32 truailliú. Do ṫóg Dia suas airís an t-Íosa so, agus
33 is finnite sinne go léir air sin. Do tógaḋ suas é,
d'á ḃríġ sin, ar ḋeaslaiṁ Dé agus do réir mar a
fuair sé ó'n Aṫair an ġeallaṁaint i dtaoiḃ an Spioraid
Naoiṁ, do ḋoirt sé amaċ é seo, agus ċíonn siḃse é agus
34 airíġeann siḃ é. Óir níor ċuaiḋ Dáiḃid suas ar
neaṁ; aċ deir sé féin: [4] "Duḃairt an Tiġearna le
35 m'Ṫiġearna: Suiḋ ar mo ḋeis, go gcuireaḋ do
36 naṁaid mar ṫaca fé d'ċosaiḃ." Bíoḋ a ḟios dá ḃríġ
sin, go dearḃṫa ag gaċ teaġlaċ i n-Israél, Íosa so
a ḋeineaḃairse a ṫarnáil ar ċrois, gur ḋein Dia
Tiġearna ḋe agus Críost.

37 Nuair airíġeadar an méid sin ṫáinig aiṫreaċas orṫa
agus duḃradar le Peadar agus leis na h-aspoil eile:
38 A ḟeara, a ḃráiṫre, cad tá le déanaṁ againn? Agus
duḃairt Peadar leó: Déiniḋ, ar seisean, aiṫríġe,
agus glacaḋ gaċ duine agaiḃ baiste i n-ainim Íosa
Críost, ionus go maiṫfí ḃúr bpeacaí ḋaoiḃ, agus
ansan glacfaiḋ siḃ tabartas an Spioraid Naoiṁ.
39 Óir is daoiḃse agus d'ḃúr sliocht an ġeallaṁaint,
agus do sna daoine go léir atá i gcéin, pé air go
40 nglaoḋfaiḋ ár d-Tiġearna Dia. Agus le mórán eile
focal ḃí sé ag deiṁniú' ḋóiḃ agus ag tatant orṫa,
agus deireaḋ sé: Cimeádaiḋ siḃ féin saor ó'n sliocht
41 aiṁleasta so. Ansan, an ṁuinntir a ġlac a ċóṁráḋ
do baisteaḋ iad, agus do glacaḋ an lá san timpall
trí ṁíle duine.

42 Agus ḃíodar seasaṁaċ do teagasg na n-Aspol, agus
i gcumann an *aráin do ḃrise, agus insna h-úrnuiġṫe
43 Agus do cuireaḋ eagla ar an uile ḋuine; agus do

[1] 3 Ríġ. ii. 10. [2] Salm. cxxxi. 11.
[3] Salm. xv. 10; *Infra* xiii. 35. [4] Salm. cix. 1.

* i nglacaḋ an Ċuirp aoṁṫa.

deineaḋ mórán eile mírḃúilṫí agus soluiḋí tré sna
h-Aspoil i n-Ierúsalem, agus ḃí eagla mór ar na
daoine go léir. Agus gaċ ar ċreid ḃíodar i ḃfoċair 44
a céile agus gaċ níḋ coitċian acu. Do ḋíolaidís amaċ 45
a sealḃas agus a maoin agus do roinnidís é ar an
mḃuiḋin go léir fé mar a ḃíoḋ gáḋ ag aoinne leis.
Agus d'ḟanaidís do toil a céile sa teampul gaċ lá, 46
agus ag ḃrise aráin ó ṫiġ go tiġ, do ċaiṫidís a gcuid
ḃiḋ i n-áṫas agus i *n-aoine croiḋe, Agus iad ag 47
molaḋ Dé agus ḃáiḋ ag na daoine go léir leó. Agus
ḃí an Tiġearna, i n-aġaiḋ an lae, ag méaḋú na buiḋne
a ḃí le sáḃáil.

Caibidiol III.

An ṁírḃúilt a deineaḋ ar an ḃfear a ḃí bacaċ, tré n-ar
h iompuíġeaḋ a lán.

Agus ḃí Peadar agus Eóin ag dul suas sa teampul 1
ċun úrnuiġṫe an naoṁaḋ tráṫ. Agus ḃí duine áiriṫe 2
a ḃí 'n-a ṁairtíneaċ ó ḃroinn a ṁáṫar, agus ḃítear
'ġá iompar. Do curṫí gaċ lá é ag geata an teampuil,
ag an ngeata ar a dtugṫí an geata Áluinn, ionus go
n-iarrfaḋ sé déirc ar an muinntir a ḃeaḋ ag dul isteaċ
sa teampul. Ċonnaic sé Peadar agus Eóin agus iad 3
ċun dul isteaċ agus d'iarr sé orṫa déirc a ṫaḃairt
dó. D'ḟéaċ Peadar air, áṁṫaċ, mar aon le h-Eóin, 4
agus duḃairt sé leis: Féaċ orainn. D'ḟéaċ seisean 5
orṫa ag súil go ḃfaġaḋ se rud éigin uaṫa. Duḃairt 6
Peadar: Ní'l airgead agam ná ór, aċ an níḋ atá
agam ḃeirim duit é. I n-ainim Íosa Críost Nasareit
éirig agus siuḃluig; Agus do rug sé ar láiṁ ḋeis air 7
agus ṫóg sé suas é, agus do ċruadar a ṫroiġṫe agus
a ḃuinn láiṫreaċ. Agus ḃí sé ag léimrig agus ag 8
searaṁ agus ag siuḃal, agus ċuaiḋ sé i n-aonḟeaċt
leó isteaċ sa teampul agus é ag siuḃal agus ag
léimrig agus ag molaḋ Dé. Agus ċonnaic na daoine 9
go léir é ag siuḃal agus ag molaḋ Dé. Agus d'aiṫ- 10

* Aoine, .i. *simplicitas*, ón ḃfocal "aon."

nígdar é, gur b'é an fear é a ḃíoḋ 'n-a ṡuiḋe ag geata
áluinn an teampuil ag lorg na déarca, agus ḃíodar
lán d'iongna agus d'alltaċt i dtaoḃ ar tárla ḋó.
11 Agus ḃí greim aige 'á ċimeád ar Ṗeadar agus ar
Eóin, agus ċonnaic na daoine é agus ḃailiġdar timpall
ar an mbeirt ag an bpóirse ar a dtugtar Póirse
Ṡalomóin, agus uatḃás orta.
12 Agus do ċonnaic Peadar iad agus d'ḟreagair sé
an pobul: A ḟeara Israéil, cad ab ail liḃ ag déanaṁ
iongna ḋe seo, ná ag féaċaint orainne ċóṁ maiṫ
agus dá mba le n-ár neart féin nú le n-ár gcóṁaċt
13 féin a ċuirfimís an duine seo ag siuḃal? Dia
Ábraham agus Dia Isaac agus Dia Iácóib, Dia ár
sinsear, a ṫug glóire d'á Ṁac Íosa, an té a ḋeinea-
ḃairse a ḃraṫ agus do ṡéanaḋ i láṫair Ṗiláit, agus
14 eisean ag taḃairt saorḃreiṫe air. [1] Do ṡéanaḃair
an t-Aon Naoṁṫa fíoraonta agus d'iarraḃair an
15 marḃṫóir a ṫaḃairt daoiḃ, Agus ċuireaḃair ċun
báis úġdar na beaṫa; aċ do ṫóg Dia ó sna mairḃ é,
16 agus is finniṫe sinne ar an níḋ sin. Agus ḋe ḃárr
creidiṁ i n-ainim sin, an duine seo a ċíonn siḃ agus
d'aiṫniġeann siḃ, do neartuiġ a ainim é, agus ṫug an
creideaṁ a ṫagann uaiḋ an slánú críoċnuiġṫe sin atá
os cóṁair ḃúr súl go léir.
17 Aċ anois, a ḃráiṫre, tá 'ḟios agam gur tré aineólus
18 a ḋeineaḃair é, ar nós ḃúr n-uaċtarán. Agus do
ċóṁlíon Dia an níḋ a targair sé tré ḃéalaiḃ na
19 ḃfáiḋ go léir, go ndéanfaḋ a Ċríost fulang. Déiniḋ
aiṫríġe dá ḃríġ sin, agus iompuiġiḋ, ionus go mbuailfí
20 amaċ ḃúr bpeacaí, i dtreó, nuair a ṫiocfaiḋ na
tráṫana faoisiṁ a' láṫair an Tiġearna, go gcuirfiḋ
sé uaiḋ an t-é sin a craoḃsgaoileaḋ daoiḃ, Íosa
21 Críost, An t-é 'nar dual na flaṫais 'ġá ġlacaḋ go
dtí teaċt na dtráṫ 'na gcurfar gaċ níḋ 'n-a rioċt
féin arís, mar a laḃair Dia tré ḃéal a ḟáiḋ naoṁṫa
22 ó tusaċ an tsaoġail. Óir duḃairt Maois: [2] Tógfaiḋ
an Tiġearna, ḃúr nDia, fáiḋ ċúġaiḃ, duine d'ḃúr
mbráiṫriḃ féin mar mise, éistfiḋ siḃ leis ins gaċ níḋ,

[1] Maiṫ. xxvii. 20; Marc. xv. 11; Lúc. xxiii. 18; Eóin xviii. 40.
[2] Deut. xviii. 15.

pé ruḋ a laḃarfaiḋ sé liḃ. Agus beiḋ so, gaċ aon 23
duine ná h-éistfiḋ leis an ḃfáiḋ sin ídeofar as an
bpobul é. Agus na fáiḋe go léir a laḃair, ó Ṡamuél 24
anuas, do tairgaireadar na laetanta san. Is siḃse 25
clann na ḃfáiḋ agus clann na connarta a ḋein Dia
le n-ár n-aitreaċaiḃ nuair a duḃairt sé le h-Ábra-
ham: [1] "Agus ad ṡíolsa isead do beannófar clanna
an doṁain go léir." Ċúgaiḃse ar dtúis, ċun siḃ a 26
beannú, isead ċuir Dia a Ṁac, nuair a tóg sé suas é,
ionus go n-iompóċaḋ gaċ duine é féin ó n-a ḋroċ-
ḃeartaiḃ.

Caibidiol IV.

Gabáil Ṗeadair agus Eóin. A seasaṁaċt. An Eaglais dá méadú.

Agus an ḟaid a ḃíodar ag cainnt leis na daoine 1
táinig na sagairt agus oificeaċ an teampuil agus
na Sadduicínig, Agus doilġíos orta toisg iad 2
a ḃeit ag teagasg an pobuil agus ag craoḃsgaoile
na h-aiseiriġe ó sna mairḃ i n-Íosa. Agus ċuireadar 3
a láṁa orta agus ċuireadar i bpríosún iad go maidin
lár n-a ṁáireaċ, óir ḃí sé n-a trátnóna an uair sin.
Aċ do ċreid a lán de sna daoine a ḃí ag éisteaċt leis 4
an gcainnt agus b'é uiṁir na ḃfear ná cúig míle.
Agus do tárla ar maidin lár n-a ṁáireaċ gur 5
ċruinnig a n-uaċtaráin agus a seanóirí agus a sgríḃ-
neóirí i n-Ierúsalem, Agus Annas an t-árdsagart, 6
agus Caiṗas, agus Eóin, agus Alecsandar, agus gaċ
ar ḃain le treiḃ na sagart. Agus ċuireadar iad-san i 7
látair agus ceistiġdar iad: Cad í an ċómaċt nú an
ainim le n-ar ḋeineaḃairse an níḋ seo? Ansan do líonaḋ 8
Peadar leis an Spiorad Naoṁ agus duḃairt sé leo:
A uaċtarána an pobuil agus a seanóirí, éistiḋ liom:
Ó táimídne indiu d'ár gceistiú i dtaoḃ na maiteasa 9
a deineaḋ do'n ṁairtíneaċ so, conus do leiġseaḋ é.
Bíoḋ 'fios agaiḃ go léir, agus ag pobul Israéil go 10

[1] Gen. xii. 3.

léir, gur i n-ainim ár dTiġearna Íosa Críost ó
Nasaret, an t-é a ċuireaḃairse ċun báis, agus a tóg
Dia ó sna mairḃ, gur i n'ainim sin atá an duine sin
11 'n-a ṡeasaṁ os ḃúr gcóṁair 'n-a ṡláinte. [1] Is í
seo an ċloċ úd a fuair diúltaḋ uaiḃse, sa tsaoir-
seaċt, agus gur deineaḋ cloċ ċinn ċúinne di, ' Agus
12 ní'l slánú i n-aoinne eile. Óir níor tugaḋ do ḋaoine
ainim eile fá neaṁ le 'na gcaiṫfar sinn a ṡáḃáil.
13 Ansan, nuair a ċonnacadar Peadar agus Eóin agus
iad ċóṁ seasaṁaċ, agus nuair a fuaradar gur ḋaoine
iad a ḃí gan tabairt suas, gan foġluim, ḃí iongna
orta; agus d'aiṫníġdar iad, go mḃídís i ḃfoċair
14 Íosa; Agus nuair a ċonnacadar, 'na ṡeasaṁ 'n-a
n-aice an fear a leiġseaḋ, ní raiḃ focal le ráḋ acu
15 'n-a gcoinniḃ. Duḃradar leó dul amaċ, lasmuiġ
de'n ċóṁairle, agus ḋeineadar cainnt eatarta féin,
16 Agus duḃradar: Cad a ḋéanfam leis na daoine seo?
Tá mírḃúilt ḟoiléir déanta tríota, agus a ḟios agá
ḃfuil de ḋaoine i n-Ierúsalem, agus ní féidir dúinn
17 é ṡéanaḋ. Aċ i dtreó ná leaṫfaḋ sé níos mó amearg
na ndaoine bagraimís pionós orta má laḃraid siad
18 a tuille le h-aon duine ar an ainim sin. Do ġlaoḋadar
ċúċa iad agus tugadar foláraṁ dóiḃ gan cainnt 'ná
19 teagasg a ḋéanaṁ i n-aon ċor i n-ainim Íosa. Ansan
do ḟreagair Peadar agus Eóin agus duḃradar:
Ḃreiṫniġiḋ féin cia'cu is ceart i láṫair Dé, rud a
20 ḋéanaṁ oraiḃse 'ná rud a ḋéanaṁ ar Ḋia: Óir ní
féidir dúinn gan an níḋ a ċonnacamair agus a ċloisea-
21 mair a d'innsint. Aċ do ḃagradar-san pionós orta
agus ċuireadar ċun siuḃail iad, óir ní raiḃ ḟios acu
conus a ḋéanfaidís díoltas orta, mar ġeall ar na
daoine, mar ḃí na daoine go léir ag molaḋ an ruda
22 a tárla, sa méid a deineaḋ. Mar, an duine gur
deineaḋ an ṁírḃúilt sláinte sin dó, ḃí sé os cionn
daċad blian.
23 Agus nuair a cuireaḋ ċun siuḃail iad tánadar ċun a
ndaoine féin agus d'innseadar dóiḃ gaċ a nduḃairt
24 uaċtaráin na sagart agus na seanóirí leó. Agus nuair

[1] Salm. cxvii. 22; Isaias xxviii 16; Mait. xxi. 42; Marc. xii. 10; Lúc. xx. 17; Róṁ. ix. 32; Pead. ii 7.

a ċloiseadar-san d'árduiġdar a nguṫ ċun Dé agus du-
bradar: A Ṫiġearna, is tu a dein neaṁ agus talaṁ agus
muir agus gaċ níḋ d'á ḃfuil ionta, Is tu a duḃairt, 25
sa Spioraid Naoṁ, tré ḃéal ár n-aṫar do ḟeirḃi-
sig Dáiḃid: [1] "Cad fá an ḟearg ṁór ar na geintiḃ
agus na pobuil ag beartú neite baoite? Ríġte an 26
deiṁain ag cur cos i dtalaṁ agus na priúnsaí ag
teaċt i gceann a ċéile i n-aġaiḋ an Ṫiġearna agus i
n-aġaiḋ a Ċríost?" Óir do ṫáinig i gceann a ċéile, 27
go fíor, sa ċaṫair seo, i n-aġaiḋ do Ṁic naoṁṫa Íosa
ar ar ċuiris onga, Héród agus Pontius Pilát, agus
na geinte agus pobul Israéil, Agus deineadar an 28
níḋ a cinneaḋ d'láiṁ agus ó d'ċóṁairle féin a
déanaṁ. Agus anois, a Ṫiġearna, féaċ ar an mbag- 29
airt seo acu 'á déanaṁ, agus tabair do d'ḟeirḃísiġ
do briaṫar a labairt go searaṁaċ, le d'láiṁ a ṡíne 30
amaċ ag déanaṁ leiġeas agus mírḃúiltí agus iongnaí
tré ainim do Ṁic naoṁṫa Íosa.

Agus nuair a ḃí an ġuiḋe déanta acu do ċriṫ an áit 31
'na raḃdar cruinniġṫe agus do líonaḋ leis an Spior-
aid Naoṁ iad go léir agus do laḃradar briaṫar Dé
le searaṁaċt aigne.

Agus ḃí ag an sluaġ a ċreid, aon ċroiḋe aṁáin 32
agus aon aigne aṁáin, agus ní deireaḋ aoinne go
mba leis féin aon níḋ a ḃíoḋ 'n-a ṡeilḃ aċ ḃí gaċ níḋ
cóṁċoitċian acu. Agus dein na h-Aspoil fiaḋ- 33
naise ar aiseirġe Ċríost, ár dTiġearna, le cóṁaċt
mór, agus ḃí grásta mór orṫa go léir, Agus ní 34
raiḃ aoinne orṫa a ḃí i ngátar. Mar, an muinntir
'n-a raiḃ talaṁ nú tiġṫe acu, do ḋíolaidís iad agus
tugaidís isteaċ an méid a ġeiḃdís orṫa, Agus ċuir- 35
dís ag cosaiḃ na n-Aspol é. Agus ansan do roinnti
é fé mar a ḃíoḋ gáḋ ag gaċ duine leis.

Agus Iósep, an t-é ar a dtugaḋ na h-Aspuil 36
Barnabas, (focal a miniġṫar i gcéill Mac Sóláis.)
Leḃiteaċ a rugaḋ i gCuprus, . Ḃí talaṁ aige agus 37
díol sé an talaṁ agus tug sé leis an luaċ agus ċuir
sé ag cosaiḃ na n-Aspol é.

[1] Salm. ii. 1.

CAIBIDIOL V.

Breiṫ Dé ar Ananías agus ar Ṡaphira. Na h-Aspoil dá gcur i bpríosún.

1 Aċ do ḋíol fear dár ḃ'ainm Ananías agus a ḃean,
2 Sapíra, feirm tailiṁ. Agus, go fiosaċ d'á ṁnaoí,
do ċeil sé cuid d'ḟiaċaiḃ an tailiṁ agus ċuir sé cuid
3 de'n airgead ag cosaiḃ na n-Aspol. Duḃairt Peadar,
áṁtaċ: A Ananíais, cad uime gur sprioc Sátan do
ċroiḋe ċun bréige a ḋ'innsint do'n Spiorad Naoṁ
4 agus cuid d'ḟiaċaiḃ an tailiṁ a ċeilt? Nár leat
féin é an ḟaid a ḃí sé agat? agus nuair a ḋíolais é
ná raiḃ sé ar do *ċumas féin? Cad ċuige duit an
níḋ seo do ċeapaḋ ad ċroiḋe? Ní do ḋaoiniḃ atá
5 bréag innste agat aċ do Ḋia. Nuair airiġ Ananías
na focail sin do tuit sé agus fuair sé bás. Agus
táinig eagla mór ar a raiḃ ag éisteaċt leis an níḋ
6 sin. Agus d'éiriġ na fir óga agus tógadar é agus
do rugadar amaċ é agus do ċuireadar é.
7 Agus do tárla, i gceann timpall trí h-uaire 'ċloig,
go dtáinig an ḃean isteaċ agus gan a ḟios aici cad
8 a ḃí tuitite amaċ. Agus duḃairt Peadar léi: Innis
dom, a ḃean, an ar a leiṫéid seo d'ḟiaċa do ḋíolaḃair
9 an feirm? Agus duḃairt sisi: Is air. Duḃairt
Peadar léi: Cad a ḃain daoiḃ gur ḋeineaḃair froṁaḋ
ar Spiorad an Tiġearna? Siniad ag an ndorus
cosa na ndaoine atá tar éis t'ḟir a ċur, agus béarfaid
10 siad tusa amaċ. Agus do tuit sí láiṫreaċ agá
ċosaiḃ agus fuair sí bás. Agus táinig na fir óga
isteaċ agus fuaradar go raiḃ sí marḃ agus do rugadar
11 amaċ í agus do ċuireadar í, i n-aice a fir. Agus
táinig eagla mór ar an eaglais go léir agus ar gaċ
aoinne a ḋ'airiġ na neite sin.

12 Agus ḃí mírḃúilti agus iongnai móra d'á ndéanaṁ
ameasg na ndaoine tré láṁaiḃ na n-Aspol. Agus
ḃídís go léir, do toil a ċéile, i bpóirse Ṡalomóin.
13 Agus níor leóṁaiḋ aoinne de'n ċuid eile dul i bpáirt

* .i. ní raiḃ bac air é go léir do ċimeád.

leó, aċ do tug an pobul onóir dóiḃ. Agus ḃí na 14
daoine a ċreid sa Tiġearna, fir agus mná, ag dul
i n-iomadaṁlaċt go mór, i dtreó gur amaċ ar na 15
sráidiḃ, ar ṫoċtaiḃ agus ar ṡúsaiḃ, a cuirtí na daoine
ḃreóite, ionus, nuair a ḃeaḋ Peadar ag teaċt, dá
mba ná déanfaḋ aċ a sgáil tuitim ar ḋuine acu go
léiġisfí ó n-a mbreóiteaċt iad. Agus ḃíoḋ slóiġte 16
ag teaċt go Ierúsalem as na caṫraċaiḃ sa cóṁar-
sanáċt agus daoine breóite acu 'á tabairt leó, agus
daoine a ḃíoḋ dá gcráḋ ag deaṁnaiḃ, agus do leiġistí
iad go léir.
Ansan, d'eirig an t-árdṡagart agus gaċ a raiḃ i 17
n'ḟoċair (b'iad san aicme na Sadducíneaċ), agus
iad lán de ṫnúṫ, Agus ċuireadar a láṁa ar na 18
h-Aspoil agus ċuireadar sa ṗríosún puiḃilíḋe iad.
Aċ d'osgail aingeal an Tiġearna dóirse an ṗríosúin 19
sa n-oiḋċe agus do leig sé amaċ iad agus duḃairt
sé: Imṫiġiḋ, agus seasaiġiḋ, agus labraiḋ sa teampul, 20
leis na daoine, bréiṫre uile na beaṫa so. Agus
nuair airiġdar an ċainnt sin ċuadar isteaċ sa teampul 21
go moċ ar maidin agus ḃíodar ag teagasg.
Agus ansan táinig an t-árdṡagart agus na daoine
a ḃí i n'ḟoċair agus ċruinniġdar cóṁairle, agus
seanóirí clainne Israéil go léir, agus ċuireadar
fios orṫa ċun an ṗríosúin, go dtaḃarfí ċúca iad.
Agus táinig na teaċtairí agus d'osgladar an ċarcair 22
agus ní ḃfuaradar ann iad, agus tánadar tar n-ais
agus d'innseadar san, Agus duḃradar: Fuaramair 23
an ċarcair dúnta go ċruinn agus an luċt coiṁeádta
'n-a seasaṁ ag na dóirsiḃ, aċ nuair a ḋ'osgalamair
an ċarcair ní ḃfuaramair aoinne istiġ. Nuair airiġ 24
oificeaċ an teampuil agus uaċtaráin na sagart an
ċainnt sin ḃí iongna orṫa cad a ḃí imiġṫe ar na príosún-
aiġ. Le n-a linn sin táinig duine agus duḃairt sé 25
leó: Féaċ, na fir úd a ċuireaḃair sa ċarcair táid
siad n-a seasaṁ sa teampul ag teagasg na ndaoine.
Ansan d'imṫig an t-oificeaċ agus na fir a ḃí aige 26
agus tug sé leis iad gan *éigean, óir ḃí eagla na

* .i. go breáġ réiḋ.

27 ndaoine orṫa, go ngeoḃṫí do ċloċaiḃ ionta. Agus
nuair a ṫugadar leó iad cuireadar 'n-a seasaṁ
i láṫair na cóṁairle iad agus do ċeistiġ uaċtarán
28 na sagart iad, Agus duḃairt sé: D'órduiġmair
daoiḃ le h-órdú daingean gan teagasg a ḋéanaṁ
sa n-ainim sin agus féaċ tá Ierúsalem líonta agaiḃ
le nbúr dteagasg, agus ní foláir liḃ fuil an duine
29 sin do ṫarac anuas orainne. Agus d'ḟreagair Peadar
agus na h-Aspoil agus duḃradar: Is cirte rud a
30 ḋéanaṁ ar Ḋia 'ná ar ḋaoiniḃ. Do ṫóg Dia ár sinn-
sear ós na marḃ Íosa, an t-é a ċuireaḃairse ċun báis,
31 ġá ċroċaḋ ar an gcrann. Do ṫóg Dia suas le n-a
láiṁ ḋeis é 'n-a Ṗriúnsa agus 'n-a Ṡlánuiġṫeoir ċun
go dtaḃarfaḋ sé aiṫriġe agus maiṫeaṁnaċas peacaí
32 d'Israél. Agus is fínniṫe sinne ar na focalaiḃ sin,
agus an Spiorad Naoṁ, a ṫug Dia do sna daoine
atá úṁal dó.
33 Nuair airiġdar san an ċainnt sin ḃíodar sgólta,
34 agus ṁeasadar iad a ċur ċun báis. Aċ d'eiriġ, sa
cóṁairle, duine de sna Fairisíniġ dár ḃ'ainim
Gamaliél, doċtúir dlíġe a ḃí creideaṁnaċ ameasg
na ndaoine go léir, agus d'órduiġ sé na fir do ċur
35 amaċ tar dorus ar feaḋ tamail ḃig, Agus duḃairt
sé leó-san: A ḟeara Israéil, tugaiḋ aire ḋaoiḃ féin
i dtaoḃ na ndaoine sin agus cad a ḋéanfaiḋ siḃ leó.
36 D'eiriġ, sa n-aimsir a ċuaiḋ ṫorainn, Teodas, agus
duḃairt sé gur ḋuine mór é féin, agus d'aontuiġ
tímpal cúig ċéad duine leis. Aċ do marḃuiġeaḋ é,
agus an ṁuinntir a ċreid ann do sgaipeaḋ iad agus
37 ċuadar ar neaṁníḋ. I ndiaiḋ an ḟir sin d'eiriġ
Iúdás Gaililíaċ, i laeṫiḃ an ċóṁairiṁ, agus tarraig
sé na daoine 'n-a ḋiaiḋ, aċ do fuair sé sin bás, leis,
38 agus do sgaipeaḋ a ċuallaċt go léir. Deirim liḃ
anois, d'á ḃríġ sin, éiriġiḋ de sna daoine seo agus
sgaoiliḋ leó, óir, má's ó ḋaoine an intinn seo agus
39 an gnó so, raġaiḋ sé ar neaṁníḋ, Aċ má's ó Ḋia é
ní féidir daoiḃ é ċur ar neaṁníḋ, agus ba ḃaoġal go
mbeaḋ siḃ ag iomaiḋ le Dia féin. Ḋeineadar rud
air.
40 Ansan do ġlaoḋadar isteaċ na h-Aspoil agus do

sgiúrsáladar iad agus duḃradar leó gan laḃairt
i n-aon ċor i n-ainim Íosa. Ansan do ċuireadar
ċun siuḃail iad. Aċ d'imtiġdar san a' raḋarc na 41
cóṁairle agus áṫas orta toisg gur tuigeaḋ gur
ḃ' ḟiú iad tarcuisne ṫaḃairt dóiḃ le fulang mar
ġeall ar ainim Íosa. Agus níor stadadar i gcaiṫeaṁ 42
an lae go léir aċ ag teagasg na ndaoine agus ag
craoḃsgaoile Íosa Críost, sa teampul agus ó tiġ
go tiġ.

Caibidiol VI.

An mórḟeisear deoċon dá n-oirdniú. Díoġras Stioṗáin.

Agus ins na laeṫiḃ sin, nuair a ḃí uiṁir na ndeis- 1
giobul ag dul i méid, d'eiriġ ceisnioṁ do sna Gréag-
aiġ i n-agaiḋ na n-Eaḃraċ, 'ġá ráḋ go dtugtí failliġe
'n-a mbaintreaċaiḃ féin sa ḃfritálaṁ laeṫaṁail *
Ansan do ġlaoiḋ an dáréag na deisgiobuil go léir 2
i gceann a ċéile agus duḃradar: Ní cuiḃe dúinne
briaṫar Dé d'ḟágaint agus fritálaṁ bóird a ḋéanaṁ.
Cuardaiġiḋ, d'á ḃriġ sin, a ḃráiṫre, ar búr measg 3
féin, mórḟeisear d'ḟearaiḃ creideaṁnaċa, agus iad
lán de'n Spiorad Naoṁ agus d'eagna, go gcuireaṁ i
mbun na h-oibre seo iad. Agus beimíd féin coitċianta 4
ag déanaṁ úrnuiġṫe agus ag fritálaṁ an ḃréiṫir. 5
Agus do taiṫn an ċainnt leis an bpobul go léir. Agus
do ṫoġadar Stioṗán, fear a ḃí lán de ċreideaṁ agus
de'n Spiorad Naoṁ; agus Pilib, agus Proċor, agus
Nicánór, agus Tímón, agus Parmenas, agus Nicolás,
fear a ṫáinig ċúċa ó Antioċ. Ṫugadar na fir sin 6
i láṫair na n-Aspol, agus ḋein na h-Aspoil úrnuiġṫe
dóiḃ agus ċuireadar a láṁa orta.

Agus ḃí briaṫar an Tiġearna ag fás agus uiṁir na 7
ndeisgiobul ag dul i líonṁaire go mór i n-Ierúsalem,
agus ḃí cuallaċt mór de sna sagairt féin tar éis
géille do'n ċreideaṁ.

* Ver. 1. "Na Gréagaiġ." Gréagaiġ a tugtí ar na h-Eaḃraiġ a rugaḋ agus do tógaḋ sa Ġréig.

8 Agus ḃí Stioṗán lán de ġrásta agus de neart
agus é ag déanaṁ míorḃúiltí agus soluiḋí móra
9 ameasg na ndaoine. Ansan d'eiriġ daoine áirite
as an sinagóig ar a dtugtar sinagóg na Libertíneaċ
agus na gCurénéaċ agus na n-Alecsandríneaċ agus
na ndaoine a ṫáinig ó Ċilicia agus ó Ásia, agus ḃíodar
10 ag aragóint le Stioṗán. Agus ní raḃdar ábalta
ar ṡeasaṁ i n-aġaiḋ na h-eagna agus i n-aġaiḋ na
11 sprioraide le n-a laḃraḋ sé. Ansan ċuireadar suas
daoine áirite ċun teaċt agus a ráḋ gur airíġdar
féin focail ṁasluiġteaċa uaiḋ i n-aġaiḋ Ṁaoise
12 agus i n-aġaiḋ Dé. Do ġríosadar ar an gcuma san
an pobul agus na seanóirí agus na sgríḃneóirí agus
do riteadar i gceann a céile agus do rugadar air
13 agus do tugadar i látair na cóṁairle é. Agus
ċuireadar suas fínnite bréagaċa ċun a ráḋ: Ní
stadann an duine sin aċ ag labairt cainnteana mas-
luiġteaċa i n-aġaiḋ na h-áite naoṁta agus i n-aġaiḋ
14 na dliġe. Óir d'airiġmair é 'ġá ráḋ so: Déanfaiḋ
Íosa so Nasareit léirsgrios ar an áit seo agus cuir-
15 fiḋ sé atarú ar na nósa a tug Ṁaois dúinn. Agus
bí luċt na cóṁairle ag féaċaint go dlúṫ air agus
ċonnacadar go raiḃ a ġnúis mar a beaḋ gnúis aingil.

CAIBIDIOL VII.

Cainnt Stioṗáin os cóṁair na cóṁairle; a ṁartra.

1 Ansan duḃairt uaċtarán na sagart: An ḃfuil so
2 aṁlaiḋ? Duḃairt seisean: A ḟeara, a ḃráiṫre agus
a aiṫreaċa, éistiḋ liom! Do taisbeáin Dia na glóire
é féin d'ár n-atair Ábraham nuair a ḃí sé i Meso-
3 potámia sar ar ċóṁnuiġ sé i gCaran. Agus duḃairt
sé leis: [1] "Imtiġ as do tír agus ó d'ġaoltaiḃ agus
4 tar isteaċ sa tír a taisbeánfad duit." Ansan d'ḟág
sé tír na gCaldaéaċ agus ċóṁnuiġ sé i gCaran. Agus
nuair a fuair a atair bás d'aistriġ sé é ċun na tíre
5 seo 'na ḃfuiltí-se anois i ndúr gcóṁnuiġe. Agus níor

[1] Gen. xii. 2.

tug sé seilḃ oiġreaċta ḋó ann, oiread agus ciscéim
troiġe, aċ do ġeall sé go dtaḃarfaḋ sé seilḃ na
h-áite ḋó féin agus d'á ḟlioċt 'n-a ḋiaiḋ, agus gan
mac aige. Aċ duḃairt Dia leis: [1] Go mbeaḋ a 6
ḟlioċt 'n-a gcóṁnuiġe i ndúṫaiġ iasaċta agus go
gcuirfí fé ḋaor-smaċt iad agus go dtaḃarfí droċ-
úsáid dóiḃ ar feaḋ ċeitre ċéad blian. Agus an 7
náisiún agá mbeid siad fé ḋaoirse, taḃarfadsa breiṫ
orta, aduḃairt an Tiġearna, agus 'n-a ḋiaiḋ san
tiocfaid siad amaċ agus beid siad ag déanaṁ seirḃíse
ḋóṁsa sa n-áit seo. [2] Agus tug sé ḋó connraḋ an 8
tímpallġearraḋ, [3] agus mar sin do ġein sé Isaac agus
do ḋein sé an tímpallġearraḋ air an t-oċtṁaḋ
lá, agus [4] Isáac Iácób, agus [5] Iácób an dáréag
pátriárc.

Agus táinig formaḋ ag na pátriárcaiḃ do Iósep 9
agus [6] ḋíoladar é isteaċ sa n-Éigipt. Agus ḃí Dia
leis, Agus d'ḟuasgail sé é as gaċ guais d'á dtáinig 10
air, [7] agus tug sé fáḃar agus eagna ḋó i súiliḃ Faraó
rí na h-Éigipte, agus do ḋein sé uaċtarán ḋé ar an
Éigipt agus ar a teaġlaċ féin go léir. Ansan do 11
táinig an gorta ar an Éigipt ar fad agus ar Ċanaan,
agus cruaḋtan mór, agus ní raiḃ bia le fáġail ag
ár n-aiṫreaċaiḃ. [8] Agus nuair a ḋ'airiġ Iácób arḃar 12
a ḃeiṫ le fáġail sa n-Éigipt ċuir sé ár n-aiṫreaċa
ann ar dtúis. [9] Agus an tarna turus d'aiṫin a 13
ḋriṫáraċa Iósep agus do noċtaḋ a ċine do Faraó.
Ansan do ċuir Iósep fios ar Iácób, a aṫair, agus ar 14
a ġaoltaiḃ go léir, cúig duine ḋéag a's trí fiċid.
[10] Agus ċuaiḋ Iácób síos sa n-Éigipt, agus [11] fuair 15
sé bás, é féin agus ár n-aiṫreaċa. Agus do tugaḋ 16
go Siċem iad agus do cuireaḋ iad sa n-uaiġ [12] a
ċeannaiġ Ábraham ar airgead ó ṁacaiḃ Hemór, mac
Ṡiċem.

Aċ nuair a ḃí ag teaċt am na geallaṁna a ġeall 17

[1] Gen. xv. 13. [2] Gen. xvii. 10. [3] Gen. xxi. 2.
[4] Gen. xxv. 25. [5] Gen. xxix. 32 agus xxxv. 22.
[6] Gen. xxxvii. 28. [7] Gen. xli. 37. [8] Gen. xlii. 2.
[9] Gen. xlv. 3. [10] Gen. xlviii. 5. [11] Gen. xlix. 32.
[12] Gen. xxiii. 16 agus l. 5 agus 13; Ios. xxiv. 32.

Dia d'Ábraham ḃí an t-sliocht tar éis dul i [1] líonṁaire
18 sa n-Éigipt, go dtí gur éirigh rí eile sa n-Éigipt
19 ná raiḃ aiṫne aige ar Ióseṗ. Ḋein sé sin feall ar ár
gcine agus ċuir sé cruaḋtan ar ár n-aiṫreaċaiḃ, go
gcaiṫidís a gclann óg do ċur uata amaċ i dtreó ná
20 mairfidís. [2] Sa n-am san iseaḋ do rugaḋ Maois,
agus dob ionṁuin le Dia é, agus do h-oileaḋ ar
21 feaḋ trí ṁí é i dtigh a aṫar. Ansan do cuireaḋ amaċ
é, agus do tóg ingean Faraó é agus ḋein sí é d'oileaṁ-
22 aint 'n-a ṁac aici féin. Agus do múineaḋ do Ṁaois
gaċ sagas eagna d'á raiḃ ag muinntir na h-Éigipte
agus ḃí sé cóṁaċtaċ 'n-a ḃréiṫriḃ agus 'n-a ġníoṁ-
23 arṫaiḃ. Nuair a ḃí sé daċad blian d'aois ṫáinig
maċtnaṁ i n' aigne ḋó go raġaḋ sé ag féaċaint a
24 ḃráiṫre, clann Israéil. [3] Agus ċonnaic sé éagcóir 'á
ḋéanaṁ ar ḋuine acu agus do ċosain sé é, agus ḋein
sé díoltas ar son an t-é gur deineaḋ an éagcóir air,
25 mar do ḃuail sé an t-Éigipteaċ. Agus do ṁeas sé
go dtuigfeaḋ a ḃráiṫre go dtaḃarfaḋ Dia tré n-a
26 láiṁ féin, fuasgailt dóiḃ, aċ níor tuigeadar. [4] Lár
n-a ṁáireaċ a ḃí ċúġainn ṫáinig sé orta agus iad ag
troid, agus ḋein sé casadas agus síoṫċáin eatarta,
agus duḃairt sé: A ḟeara, is bráiṫre siḃ; cad ċuige
27 ḋaoiḃ a ċéile ġortú? Aċ an fear a ḃí ag déanaṁ
na h-éagcóra ar a ċóṁarsain do ḋiúltuiġ sé ḋó agus
duḃairt sé: Cé ċeap tusa ad' ṗriúnsa agus ad'
28 ḃreiṫeaṁ os ár gcionn? An me ṁarḃú a ċeapann tú mar
29 a ṁarḃuiġis an t-Éigipteaċ inné? Nuair airiġ Maois
an focal san do teiṫ sé agus ḃí sé 'n-a ḋeóruiḋe i
dtír Ṁadian, agus ḃí beirt ṁac aige sa tír sin.
30 Agus tar éis daċad blian do [5] taisbeáin aingeal é
féin dó i ḃfásaċ cnuic Sina, i lasair teine, i dtor.
31 Agus nuair a ċonnaic Maois an níḋ sin do ṫáinig
iongna air, agus ḃí sé ag teaċt i n'aice, 'ġá ḃreiṫniú
agus do laḃair guṫ an Tiġearna leis, agus duḃairt:
32 Is mise Dia t'aṫarAċ Dia Ábrahaim, agus Dia
Isáac agus Dia Iácóiḃ. Agus ṫáinig criṫeagla ar
33 Ṁaois agus níor leóṁuiġ sé féaċaint air. Agus

[1] Exod. i. 7. [2] Exod. ii. 2. [3] Exod. ii. 12.
[4] Exod. ii. 13. [5] Exod. iii. 2.

duḃairt an Tiġearna leis: Bain do ḃróga de t' ċosaiḃ
mar is talaṁ naoṁṫa an áit 'na ḃfuilir ad ṡeasaṁ.
Ag féaċaint dom is léir dom an cruaḋtan 'na ḃfuil 34
mo ṗobul atá sa n-Éigipt, agus do ċloisear a
ngéarġol agus tánag anuas ċun iad a ḋ'ḟuasgailt.
Agus tarra anois go gcuireaḋ sa n-Éigipt tu.
An Maois sin d'ár diúltuiġeaḋ nuair a duḃraḋ 35
leis: Cé ċeap tusa ad ṗriúnsa agus ad ḃreiteaṁ?
do ċuir Dia uaiḋ é 'n-a ṗriúnsa agus i n'ḟuasgaltóir,
tré láiṁ an aingil a taisbeánaḋ dó sa tor. [1] Tug 36
sé sin leis amaċ iad, agus é ag déanaṁ míorḃúiltí
agus soluiḋí i dtír na h-Éigipte agus sa Ṁuir Ruaiḋ
agus sa ḃfásaċ ar feaḋ daċad blian. Isé an Maois 37
sin aduḃairt le clainn Israéil: [2] Tógfaiḋ Dia ċúġaiḃ
fáiḋ d'ḃúr mbráiṫriḃ, mar mise; éistfiḋ siḃ leis sin.
[3] Sidé a ḃí sa n-eaglais sa n-uaigneas i ḃfoċair an 38
aingil, do laḃair leis ar ċnuc Sína agus le n-ár
n-aiṫreaċaiḃ; do ġlac bréiṫre na beaṫa le taḃairt
dúinn. Agus ní ḋéanfaḋ ár n-aiṫreaċa rud air, 39
aċ do ḋiúltuiġdar dó agus d'iompuiġdar a gcroiḋe
ar an Éigipt, Agus dúḃradar le h-Aaron: [4] Dein 40
dúinn déiṫe a ḃeiḋ ag gluaiseaċt róṁainn; óir an
Maois seo a tug amaċ a h-Éigipt sinn ní feas-
ramair cad 'tá imiġṫe air. Agus ḋeineadar gaṁ- 41
ain ins na laeṫiḃ sin, agus ḋeineadar íoḋbirt ċun
an íoṁáiġ, agus ḋeineadar gáirdeaċas a h-obair a
láṁ féin. Agus d'iompuiġ Dia agus do leig sé ḋóiḃ 42
ḃeiṫ ag déanaṁ seirḃíse do ṡluaġ neiṁe, mar atá
sgríoḃṫa i leaḃar na ḃfáiḋ: [5] Ar ḋeineaḃair ofráil
agus íoḋbirt dóṁsa sa ḃfásaċ i gcaiṫeaṁ daċad blian
a ṫeaglaċ Israéil? Agus do ġlacaḃair taḃernacul 43
Ṁoloċ agus réalt ḃúr nDé Rempam, íoṁáġṫa a
ḋeineaḃair le nḃúr láṁaiḃ féin ċun iad d'aḋraḋ.
Agus aistreoċad siḃ tar Ḃabilóin.
Ḃí taḃernacul na fiaḋnaise ag ár n-aiṫreaċaiḃ sa 44
ḃfásaċ, fé mar a ċeap Dia ḋóiḃ nuair a [6] laḃair sé
le Maois, go nḋéanfaḋ sé é do réir an ṁacsaṁla a
ċonnaic sé. Agus do ṫóg ár n-aiṫreaċa, agus Íosus 45

[1] Exod. vii. 8, ix. 10, agus xi. 4. [2] Deut. xviii. 15. [3] Exod. xx. 3.
[4] Exod. xxxii. 1. [5] Amos v. 25. [6] Exod. xxv. 40.

é agus tugadar leó é isteaċ sa tír a ḃí ag na geinte,
agus ḋíḃir Dia iad san ó aġaiḋ ár n-aiṫreaċ, go dtí
46 laeṫe Ḋáiḃid, Agus fuair sé sin fáḃar i láṫair
Dé, agus d'iarr sé go ḃfaġaḋ sé tabernacul do
47 Ḋia Iácóiḃ. Aċ is é Salomón a ċuir suas tiġ dó.
48 Aċ ní h-i ndéantús láṁ a ċóṁnuiġeann an dúileaṁ,
49 mar adeir an fáid:† [1] Is é neaṁ mo ċaṫaoir ríoġḋa,
agus an talaṁ taca mo ċos. Cad é an tiġ a ḋéanfaiḋ
siḃ dom, adeir an Tiġearna, nú cá ḃfuil áit mo
50 ṡuaiṁnis? Nách iad mo láṁa féin a ḋein iad go léir?
51 A luċt na muinéal stuacaċ agus na g-croiḋte
agus na gcluas gan timpalliġearraḋ, tátaoí coit-
ċianta ag cur i n-aġaiḋ an Spioraid Naoiṁ: Mar a ḃí
52 ḃúr n-aiṫreaċa, sin mar atátaoí-se. Cia'cu de sna
fáiḋiḃ nár ḋein ḃúr n-aiṫreaċa géarleanṁaint air?
Agus ċuireadar ċun báis na daoine a tarngair dóiḃ
teaċt an Fíor-Aoin seo a ḋeineaḃair-se féin anois do
53 ḃraṫ agus do ċur ċun báis. Do ġlacaḃair an dliġ
ó ṡpitálaṁ na n-aingeal agus níor ċoiméadaḃair an
dliġ.

54 Nuair airiġdar an ċainnt sin do ġearr sí an croiḋe
55 acu agus ḃíodar ag díosgán a ḃfiacal ċuige. Aċ ḃí
sé lán de'n Spiorad Naoṁ agus d'ḟéaċ sé suas ins
na flaṫais agus ċonnaic sé glóire Dé agus Íosa 'n-a
ṡeasaṁ ar deaslaiṁ Dé, agus dubairt sé: Féaċ ċím
na flaṫais ar osgailt agus Mac an Duine 'n-a ṡeasaṁ
56 ar deaslaiṁ Dé. Ansan do ċuireadar liú árd asta
agus do ċuireadar a láṁa ar a gcluasaiḃ agus do
57 riṫadar i n-aonḟeaċt ċuige, Agus do ċomáineadar
amaċ as an gcaṫair é agus ġaḃdar do sna cloċaiḃ
ann, agus ċuir na finnite a mbrait ag cosaiḃ fir óig

[1] Isáias lxvi. 1.

† Ver. 48. "ní h-i ndéantús láṁ," ⁊rl. .i. Níl aon ġáḃ aige le tiġṫiḃ cré agus ní féidir é ḋúnaḋ laistiġ díoḃ. Aċ sa n-am céadna, ó 'tá sé gan teóra tá sé ins gaċ uile áit, agus istiġ i n-ár dtiġṫiḃ cóṁ maiṫ le gaċ áit eile. Agus do ċóṁnuiġ Críost, sa méid gur duine é, i dtiġṫiḃ, agus tá sé anois ar ár n-altóraiḃ.

ar a dtugtí Saul. Agus ġaḃdar do sna cloċaiḃ i 58
Stiopán agus é ag glaoḋaċ ar Ḋia, agus: A Ṫiġearna
Íosa, glac ċúġat m'anam! adeireaḋ sé. Ansan do 59
leig sé é féin ar a ġlúiniḃ agus duḃairt sé, do ġut
árd: A Ṫiġearna ná cuir an peaca so i leiṫ na ndaoine
seo! Agus nuair a ḃí an méid sin ráiḋte aige do
ṫuit a ċodla air sa Ṫiġearna.

Agus ḃí Saul toilteanaċ ċun a ḃáis.

CAIBIDIOL VIII.

Na Samaritánaiġ dá n-iompóḋ ag Pilib ċun an ċreidiṁ agus an coillteánaċ dá ḃaisteaḋ aige.

Ansan do deineaḋ, ins na laeṫiḃ[1] sin íde ana-ḋian 1
ar an eaglais a ḃí i nIerúsalem agus do sgaipeaḋ na
daoine go léir tré ċríoċaiḃ Iúdaéa agus Samaria, aċ
amáin na h-Aspoil. Agus tug daoine diaḋa aire 2
do Stiopán agus ċaoineadar é go mór. Aċ ḃí léir- 3
sgrios ag Saul 'á ḋéanaṁ ar an eaglais, é ag dul
isteaċ ins na tiġṫiḃ agus fir agus mná aige 'á ṫarraċ
amaċ agus é 'ġá gcur i mbraiġdineas.

Aċ an ṁuinntir a sgaipeaḋ do ġluaiseadar rómpa 4
ag craoḃsgaoile ḃréiṫre Dé. Agus ċuaiḋ Pilib síos 5
go caṫair Samaria agus ḃí sé ag craoḃsgaoile Ċríost
dóiḃ sin. Agus tug na daoine aire do ċainnt Pilib 6
agus d'éisteadar leis do toil a céile, mar ċonnacadar
na míorḃúilti a ḃí aige 'á ḋéanaṁ. Mar ḃí a lán acu 7
'na raiḃ sprioraidí truaillighte ionnta agus go n-im-
tiġdís asta ag éiġeaṁ go h-árd. Agus a lán a ḃí 8
millte agus a ḃí bacaċ do leiġiseaḋ iad.

D'á ḃríġ sin ḃí áṫas mór sa ċaṫair sin. Aċ ḃí fear 9
áiriṫe d'ar ḃ' ainm Símón agus ḃí sé 'n-a ḋraoi sa
ċaṫair roiṁe sin agus é ag mealladh muinntire Ṡamaria,
'ġá ráḋ gur ḋuine mór éigin é. Agus tugaḋ na daoine 10
go léir, beag agus mór, cluas dó, agus deiridís:
Cóṁaċt Dé é seo, an ċóṁaċt ar a dtugtar mór-

[1] A.D. 33

11 ċóṁaċt. Agus d'éistidís leis, mar bíodar meallta
12 le n-a ċuid draoidheaċta aige ar feaḋ abfad. Aċ
nuair a ċreideadar Pilib agus é ag craobhsgaoile
i dtaobh ríġeaċta Dé, do baisteaḋ iad, idir fearaib
13 agus mná, i n-ainim Íosa Críost. Ansan do ċreid
Símón féin agus do baisteaḋ é, agus d'fan sé i
bfoċair Pilib. Agus nuair a ċíoḋ sé na míorbúiltí
d'á ndéanaṁ, agus na cóṁaċta tar na beartaib, bíoḋ
iongna agus alltaċt air.

14 Ansan d'airiġ na h-Aspoil a bí i n-Ierúsalem go
raib Samaria tar éis bréiṫir Dé do ġlacaḋ agus
15 ċuireadar Peadar agus Eóin ag triall orta. Agus
nuair a ṫánadar deineadar guiḋe ar a son, go nglac-
16 faidís an Spiorad Naoṁ. Óir ní raib tagaiṫe aige
fós i n-aoinne acu; ní rabdar aċ baistiṫe i n-ainim
17 an Tiġearna Íosa. Ansan do ċuireadar a láṁa orta
agus do ġlacadar an Spiorad Naoṁ.*

18 Nuair a ċonnaic Símón, áṁ, an Spiorad d'á ṫab-
airt tré ḋul fé láiṁ na n-Aspol do ṫarraig sé airgead
19 dóib, Agus dubairt sé: tugaiḋ dóṁsa an ċóṁaċt
san, i dtreo, an t-é go gcuirfead mo láṁ air go nglac-
faiḋ sé an Spiorad Naoṁ. Dubairt Peadar leis, áṁ:
20 Íde ar do ċuid airgid agus ort féin, óir do ṁeasais
21 gur féidir tabartar Dé d'ḟáġail ar airgead. Ní'l
páirt ná baint agatsa leis an ngnó so, mar ní díreaċ
22 do ċroiḋe i láṫair Dé. Déin aiṫríġe, d'á bríġ sin,
sa n-olc so atá déanta agat, agus iarr ar Ḋia, féaċ-
aint an maiṫfí ḋuit an smuineaṁ so a ṫáinig ad ċroiḋe.
23 Óir ċím go bfuilir i ndomblas seirbtin agus fé
24 ċuibreaċ an uilc. Agus d'ḟreagair Símón agus
dubairt: Cuiriḋ-se búr nguiḋe ċun an Tiġearna ar

* Ver. 17. "Do ċuireadar a láṁa orta." Ċuireaḋ na h-Aspoil daoine fé láiṁ easboig leis na láṁa ċur orta, agus le guiḋe déanaṁ, agus leis sin do ġlacaḋ na Críostuiḋte an Spiorad Naoṁ. Gan amras do ġlacaidís grásta an Spioraid Naoiṁ nuair a baistí iad, aċ ní tugtí ḋóib an uair sin an foirlíontaċt ġrásta agus na tíoḋlaicí eile sin a tugaḋ dóib neart ċun an ċreidiṁ a ḋ'aḋṁáil go h-osgailte; tíoḋlaicí a ġlacaidís 'n-a ḋiaiḋ san ós na h-easbogaib i sacraimint dul fé láiṁ easpuig.

mo ṡon ionus ná tiocfaḋ orm aon níḋ de sna neitiḃ
sin atá ráiḋte agaiḃ.
Agus tánadar-san tar n-ais go Ierúsalem, tar 25
éis briatar an Tiġearna do ḋearḃaḋ agus do labairt,
agus ḋeineadar craoḃsgaoile tré n-a lán de ċríoċaiḃ
na Samaritánaċ.
Ansan do labair aingeal an Tiġearna le Pilib agus 26
duḃairt sé: Eirig agus imtiġ ó ḋeas ċun na h-áite
'na bfuil an bótar ó Ierúsalem go Gára; is fásaċ
an áit. D'eirig sé agus d'imtiġ sé. Agus féaċ, 27
ḃí fear ó Étiópia, coillteánaċ cóṁaċtaċ le banríġin
Étiópia, le Candacé, fear a ḃí os cionn a saiḋḃris
go léir aici, agus ḃí sé tar éis teaċt go Ierúsalem
ċun Dia d'aḋraḋ; Agus ḃí sé ag dul tar n-ais agus 28
é 'n-a ṡuiḋe 'n-a ċarbaḋ, agus Isáias fáiḋ aige d'á
léiġe. Agus duḃairt an Spiorad le Pilib: Imtiġ 29
anonn agus cuir tu féin i n-aice an ċarbaid sin.
Táinig Pilib i n'aice agus d'airiġ sé é ag léiġe Isáias 30
fáiḋ, agus duḃairt sé: An dóiġ leat a' dtuigeann
tú an níḋ atá agat d'á léiġe? Duḃairt seisean: 31
Agus conus is féidir dom é tuisgint mura dtais-
beánaiḋ duine éigin dom é? Agus d'iarr sé ar Pilib
dul suas agus suiḋe i n'aice. Agus sidé an áit de'n 32
sgriptiúir a ḃí aige dá léiġe: [1] Do seólaḋ ċun a
marḃta é mar a seólfí caora; agus, ar nós an uain
a ḃeaḋ gan guṫ i látair a ḃearḃóra, níor osgail sé
a ḃéal. I n-úṁluiġeaċt do tógaḋ uaiḋ a ḃreit- 33
eaṁantas. Cé neósfaiḋ a ġeinealaċ? Óir tógfar a
ḃeata de'n dtalaṁ. Agus d'ḟreagair an coill- 34
teánaċ agus duḃairt sé le Pilib: Atċuinġim ort cia
air go labrann an fáiḋ an ċainnt sin? an' air féin nú
an ar duine eile? Ansan d'osgail Pilib a ḃéal agus 35
tusnuiġ sé leis an sgriptiúir sin agus do ċraoḃsgaoil
sé Íosa ḋó. Agus, ag cur na sliġe ḋíoḃ dóiḃ tán- 36
adar mar a raiḃ uisge, agus duḃairt an coillteánaċ:
Féaċ an t-uisge, cad 'tá am ċosg air go mbaistfí me?
Aċ duḃairt Pilib: Má ċreideann tú ód' ċroiḋe go 37
h-iomlán ní misde é. Agus d'ḟreagair seisean agus

[1] Isáias liii. 7.

38 duḃairt: Creidim gur b'é Mac Dé Íosa Críost.* Agus
d'órduiġ sé an carbad do stop agus ṫúirlingeadar
39 araon sa n-uisge, Pilib agus an coillteánaċ, agus do
ḃaist sé é. Agus nuair a ṫánadar aníos as an uisge
d'ḟuadaiġ Spiorad an Tiġearna Pilib agus ní ḟeacaiḋ
an coillteánaċ a ṫuille é. Aċ d'imṫiġ sé a ḃóṫar féin
40 agus áṫas air. Agus do fuaraḋ Pilib i n-Asótos agus
ġluais sé tríd an dtír ag craobsgaoile an tSoisgéil
ins na caṫaraċaiḃ go léir ċun go dtáinig se go
Caésaréa.

CAIBIDIOL IX.

Iompáil Ṗóil ċun an ċreidiṁ, agus a ḋíoġras. Éneas d'á leiġeas ag Peadar, ⁊ Tabita dá tógaint aige ón mbás.

1 Agus táinig [1] Saul, agus é ag síor-ḟéide bagarṫa
báis i n-aġaiḋ deisgiobul an Tiġearna, ag triall ar
2 ṗriúnsa na sagart, Agus d'iarr sé air leitreaċa
taḃairt dó go Damascus, ċun na sinagóg, i dtreó
dá bfaġaḋ sé aon daoine, fir 'ná mná, de 'n tslíġ sin,
go dtaḃarfaḋ sé leis iad gaḃṫa go Ierúsalem.
3 [2] Agus ag cur na slíġe ḋé ḋó do ṫárla go dtáinig
sé i gcóṁgar do Ḋamascus, agus go h-obann do las
4 solus ó neaṁ 'n-a ṫimpul. Agus tuit sé ċun tailiṁ
agus d'airiġ sé an guṫ ġá ráḋ leis: A Ṡaul, a Ṡaul,
5 cad ċuige go bfuilir am ġéarleanṁaint? Agus
duḃairt seisean: Cia h-é tu, a Ṫiġearna? agus eisean:
Mise Íosa 'na bfuilirse am ġéarleanṁaint, is cruaiḋ
6 ort beiṫ a' speaċuíol i n-aġaiḋ an ṗriocaire. Agus
duḃairt seisean agus é ag criṫ le h-uaṫḃás: A Ṫiġ-

[1] Gal. i. 13.

[2] *Infra* xxii. 6, xxii. 10, xxvi. 12; 1 Cor. xv. 8, 2 Cor. xii. 2.

* Ver. 37. "Má ċreideann tú ód' ċroiḋe go h-iomlán," ⁊rl. Is minic ná h-ainimniġeann an sgriptiúir aċ aon ċeann aṁáin de sna meónaiḃ riaċtanaċa, mar a deintear anso, .i. creideaṁ, bíoḋ go bfuil meóin eile atá riaċtanaċ cóṁ maiṫ, .i. dólás croiḋe agus dóċas agus gráḋ do Ḋia. Aċ beireann creideaṁ leis iomláine croiḋe, agus gaċ aon rud atá riaċtanaċ ċun slánuiġṫe.

earna, cad is toil leat a ḋéanfainn? Agus duḃairt 7
an Tiġearna leis: Éiriġ agus imṫiġ isteaċ sa ċatair
agus neósfar sa n-áit sin duit cad tá agat le
déanaṁ. Agus na fir a ḃí le n-a ċois ḃíodar 'n-a
seasaṁ agus uatḃás orta, agus iad ag éisteaċt leis
an ngut agus ná feacadar aoinne. Agus d'éiriġ 8
Saul de'n talaṁ agus d'osgail sé a ṡúile aċ ní feacaiḋ
sé aon niḋ. Agus do rugadar ar láiṁ air agus do
ṡeoladar isteaċ i nDamascus é. Agus ḃí sé ansan 9
trí lá gan radarc, agus níor ċait sé bia 'ná deoċ.
Agus ḃí i nDamascus duine de ḋeisgiobulaiḃ an 10
Tiġearna agus Ananias ab ainim dó, [1] agus duḃairt
an Tiġearna leis, i n-aisling: A Ananiais! Agus
duḃairt seisean: Táim anso, A Tiġearna! Agus 11
duḃairt an Tiġearna leis: Éiriġ agus imṫiġ go dtí
an tsráid ar a dtugtar an Díreaċ, agus loirg, i dtiġ
Iúdáis, fear ó Tarsus gur ḃ'ainim dó Saul; mar,
féaċ, tá sé ag guiḋe Dé. (Agus ċonnaic sé an fear d'ar 12
ḃ'ainim Ananias agus é ag teaċt isteaċ ag triall air
agus ag cur a láiṁe air ċun radairc a taḃairt dó.) Aċ 13
d'ḟreagair Ananias: A Tiġearna, d'airiġeas i dtaoḃ
an ḟir sin, ó n-a lán, méid na n-olc atá déanta aige
do d'naoiṁ i n-Ierúsalem: Agus tá úġdarás anso 14
aige ó uaċtaránaiḃ na sagart ċun na ndaoine a
ġlaoḋann ar t'ainimse do ġaḃáil. Duḃairt an 15
Tiġearna leis: Imṫiġ ort, óir is ártaċ toġta an fear
san agamsa ċun m'ainime ḃreit i látair geinte agus
ríġte agus clainne Israéil. Mar taisbeánfadsa dó 16
cad iad na neite móra atá le fulang aige ar son
m'ainime. Agus d'imṫiġ Ananias agus ċuaiḋ sé 17
isteaċ sa tiġ agus ċuir sé a láṁ air agus duḃairt
sé: A Ṡaul, a ḃrátair, an Tiġearna Íosa a taisbeáin
é féin duit ar an sliġ agus tu ag teaċt, do ċuir sé
mise ċuġat ionus go ḃfeicfá agus go líonfí de'n
Spioraid Naoṁ tu. Agus láitreaċ do tuit mar 18
ḃeaḋ gáinní d'á ṡúiliḃ agus fuair sé a radarc agus
d'éiriġ sé agus do baisteaḋ é. Agus ċait sé bia 19
agus táinig neart dó. Agus d'ḟan sé raint laetanta
i ḃfoċair na ndeisgiobul a ḃí i nDamascus.

[1] *Infra* xxii. 12.

20 Agus láiṫreaċ, ins na sinagógaiḃ, ḃí sé ag sean-
21 móin i dtaoḃ Íosa, gur b' é Mac Dé é. Agus ḃí
uaṫḃás ar a raiḃ ag éisteaċt leis, agus deiridís:
Náċ é seo an fear a ḃí ag déanaṁ íde i n-Ierúsalem ar
an muinntir a ġlaoḋaḋ ar an ainim sin, agus náċ é
gnó a ṫug anso é ná ċun iad ḋo ḃreiṫ leis gaḃta ag
22 triall ar uaċtaránaiḃ na sagart? Aċ ḃí Saul ag
neartú go mór agus é ag cur na n-Iúdaċ ar mear-
aíḋe, a raiḃ i nDamascus díoḃ, toisg é ḃeiṫ gá ḋeiṁ-
niú gur b' é sin an Críost.
23 Agus nuair a ḃí a lán laeṫanta caitte ḋein na
Iúdaíġ a ḃeartú, do ṫoil a ċéile, go marḃóċaidís é.
24 Aċ do fuair Saul eólus ar iad a ḃeiṫ ar a ṫí. [1] Agus
ḃí luċt cimeádta acu ar na geataiḃ do ló agus d'oiḋċe,
25 ċun go marḃóċaidís é. Aċ do ṫóg na deisgiobuil é
sa n-oiḋċe agus ċuireadar síos ḋe ḋruim an ḟalla
26 é i gciseán. Agus ṫáinig sé go Ierúsalem agus
ṁeas sé dul leis na deisgiobuil, aċ ḃí eagla acu go
léir roimis agus ní ċreidfidís gur ḋeisgiobul é.
27 Aċ do ṫóg Barnabas é agus do rug sé ag triall ar
na h-Aspoil é agus d'innis sé ḋóiḃ conus mar a
ċonnaic sé an Tiġearna ar an sliġ agus gur laḃair sé
leis, agus conus mar a ḋein sé obair ċalma i n-ainim
28 Íosa, i nDamascus. Agus ḃí sé 'n-a ḃfoċair, ag
gaḃáil amaċ agus ag gaḃáil isteaċ i n-Ierúsalem
agus obair ċalma aige 'á ḋéanaṁ i n-ainim an Tiġ-
29 earna. Do laḃraḋ sé mar an gcéadna leis na gein-
tiḃ agus ḃíoḋ sé ag díospóireaċt leis na Gréagaiġ;
30 agus ḃíodar san a d'iarraiḋ é ċur ċun báis. Fuair
na bráiṫre an níḋ sin amaċ agus do rugadar go
Caesaréa é agus ċuireadar as san go Tarsus é.

31 Agus ḃí síoṫċáin ag an eaglais ar fuid Iúdaéa go
léir agus ar fuid Ġailílí agus Ṡamaría, agus ḃí sí ag
dul ar aġaiḋ ag gluaiseaċt i n-eagla an Tiġearna,
32 agus í dá líonaḋ le sólás an Spioraid Naoiṁ. Agus
do ṫárla, nuair a ḃí Peadar ag taḃairt a ċuaird sa
tímpal orta, go dtáinig sé ċun na naoṁ a ḃí 'n-a

[1] 2 Cor. xi. 32.

gcoṁnuíġe i Lioda. Agus fuair sé sa n-áit sin duine 33
d'ár ḃ'ainim Énéas, a ḃí gan lúṫ a ġéag agus a ḃí ar
a leabaiḋ ar feaḋ oċt mblian. Agus duḃairt Peadar 34
leis: A Énéis, tá an Tiġearna Íosa Críost ag taḃairt
sláinte ḋuit. Eiriġ agus cóiriġ do leabaiḋ! Agus
d'eiriġ sé láiṫreaċ. Agus ċonnaic muinntir Lioda go 35
léir é agus muinntir Ṡaróna, agus d'iompuiġdar ċun
an Tiġearna.

Agus ḃí i n-Ioppé bandeisgiobul agus Taibíta ab 36
ainm di, nú, ar ṁíniú, Dorcas. Agus ḃí a lán deaġ-
gníoṁarṫa agus a lán déarca aici sin 'á ḋéanaṁ. Agus 37
do ṫárla ins na laeṫiḃ sin gur buaileaḋ breóite í
agus go ḃfuair sí bás. Agus do niġdar í agus ċuir-
eadar sa tseómra uaċtarach í. Aċ, ó ḃí Lioda cóṁ- 38
garaċ do Ioppé agus gur airiġ na deisgiobuil
Peadar a ḃeiṫ sa n-áit sin, ċuireadar beirt fear
ċuige 'ġá ráḋ leis: Ná déin righneas gan teaċt ag
triall orainn. Agus d'eiriġ Peadar agus ṫáinig sé 39
leó. Agus nuair a ṫáinig sé ann do rugadar suas
é go dtí an seómra mór, agus ḃí na bainṫreaċa 'n-a
seasaṁ 'n-a ṫimpal agus iad ag sile deór agus iad
ag taisbeáint na gcótaí agus na mball éadaiġ dó
a deineaḋ Dorcas dóiḃ. Annsan do ċuir Peadar na 40
daoine go léir amaċ as an seómra agus do leig sé é
féin ar a ġlúiniḃ agus ḋein sé úrnuiġṫe, agus d'iom-
puiġ sé ċun an ċuirp agus duḃairt sé: A Ṫaibíta,
eiriġ! Agus d'osgail sisi a súile agus ċonnaic sí
Peadar agus d'eiriġ sí aniar. Agus tug sé a láṁ 41
di agus ċuir sé 'n-a seasaṁ í. Agus do ġlaoiḋ sé
isteaċ na naoiṁ agus na bainṫreaċa agus tug sé
suas dóiḃ í 'n-a ḃeaṫaiḋ. 'Annsan do h-innseaḋ é ar 42
fuaid Ioppé go léir agus do ċreid a lán daoine sa
Tiġearna. Agus do tuit amaċ gur ḟan sé mórán 43
laeṫanta i n-Ioppé, i dtiġ fir gur ḃ' ainm dó Símón,
fear leaṫair do leasú.

CAIBIDIOL X.

Cornélius d'á ġlacaḋ isteaċ sa n-Eaglais. Aisling Ṗeadair.

1 Aċ ḃí i gCaesaréa fear n-ar b'ainm dó Cornélius,
taoiseaċ céad ar an mbuiḋin airm ar a dtugtar
2 an Eadáileaċ, fear diaḋa n-a raiḃ eagla Dé air féin
agus ar a teaġlaċ, do ṫugaḋ mórán déarca uaiḋ do
sna daoine, agus a ḃíoḋ ag guiḋe Dé coitċianta.
3 Do ċonnaic an fear san, i n-aisling, go soiléir,
tuairim an naoṁaḋ tráṫ sa lá, aingeal ó Ḋia ag
teaċt ċuige isteaċ, agus duḃairt an t-aingeal leis:
4 A Ċornélius! Agus duḃairt seisean, agus é ag
féaċaint air agus eagla mór air: Cad é sin, a Ṫiġ-
earna? Agus duḃairt sé leis: Taid t'úrnuiġṫe
agus do ḋéirc imiġṫe suas, i gcuiṁne, i láṫair Dé.
5 Agus anois cuir fir go Ioppé agus glaoiḋ ċuġat
6 Símón, ar a dtugtar Peadar. Tá sé ar lóistín
i dtiġ Ṡímóin, fear leasuiġṫe leaṫair, n-a ḃfuil a
ṫiġ ar ḃruaċ na farraige; neósfaiḋ sé sin duit cad 'tá
7 le déanaṁ agat. Agus nuair a d'imṫiġ an t-aingeal,
a ḃí ag cainnt leis, do ġlaoiḋ sé ċuige beirt d'á teaġ-
laċ féin agus fear airm n-a raiḃ eagla an Tiġearna
8 air, daoine a ḃí úṁal dó. Agus d'innis sé dóiḃ gaċ
níḋ agus ċuir sé go Ioppé iad.
9 Amáireaċ a ḃí ċúġainn, agus iadsan ag cur na
sliġe ḋíoḃ agus ag teaċt ċun na caṫraċ, tuairim
an séṁaḋ tráṫ, ċuaiḋ Peadar suas i n-uaċtar an
10 tiġe ċun úrnuiġṫe ḋéanaṁ. Ansan ṫáinig ocras air
agus ba ṁian leis bia do ċaiteaṁ. Agus an faid a
ḃíodar ag ollṁú an ḃíḋ dó ṫáinig támnéal air.
11 Ċonnaic sé na flaṫais ar osgailt agus árṫaċ, mar a
ḃéaḋ bairlín ana-ṁór agus í d'á leigint anuas, le n-a
12 ċeiṫre cúinniḃ, as na flaṫais ċun an tailiṁ. Agus
ḃí uirṫi an uile saġas ainṁiġṫe ċeiṫre gcos, agus
13 piastaí, agus éanlaiṫe an aéir. Agus do labair
14 guṫ leis: Eiriġ, a Ṗeadair, agus mairḃ agus iṫ! Aċ
duḃairt Peadar: Nár leigiḋ Dia go ndéanfainn san, a
Ṫiġearna, óir níor iṫeas riaṁ bia coitċian ná bia
15 neaṁ-ġlan. Agus do labair an guṫ aiṡís leis: An

níḋ a ġlan Dia ná taḃairse coitċian air! Do deineaḋ 16
san trí h-uaire ar a ċéile agus ansan do tógaḋ an
t-árṫaċ tar n-ais isteaċ ins na flaṫais.
Agus an faid a ḃí Peadar 'ġá ḃreiṫniú i n' aigne cad 17
é an sagas an raḋarc san a ċonnaic sé, féaċ, ḃí na fir a
ċuir Cornélius uaiḋ 'n-a seasaṁ ag an ndorus, 'ġá fiaf-
raiġe cá raiḃ tiġ Símóin. Agus do ġlaoḋadar agus 18
d'fiafraiġdar an raiḃ Símón ar a dtugtar Peadar,
ar lóisdín sa tiġ. Ḃí Peadar, áṁtaċ, ag cuiṁneaṁ 19
ar an aisling agus duḃairt an Spiorad leis: Féaċ,
tá triúr fear ad' lorg. Eiriġ, dá ḃríġ sin, agus 20
imtiġ síos agus gluais leó, óir is mise ċuir ċúġat
iad. D'imtiġ Peadar síos ċun na ḃfear agus duḃ- 21
airt sé: Féaċ, is mise atá uaiḃ: Cad ċuige go dtán-
aḃair? Agus duḃradar-san: Cornélius, an taoiseaċ 22
céad, fear atá fíoraonta úṁal do Ḋia agus go ḃfuil
meas mór ag na Iúdaiġ go léir air, fuair sé freagra
ó aingeal naoṁta 'ġá ráḋ leis fios a ċur ortsa ċun
a tiġe agus éisteaċt le cainnt uait. Do ruġ sé isteaċ 23
iad ansan i gcóir na h-oiḋċe. Agus d'eiriġ sé
amáireaċ a ḃí ċúġainn agus ġluais sé i n-aonfeaċt
leó, agus ċuaiḋ roint de sna ḃráiṫriḃ ó Ioppé le n-a
ċois.

Ċuaiḋ sé isteaċ i gCaesaréa an lá 'n-a ḋiaiḋ san, 24
agus ḃí Cornélius ag feiteaṁ leó agus a ġaolta agus
a ċáirde cruinniġte aige. Agus do tárla nuair a 25
táinig sé isteaċ go dtáinig Cornélius 'n-a ċoinniḃ
agus gur fléaċt sé agá ċosaiḃ ġá onórú. Aċ do 26
tóg Peadar suas é agus duḃairt sé: Eiriġ! Duine
iseaḋ mise féin, leis. Agus táinig sé isteaċ sa tiġ 27
agus é ag cainnt leis, agus fuair sé an mórċuid
daoine cruinniġte istiġ,

Agus duḃairt sé leó: Is eól daoiḃse conus mar 28
is urġráin d'fear Iúdaċ baint ná coṁluadar a
ḋéanaṁ le cine iasaċta, aċ do taisbeáin Dia dóṁsa
gan coitċian ná neaṁġlan a taḃairt ar aon duine.
Dá ḃríġ sin, ċóṁ luat agus a cuireaḋ fios orm 29
tánag gan stad. Fiafraiġim, uime sin, cad ċuige
gur ċuireaḃair fios orm?

Agus duḃairt Cornélius: Ceiṫre lá ó sin, go dtí 30

an uair seo, ḃíos am ṫiġ um an naoṁaḋ tráṫ agus
me ag guiḋe, agus féaċ, do ṡeasaiṁ fear ar m'aġaiḋ
31 amaċ agus éadaċ geal air agus dubairt sé: A Ċor-
néliuis, tá éistiṫe le d' ġuiḋe agus tá cuiṁne ar do
32 ḋéirc i láṫair Dé. Cuir fios go Ioppé, dá ḃríġ sin,
ar Ṡímón ar a dtugtar Peadar: tá sé ar lóistín
i dtiġ Ṡímóin, an fear leasuiġṫe leaṫair, i n-aice na
33 faraige. Ansan do ċuireas fios orṫa láiṫreaċ agus
is maiṫ an teaċt agatsa é. Agus táimíd go léir
anso anois ad láṫair ċun éisteaċt le gaċ uile níḋ
a d'órduiġ Dia duit.
34 Ansan d'osgail Peadar a ḃéal agus dubairt sé:
Is léir dom le fírinne ná féaċann Dia do [1] ṗear-
35 sain peaċas pearsa, Aċ go ḃféaċann sé do'n t-é
sin, ins gaċ cine, 'na mbíonn a eagla air agus a ḋein-
36 eann fíoraontaċt.* Do ċuir Dia an briaṫar ċun
clainne Israéil, ag fógairt síoṫċána tré Íosa Críost,
37 (siné is Tiġearna ar gaċ uile níḋ): Is eól daoiḃse
an focal a labraḋ ar fuid Iúdaéa go léir, [2] óir do
ṫosnuiġ sé ó Ġaililí tar éis an ḃaiste a ċraoḃsgaoil
38 Eóin: Íosa ó Nasaret: conus mar do ong Dia é
leis an Spiorad Naoṁ agus le cóṁaċt, agus gur
ġluais sé ag déanaṁ tairbṫe agus ag leiġeas na
ndaoine a ḃí fé ansmaċt an diaḃail, toisg Dia ḃeiṫ
39 leis. Agus is finnite sinne ar gaċ níḋ dár ḋein sé
i gcríċ na nIúdaċ agus i n-Ierúsalem, gur cuireaḋ
40 ċun báis é 'dá ċroċaḋ ar an gcrann. Agus do ṫóg
Dia ó'n mbás é an treas lá agus ṫug sé le feisgint

[1] Deut. x. 17; 2 Par. xix. 7; Iób xxxiv. 19; Eagna vi. 8; Eccli. xxxv. 15; Róṁ. ii. 11; Gal. ii. 6; 1 Pead. i. 17.

[2] Lúc. iv. 14.

* Ver. 35. "Ins gaċ cine," ⁊rl., .i. Ní Iúdaíġ aṁáin aċ geinte leis, pé cine gur díoḃ iad, atá taiṫneaṁaċ i láṫair Dé, má tá eagla Dé orṫa agus má ḋeinid siad deaġ-oibreaċa. Aċ tuigtear i gcóṁnuiġe náċ fuláir dóiḃ an creideaṁ fírinneaċ a ḃeiṫ acu, óir "gan creideaṁ (adeir Pól naoṁṫa, Eab. xi. 6) ní féidir Dia do ṡásaṁ." Seaċain, d'á ḃríġ sin, an ṁuinntir a deir, d' ḃríġ na cainnte sin, gur féidir do luċt gaċ creidiṁ ḃeiṫ taiṫneaṁaċ i láṫair Dé. Mar ó nár ṫáinig ó Dia aċ an creideaṁ fírinneaċ, is léir gur ó aṫair an éiṫiġ atá gaċ creideaṁ fallsa, agus náċ féidir dóiḃ gan ḃeiṫ míṫaiṫneaṁaċ i láṫair Dé na fírinne.

é, ní do'n pobul go léir, aċ d'fínniṫiḃ a ḃí ceapaiṫe 41
ag Dia roim ré: dúinne, a ċaiṫ bia agus deoċ i
n'foċair tar éis eiriġṫe ḋó ós na mairḃ. Agus 42
d'órduiġ sé dúinn craoḃsgaoile déanaṁ do sna
daoine, agus fiaḋnaise déanaṁ air gur ḃ'é féin atá
ceapaiṫe ag Dia ċun ḃeiṫ 'n-a ḃreiṫeaṁ ar ḃeoiḃ
agus ar ṁarḃaiḃ. [1] Is air seo a ḋeiniḋ na fáiḋe go 43
léir fiaḋnaise, gur i n'ainim-sean atá maiṫeaṁnaċus
peacaí le fáġail ag gaċ aoinne a ċreideann ann.

An fad a ḃí Peadar ag ráḋ na cainnte sin do túir- 44
ling an Spioraid Naoṁ ar a raiḃ ag éisteaċt leis an
mbriaṫar. Agus luċt an timpallġearrṫa a ṫáinig 45
i n-aonfeaċt le Peadar, ḃí uaṫḃás orṫa a ráḋ gur
ṫáinig grásta an Spioraid Naoiṁ ar na geintiḃ. Mar 46
ḃíodar ag éisteaċt leó ag laḃairt na dteangṫaċa agus
ag móraḋ Dé. Ansan d'freagair Peadar: An 47
féidir d'aoinne an t-uisge ċimeád uainn sar a
mbaistfí na daoine seo atá tar éis an Spioraid
Naoiṁ a ġlacaḋ ċóṁ maiṫ linn féin? Agus d'órduiġ 48
sé iad do ḃaiste i n-ainim an Tiġearna Íosa Críost.
Ansan d'iarradar air fanṁaint 'n-a ḃfoċair raint
laeṫanta.

Caibidiol XI.

Peadar ġá ṫaisbeáint go raiḃ an ceart aige 'á ḋéanaṁ nuair a ḃí sé ag glacaḋ na ngeinte isteaċ sa n-Eaglais. Iompóḋ a lán i n-Antioċ.

Agus d'airiġ na h-Aspoil agus na bráiṫre a ḃí i 1
n-Iúdaéa gur ġlac na geinte, leis, briaṫar Dé. Ansan 2
nuair a ċuaiḋ Peadar suas go Ierúsalem ḃí luċt
an timpallġearrṫa ag aiġneas leis, Agus deiridís: 3
Cad ċuige ḋuit dul ameasg daoine gan timpall-
ġearraḋ orṫa agus bia ċaiṫeaṁ 'n-a ḃfoċair? Agus 4
tusnuiġ Peadar agus d'innis sé an sgéal dóiḃ trí
síos, mar seo
Ḃíos i gcaṫair Ioppé ag déanaṁ urnuiġṫe agus 5

[1] Ierem. xxxi. 34.

ṫáinig támnéal orm agus ċonnac aisling, árṫaċ mar
ḃeaḋ bairlín mór d'á leigint anuas as na flaṫais le
n-a ċeiṫre cúinniḃ, agus ṫáinig an ḃairlín am' aice.
6 Agus d'ḟéaċas isteaċ inti 'ġá breiṫniú agus ċonnac
ainiṁiġṫe ċeiṫre gcos an doṁain agus beiṫiḋiġ
7 agus piastaí agus éanlaiṫe an aéir. Ansan d'airiġ-
eas guṫ 'ġá ráḋ liom: Eiriġ, a Ṗeadair, mairḃ agus
8 iṫ! Agus duḃart: Ní ḋéanfad, a Ṫiġearna, óir
níor ċuaiḋ bia coitċian ná bia neaṁ-ġlan am béalsa
9 riaṁ fós. Agus d'ḟreagair an guṫ as na flaṫais
an tarna h-uair: An níḋ a ġlan Dia, ná taḃairse
10 coitċian air! Do deineaḋ an méid sin trí h-uaire
as a ċéile agus ansan do tógaḋ na neiṫe go léir suas
11 ins na flaṫais airís. Agus le n-a linn sin siúd ag
an dtiġ 'na raḃas triúr fear a cuireaḋ ag triall orm
12 a' Caesaréa. Agus duḃairt an Spiorad Naoṁ liom
dul leó gan ċeist orm. Agus ċuaiḋ an seisear
bráṫar so le m'ċois, agus ċuamair isteaċ i dtiġ an
13 ḟir. Ansan d'innis seisean dúinn conus mar a
ċonnaic sé, 'n-a ṫiġ féin, aingeal 'n-a ṡeasaṁ, agus
go nduḃairt an t-aingeal leis: Cuir fios go Ioppé ar
14 Ṡímón ar a dtugtar Peadar, Agus laḃarfaiḋ sé leat
cainnt a ṡaorfaiḋ ṫu féin agus do ṫeaġlaċ go léir.
15 Ansan nuair a ṫusnuiġeas ar ċainnt do ṫúirling an
Spiorad Naoṁ orta fé mar a ṫúirling sé orainne
16 i dtusaċ. Agus ċuiṁniġeas ar ḟocal an Tiġearna,
mar aduḃairt sé: [1] Ḋein Eóin baiste le h-uisge aċ
17 baistfar siḃse leis an Spiorad Naoṁ. Dá ḃríġ sin,
má ṫug Dia ḋóiḃsin an grása céadna a ṫug sé
ḋúinne nuair a ċreideamair sa Tiġearna Íosa Críost;
cia'r ḃ'é mise go ḃféadfainn cosg a ċur le Dia?
18 Nuair airiġdar an méid sin d'éisteadar, agus
ṫugadar glóire do Ḋia agus duḃradar: Seaḋ aċ
tá aiṫriġe ċun na beaṫa taḃarṫa ag Dia do sna gein-
tiḃ féin

19 Agus na daoine úd á sgaipeaḋ mar ġeall ar an
dtrioblóid i dtaoḃ Stioṗáin do ṡiuḃladar ċóṁ
fada le Ṗoenicé agus le Cuprus agus le h-Antioċ,

[1] Mait. iii. 11; Marc. i. 8; Lúc. iii. 16: Eóin. i. 26.

gan an focal do labairt le h-aoinne aċ le Iúdaiġ amáin.
Aċ ḃí cuid acu agus Cupriánaiġ ab eaḋ iad agus Cur- 20
énéaċa, agus nuair a ċuadar isteaċ i n-Antioċ ḃídís
ag cainnt leis na Gréagaiġ féin ag tabairt eóluis ar
an dTiġearna Íosa dóiḃ. Agus ḃí lám Dé leó agus 21
do h-iompuiġeaḋ cuid mór daoine ċun creidim an
Tiġearna.

Ansan do táinig tuairisg na neiṫ sin ċun a gcluas 22
do luċt na h-eagailse a ḃí i n-Ierúsalem agus ċuir-
eadar Barnabas go h-Antioċ. Táinig sé agus ċonnaic 23
sé an grásta ó Ḋia agus ḃí áṫas mór air agus tug sé
cómairle do sna daoine go léir ḃeiṫ seasamaċ 'n-a
gcroiḋe agus leanmaint do'n Tiġearna. Óir fear 24
fóġanta b'eaḋ é a ḃí lán de'n Spiorad Naoṁ, agus
de ċreideaṁ. Agus do tugaḋ cuid mór daoine
ċun an Tiġearna.

Ansan do ċuaiḋ Barnabas go Tarsus ag lorg 25
Saul agus nuair a fuair sé é tug sé leis go h-Antioċ
é. Agus tugadar bliain iomlán i gcómhluadar na 26
h-eagailse ann, agus ḋeineadar pobal mór do
teagasg, i dtreó gur i n-Antioċ a tugaḋ ar dtúis
Críostaiḋṫe ar na deisgiobuil.

Agus ins na laeṫiḃ sin do táinig fáiḋí ó Ierúsalem 27
go h-Antioċ. Agus d'eiriġ duine acu san d'ár 28
b' ainim Agabus agus tug sé le tuisgint, ó'n spiorad,
go raiḃ gorta mór le teaċt ar an saoġal go léir,
agus do táinig san fé Ċlaudius. Agus do ḃeartuiġ 29
na deisgiobuil, gaċ aoinne do réir a ġustail, cabair
a ċur ag triall ar na bráiṫre a ḃí 'n-a gcómhnuiġe
i nIúdaéa. Agus ḋeineadar san. Ċuireadar an 30
ċabair ċun na seanóirí le Barnabas agus le Saul.

CAIBIDIOL XII.

Géarleanṁaint Héróid. Peadar dá fuasgailt ag aingeal. Pionós ar Héród.

Le linn na h-aimsire céadna do ċuir Héród, an 1
rí, a láma ċun uilc a ḋéanaṁ ar ċuid de ṁuinntir na
h-eagailse. Agus do ṁairḃ sé Séamus, dritáir Eóin, 2
le claiḋeaṁ.

3 Ansan, nuair a ċonnaic sé gur taiṫn an gníoṁ san
leis na Iúdaiġ ċeap sé Peadar leis do ġabáil. I
4 laeṫiḃ an aráin gan giost ab eaḋ é áṁṫaċ. Do ġaiḃ
sé é agus ċuir sé i bpríosún é agus ċuir sé ċeiṫre
ceaṫrair de luċt airm 'ġá ċimeáḋ, ċun go dtaḃarfaḋ
sé i láṫair an ṗobuil é tar éis na cásga.
5 Ansan ḃí Peadar sa ṗríosún, fé ċimeáḋ, aċ ḃí
úrnuiġṫe ag dul suas ċun Dé ar a ṡon, gan stad, ó'n
eaglais go léir.
6 Agus nuair a ḃí Héróḋ ċun é taḃairt os cóṁair
na ndaoine, ḃí sé an oiḋċe céadna san 'n-a luiġe
idir ḃeirt luċt airm, agus é ceangailte le dá ṡlabra,
agus ḃí luċt ciméadta lasmuiċ de'n dorus ag ciméad
7 an ṗríosúin. Agus féaċ, do ṡeasaiṁ aingeal ó'n
d-Tiġearna i n-aice leis, agus do las solus sa
tseómra, agus do ḃuail an t-aingeal sa ċliaṫán é
agus ḋúisiġ sé é, agus duḃairt sé: Éiriġ d'urċar!
8 Agus do ṫuit na slabraí d'á láṁaiḃ. Agus duḃairt
an t-aingeal leis: Cuir umat do ċrios agus do ḃróga
Agus do ḋein. Agus duḃairt sé leis: Cuir umat
9 do ḃrat agus lean me. Agus ḃí sé 'ġá leanṁaint
amaċ, agus ní raiḃ 'ḟios aige gur ḃ'ḟíor gur ḃ'aingeal
a ḃí 'ġá ḋéanaṁ; aċ is aṁlaiḋ a ċeap sé gur ḃ'aisling
10 a ḃí aige dá ḟeiscint. Agus ċuadar tar an gcéad
luċt faire agus tar an tarna luċt faire, agus ṫán-
adar ċun an ġeata iarainn, an geata ċun na caṫraċ,
agus d'osgail an geata uaiḋ féin dóiḃ. Ċuadar
amaċ agus ṡiúḃluiġeadar aon tsráid aṁáin, agus
ansan d'imṫiġ an t-aingeal go h-obann uaiḋ.
11 Ansan do ṫáinig Peadar ċuige féin agus duḃairt
sé: Tá ḟios agam anois go ḟíor gur b'é an Tiġearna
do ċuir a aingeal ċuġam 'am ḟuasgailt a' láiṁ
Héróid agus ó gaċ níḋ 'na ḃfuil an pobul Iúdaċ ag
12 súil leis. Ansan, ar a ṁaċtnaṁ, ṫáinig sé ċun tiġe
Ṁáire, máṫair Eóin ar a dtugtí Marcus, agus ḃí
mórán daoine cruinniġṫe ann agus iad ag déanaṁ
13 úrnuiġṫe. Ḃuail sé cóṁla an doruis. Ṫáinig amaċ,
14 'ġá freagairt, cailín 'nar ḃ'ainm di Rodé. Agus
d'aiṫin sí guṫ Ṗeadair, agus le méid an áṫais a ḃí
uirṫi níor osgail sí an dorus aċ do riṫ sí isteaċ agus

d'innis sí go raiḃ Peadar ag an ndorus. Duḃradar- 15
san léi: Ar buile ataoí. Aċ dubairt sisi gur ḃ'ḟíor
é. Agus duḃradar-san: Isé a aingeal atá ann. Aċ 16
do lean Peadar ag bualaḋ. Ansan nuair osgaladar
agus ċonnacadar é ḃí uatḃás orta. Aċ do ḃagair 17
sé le n-a láiṁ orta éisteaċt, agus d'innis sé ḋóiḃ
conus a ṫug Dia amaċ as an bpríosún é, agus duḃ-
airt sé: Innis na neite sin do Ṡéamus agus do sna
bráiṫriḃ! Agus ċuaiḋ sé amaċ agus d'imṫiġ sé go
h-áit eile.

Nuair a ṫáinig an lá ḃí céimniġráḋ* nár ḃeag imesg 18
na saiġdiúirí i dtaoḃ cad a ḃí imiġṫe ar Peadar.
Agus nuair a ḋ'iarr Héród é agus ná raiḃ sé le 19
fáġail ċuir sé ceistiú ar an luċt cimeádta agus
d'órduiġ sé iad do ċur ċun báis, agus d'imṫig sé
síos ó Iúdaea go Caesaréa agus d'ḟan sé ann.

Agus ḃí fearg air ċun muinntire Tuire agus ċun 20
muinntire Sídón. Ṫánadar-san áṁṫaċ, do ṫoil a
ċéile, ag triall air, agus ḋeineadar muinnteartas le
Blastus, fear seómra an rí, agus d'iarradar síoṫċáin,
toisg a dtír féin a ḃeiṫ d'á ċoṫú ó'n rí. Ansan, lá a 21
ḃí ceapaiṫe ċuige, ḃí Héród 'n-a ṡuiḋe sa tsuiḋe
breiṫe agus éadaċ ríoġḋa uime agus ḋein sé óráid
ḋóiḃ. Agus ḋeireaḋ na daoine, 'gá ṁolaḋ: Ni 22
gutana ó ḋuine iad aċ gutana ó Ḋia éigin. Ansan, 23
láiṫreaċ bonn, do ḃuail aingeal an Tiġearna é, toisg
nár ṫug sé an onóir do Ḋia, agus ḋein bró ṗiastaí
ḋé agus iad 'á ḋ'iṫe, agus fuair sé bás.

Agus d'ḟás briaṫar an Tiġearna agus do méad- 24
uiġeaḋ é.

Agus ṫáinig Barnabas agus Saul ṫar n-ais ó Ierú- 25
salem [1] nuair a ḃí a ḃfriṫálaṁ déanta acu, agus
ṫugadar leó Eóin ar a dtugtí Marcus.

1 *Supra* xi. 30.

* .i. cur tre ċéile

CAIBIDIOL XIII.

Saul agus Ḃarnabas d'á gcur amaċ ag an Spiorad Naoṁ. Seanmóiniú acu 'á ḋéanaṁ i gCuprus agus i n-Antioċ Ṗisidia.

1 Aċ ḃí sa n-eaglais, a ḃí i n-Antioċ fáiḋí agus teag-
asgóirí, ar a raiḃ Ḃarnabas agus Simón, ar a dtugtí
Simón Duḃ, agus Lúcius an Curénaċ agus Manaċen,
2 cóṁḋalta Héróid an tetrarc, agus Saul. Agus
ḃíodar ag ḋéanaṁ gnóta an Tiġearna agus ag ḋéanaṁ
trosgaiḋ agus duḃairt an Spiorad Naoṁ leó:
Deiġliġiḋ ċuġam Saul agus Ḃarnabas ċun na h-oibre
3 d'á ḃfuilid glacaite agam Ansan do ḋeineadar
trosgaḋ agus úrnuiġte agus ċuireadar a láṁa orta-
san agus ċuireadar ċun siúḃail iad.
4 Agus sé ḟeólaḋ an Spiorad Naoiṁ ċuadar-san
go Seleúcia, agus as san, ar farraige, go Cuprus
5 Agus nuair a tánadar go Salamis ḃíodar ag craoḃ-
sgaoile ḃréitir Dé i sinagógaiḃ na n-Iúdaċ.
6 Agus ḃí Eóin acu sa treirḃís, leis. Agus nuair a ḃí
an t-oileán go léir siúḃalta acu ċóṁ fada le Paṗos,
fuaradar draoi áirite, fáiḋ fallsa, Iúdaċ gur
7 b'ainim dó Bar-Iésus. Agus ḃí sé i ḃfoċair an
próċonsuil, Sergius Paulus, fear ciallṁar. Ċuir
sé sin fios ar Ḃarnabas agus ar Ṡaul mar ba ṁian
8 leis briatar Dé do ċloisint. Aċ ḃí Elimas, an
draoi, (óir is mar sin a miniġtear a ainim) ag cur
'n-a gcoinniḃ, a d'iarraiḋ an próċonsuil d'iompáil ó'n
9 gcreideaṁ. Aċ ḃí Saul, (tá Pól mar ainm air leis), lán
10 de'n Spiorad Naoṁ, agus d'ḟéaċ sé air Agus duḃairt
sé: Ó a ḟir atá lán de gaċ feall agus de gaċ éiteaċ,
a ṁic an diaḃail a naṁaid gaċ cirt, ná stadfair de
ṡliġtiḃ díreaċa an Tiġearna do ċur bun os cionn?
11 Aċ féaċ sinné láṁ an Tiġearna anois ort, agus beiḋ
tú ad ḋall, agus ní ḟeicfir an ġrian, go ceann tamaill.
Agus le n-a linn sin do tuit sgamall air agus doir-
ċeaċt, agus ḃí sé ag cuardaċ 'n-a tímpall féaċaint
12 an ḃfaġaḋ sé duine taḃarfaḋ a láṁ dó. Ansan
nuair a ċonnaic an próċonsul an níḋ sin do ḋein sé
iongna de teagasg an Tiġearna agus do ċreid sé.

Agus ċuaiḋ Pól agus a ṁuinntir, ar luing, ó Paṗos 13
go Perge i bPampilia. [1] Aċ d'imtiġ Eóin uata
agus d'ḟill sé go Ierúsalem. Aċ do ċuaiḋ an ċuid 14
eile ar aġaiḋ trí Ṗerge agus ṫánadar go h-Antioċ
i bPisidia agus ċuadar isteaċ sa tsinagóig lá na
sabbóide agus ṡuiḋeadar ann. Agus nuair a ḃí 15
léiġeaḋ na dliġe agus na bḟáiḋ déanta ċuir uaċtaráin
na sinagóige teaċtaireaċt ċúca 'ġá ráḋ: A ḟeara,
a ḃráiṫre, má tá agaiḃ aon ċainnt teagaisg do'n pobul
abraiḋ í.

Ansan d'éiriġ Pól agus ḃagair sé ciúnas le n-a 16
láiṁ agus duḃairt sé:

A ḟeara de ṡliocht Israéil, agus siḃse go ḃfuil
eagla Dé oraiḃ éistiḋ liom! Do ṫoiġ Dia an tsleaċta 17
so Israéil ár n-aiṫreaċa agus d'árduiġ sé an pobul
nuair a ḃíodar 'n-a gcóṁnuiġe [2] i dtalaṁ na
h-Éigipte agus ṫug se amaċ as an áit sin iad le [3] láiṁ
ċóṁaċtaċ. [4] Agus ċuir sé suas le n-a mbéasaiḃ ar feaḋ 18
daċad blian sa ḃfásaċ. Agus d'ídiġ sé seaċt gcineaċa 19
i dtalaṁ Ċanaan agus [5] do roinn sé orta-san a gcuid
tailiṁ á ċur ar ċrannaiḃ. [6] Agus 'n-a ḋiaiḋ san, 20
timpall ċeiṫre ċéad agus caogad blian, ṫug sé
breiṫeaṁain dóiḃ, go dtí Samuél fáiḋ. Ansan 21
[7] d'iarradar rí agus ṫug Dia dóiḃ Saul mac Ċis,
fear de ṫreiḃ Ḃeniamin, ar feaḋ daċad blian.
[8] Ansan do ċuir sé an fear san i leiṫ taoiḃ agus ṫóg 22
sé suas ċúca Dáiḃid 'n-a rí, agus ṫug sé teistiméir-
eaċt air nuair a duḃairt sé: [9] Tá Dáiḃid mac
Iesse fáġalta agam, fear do réir mo ċroiḋe féin,
fear a ċóṁlíonfaiḋ gaċ níḋ is toil liom. A' síol 23
an ḟir sin, [10] do réir na geallaṁna, tá Slánuiġṫeóir
taḃarta ag Dia d'Israél, 'sé sin Íosa. [11] Agus roiṁe 24
n-a teaċt san do ċraoḃsgaoil Eóin baiste ċun aiṫ-
riġe do pobul Israéil go léir. Agus nuair a ḃí Eóin 25
ag cóṁlíonaḋ a ċuarda duḃairt sé: [12] Ní mise an t-é

[1] A.D. 42. [2] Exod. i. 1. [3] Exod. xiii. 21 agus 22.
[4] Exod. xvi. 3. [5] Iosue xiv. 2. [6] Breiṫ. iii. 9.
[7] 1 Ríġ. viii. 5. [8] 1 Ríġ. xiii. 14 agus xvi. 3. [9] Salm. lxxxviii. 21.
[10] Isaias xi. 1. [11] Maiṫ. iii. 1; Marc. i. 4; Lúc. iii. 3.
[12] Maiṫ. iii. 11; Marc. i. 7; Eóin i. 27.

is dóiġ liḃ is mé, aċ féaċ tá ag teaċt am ḋiaiḋ an
t-é náċ fiú me bróga a ċos do sgaoile.
26 A ḟeara, a ḃráiṫre, a ṡlioċt sleaċta Ábrahaim,
agus an méid agaiḃ ar a ḃfuil eagla Dé, is ag triall
oraiḃse do cuireaḋ briaṫar an tslánuiġṫe seo! Óir
níor aiṫin muinntir Ierúsalem é, agus níor aiṫin uaisle
Ierúsalem é, ná gutana na ḃfáiḋ, bíoḋ go léiġtear
iad gaċ sabbóid, agus ṫugadar breiṫ air agus ċóṁ-
28 líonadar gutana na ḃfáiḋ. Agus bíoḋ ná fuaradar
aon ċoir ann [1] d'iarradar ar Ṗilát go leogfí ḋóiḃ
29 é ċur ċun báis. Agus nuair a ḃí gaċ níḋ d'á raiḃ
sgríoḃṫa 'n-a ṫaoḃ cóṁlíonta acu ṫógadar anuas
30 de'n adṁad é agus ċuireadar i leaċt é. [2] Aċ do
ṫóg Dia ós na marḃ é an treas lá, agus ḃí sé d'á
31 ḟeiscint ar feaḋ mórán laeṫanta ag an muinntir a
ṫáinig le n-a ċois ó Ġaililí go Ierúsalem, agus atá
32 go dtí anois 'n-a ḃfínniḃe dó i láṫair daoine. Agus
táimíd 'á ċur i n-iúil daoiḃse cad í an ġeallaṁaint
33 a tugaḋ d'ár n-aiṫreaċaiḃ, Agus conus mar atá an
ġeallaṁaint sin cóṁlíonta ag Dia d'ár slioċt, mar
gur aiṫḃeoḋaiġ sé Íosa, do réir mar atá sgríoḃṫa sa
tarna sailm: [3] Is tusa mo ṁac, do ġeineas-sa ṫu an
34 lá so. Aċ i dtaoḃ a ṫógáilt ós na marḃ gan casaḋ
aige arís ar ċlaoċlóḋ, dubairt sé mar seo: [4] Taḃar
faḋ daoiḃ na neiṫe naomṫa dílse is le Dáiḃid.
35 Agus is uime sin a deir sé i n-áit eile mar an gcéadna:
[5] Ní ċeadóċair do t' Aon Naoṁṫa claoċlóḋ a
36 ḋ'feiscint." Óir, nuair a ḃí a ġnó déanta ag Dáiḃid,
do réir toile Dé, 'n-a ġeinealaċ féin, do [6] ċodail sé
agus do cuireaḋ i dteannta a aiṫreaċa é, agus
37 ċonnaic sé claoċlóḋ. Aċ an t-é a ṫóg Dia ós na
marḃ ní ḟeacaiḋ sé claoċlóḋ.
38 Bíoḋ a ḟios agaiḃ, dá ḃríġ sin, a ḟeara a ḃráiṫre,
gur tríd sin a ḟógartar daoiḃse maiṫeaṁnaċas
peacaí, agus (fuasgailt) ós na neiṫe ná féadfaḋ
39 fíoraontaċt a ṫaḃairt daoiḃ i ndliġe Ṁaoise. Sa•

[1] Mait. xxvii. 20 agus 23; Marc. xv. 13; Lúc. xxiii. 21 agus 23; Eóin xix. 15.
[2] Mait. xxviii.; Marc. xvi.; Lúc. xxiv.; Eóin xx.
[3] Salm. ii. 7. [4] Isáias lv. 3. [5] Salm. xv. 10. [6] 3 Ríġ. ii. 10.

duine seo ġeiḃeann gaċ aoinne, a ċreideann, fíor-
aontaċt. Seaċnaiḋ, d'á ḃríġ sin, sar a' dtiocfaḋ 40
oraiḃ an rud adeirtear ins na fáiḋiḃ: [1] Féaċaiḋ, a 41
luċt an neaṁṡuime, agus deiniḋ iongna, agus éagaiḋ,
óir tá obair agamsa d'á oibriú i nḃúr laeṫiḃse, obair
ná creidfiḋ siḃse, má innseann aoinne ḋaoiḃ é.

Agus nuair a ḃíodar ag imteaċt amaċ d'iarradar 42
orta an ċainnt sin do laḃairt leó sa tsabbóid a ḃí
ċugainn. Agus nuair a dirsgaoileaḋ an tsinagóg, 43
do lean a lán de sna Iúdaíġ, agus de sna daoine
iasaċta ḃí diaḋa, Pól agus Barnabas, agus do
ċaḃruiġeadar-san leó agus ċóṁairliġeadar dóiḃ
leanṁaint i ngrásta Dé.

An tsabbóid a ḃí ċugainn ṫáinig an ċaṫair go léir, 44
náċ mór, ċun éisteaċt le briaṫar Dé. Ansan nuair 45
a ċonnaic na Iúdaíġ na sluaiġte do líonadar d'form-
mad agus ḃíodar ag bréagnú na cainnte a deireaḋ
Pól, go diaṁasluiġteaċ. Ansan duḃairt Pól agus 46
Barnabas, go dána: Is liḃse nár ḃfoláir dúinn briaṫar
Dé do laḃairt ar dtúis; aċ ó diúltuiġeann siḃ dó,
agus náċ fiú siḃ, do réir búr mbreiṫe féin, beaṫa
síoruiḋe d'fáġail, táimíd-ne, féaċ, ag iompáil ċun na
ngeinte. Óir seo mar a d'órduiġ an Tiġearna 47
dúinn: [1] Ċuireas tu mar solus do sna geintiḃ,
ionus go mbeiṫeá ad áḃḃar slánuiġṫe go dtí imeall
an doṁain. Nuair airiġ na geinte an niḋ sin ḃí 48
áṫas orta agus ḃíodar ag taḃairt glóire do ḃriaṫar
Dé, agus do ċreid an méid acu a ḃí roiṁ-órduiġṫe
ċun na beaṫa síoruiḋe.

Agus do leaṫaḋ briaṫar an Tiġearna tríd an 49
ndúṫaiġ go léir. Aċ do féid na Iúdaíġ fé sna mnáiḃ 50
diaḋa onóraċa agus fé uaisliḃ na caṫraċ agus mús-
gladar géarleanṁaint ar Pól agus ar Barnabas
agus ċomáineadar as an dtír iad. [1] Agus dein- 51
eadar-san ceó a gcur do ċroṫaḋ 'n-a gcoinniḃ agus
ṫánadar go h-Iconium. Agus do líonaḋ na deis- 52
giobuil le sólás agus leis an Spioraid Naoṁ.

[1] Habac. i. 5. [2] Isáias xlix. 6.
[3] Mait. x. 14; Marc. vi. 11; Lúc. v. 9.

CAIBIDIOL XIV.

Pól agus Barnabas ag seanmóiniú i nIcónium agus i Listra. Cláiríneaċ 'á leiġeas. Daoine gá ṁeas gur déiṫe iad. Gaḃtar do ċloċaiḃ ar Ṗól. Deinid siad seanmóiniú i nDerbé agus i bPergé.

1 Agus do ṫuit amaċ i n-Icónium go ndeaġadar
isteaċ i n-aonḟeaċt i sinagóig na nIúdaċ agus gur
deineadar caint, i dtreó gur ċreid sluaġ líonṁar
2 de sna Iúdaíġ agus de sna Gréagaiġ. Aċ na Iúdaíġ
a ḃí díċreideaṁaċ, do ġríosadar agus do ṡéid-
eadar suas ċun feirge aigne na ngeinte i gcoinniḃ
3 na mbráiṫre. Aċ d'ḟanadar mórán aimsire ann
ag obair, agus a muinġin ar an dTiġearna, agus é ag
déanaṁ fiaḋnaise ar ḃriaṫar a ġrásta, ag cur míorḃ-
4 úiltí uaṫḃásaċa d'á ndéanaṁ le n-a láṁaiḃ. Ḃí
muinntir na caṫraċ deiġilte, áṁṫaċ, cuid acu ag
gaḃáil leis na Iúdaíġ agus cuid acu ag gaḃáil leis
5 na h-Aspuil. Agus d'éiriġ fuadar fé sna geintiḃ
agus fé sna Iúdaíġ, agus fé sna h-uaċtaráin, ċun
6 iad do ṫarcuisniú agus gaḃáil do ċloċaiḃ orṫa, Agus
ṫuigeadar (an níḋ sin) agus do ṫeiṫeadar go Listra
agus go Derḃé, dá ċaṫair i Licaónia, agus go dtí
an tír go léir mór-tímpall, agus ḃíodar ag craoḃ-
sgaoile an tSoisgéil sa n-áit sin.
7 Agus ḃí duine i Listra, n-a ṡuiḋe, agus é gan lúṫ
a ċos ó ḟág sé ḃruinn a ṁáṫar, agus níor ṡiúḃluiġ
8 sé riaṁ. D'airiġ an duine sin Pól ag caint. Agus
d'ḟéaċ Pól air agus ċonnaic sé go raiḃ aige creideaṁ
9 ċun a ṡlánuiġṫe, Agus duḃairt sé do ġuṫ árd: Éiriġ
ad ṡeasaṁ ar do ċosaiḃ! Agus do léim sé 'n-a ṡeasaṁ
agus ṡiúḃluiġ sé.
10 Agus nuair a ċonnaic na daoine cad a ḃí déanta
ag Pól d'árduiġeadar a nglór agus duḃradar, as
Licaóinis: Táid na déiṫe, i rioċtaiḃ daoine, tagaiṫe
11 anuas ċúġainn. Agus ṫugadar Iúpiter ar Ḃarnabas
agus Mercuri ar Ṗól mar is aige ḃí buaḋ cainnte.
12 Agus ḃí sagart le Iúpiter lasmuiċ de'n ċaṫair agus
ṫug sé leis tairḃ agus coróinneaċa, ar aġaiḋ an
ġeata, ċun go ndéanfaḋ sé féin agus na daoine

íoḋbirt. Nuair a ḋ'airiġ na h-Asbuil, Pól agus 13
Barnabas, an níḋ sin do raobadar a gcuid éadaiġ
agus do léimeadar amaċ imeasg na ndaoine agus
do liúġadar: A ḋaoine, cad ab áil liḃ 'á ḋéanaṁ san? 14
Daoine a ġeoḃaiḋ bás, mar siḃ féin, iseaḋ sinne,
agus táimíd 'gá iarraiḋ oraiḃ iompáil ó sna neiṫiḃ
baota sin ar Ḋia atá beó, [1] ó isé ċruṫuiġ neaṁ agus
talaṁ agus muir agus gaċ a ḃfuil ionta. Ins na 15
h-aimsiriḃ atá imiġte do leog sé do sna geintiḃ go
léir gluaiseaċt ar a sligṫiḃ féin. Aċ fós níor ḟág 16
sé é féin gan cur i n-úil dóiḃ, óir tugaḋ sé tabar-
ṫuisi ó neaṁ uaiḋ, fearṫainn agus trátana torṫaṁla,
agus do líonaḋ sé ár gcroiḋe le bia agus le h-áṫas.
Agus bíoḋ gur labradar mar sin is ar éigin ḟéadadar 17
na daoine do ċosg ar íoḋbirt a ḋéanaṁ ċúċa.

Ansan, áṁṫaċ, táinig raint Iúdaċ agus do ṁeall- 18
adar na daoine agus ġabadar do ċloċaiḃ i bPól
agus tarraigeadar amaċ as an gcaṫair é mar ṁeasadar
go raiḃ sé marḃ. Aċ ḃí na deisgiobuil 'n-a tímpall 19
agus d'eiriġ sé agus táinig sé isteaċ sa ċaṫair, agus
amáireaċ a ḃí ċuġainn d'imtiġ sé féin agus Barnabas
go Derbé.

Agus ḋeineadar craoḃsgaoile sa ċaṫair sin agus 20
tugadar teagasg d'á lán, agus ansan d'ḟilleadar
go Listra agus go h-Icónium agus go h-Antioċ, Ag 21
neartú aigne na ndeisgiobul agus 'á gcóṁairliú ċun
ḃeiṫ seasaṁaċ sa ċreideaṁ, mar gur le mórán a
ḋ'ḟulag naċ fuláir dúinn dul isteaċ i ríġeaċt Dé.
Agus do ċuireadar sagairt fé ġráḋaiḃ dóiḃ ins gaċ 22
eaglais, agus ḋeineadar úrnuiġṫe agus trosgaḋ,
agus ansan tugadar suas do'n Tiġearna iad, óir do
ċreideadar ann. Agus d'imtiġeadar treasna na 23
Pisidia agus tánadar go dtí Pampilia, Agus do 24
labradar briaṫar an Tiġearna i bPergé agus ċuadar
síos go h-Attalía,

[2] Agus ċuadar as san go h-Antioċ, ar luing, an 25
áit as ar tugaḋ suas iad do ġrásta Dé ċun na h-oibre

[1] *Supra* xiii. 1. [2] Gen. i. 1; Salm. cxlv. 6; Apoc. xiv. 7.

26 a ḃí críoċnuiġṫe acu. Agus nuair a tánadar ann
ċruinniġeadar an eaglais agus d'innseadar na neiṫe
móra a ḋein Dia tríota, agus conus mar a d'osgail
27 sé dorus an ċreidiṁ do sna geintiḃ. Agus d'ḟana-
dar aimsir nár ġearr i ḃfoċair na ndeisgiobul.

CAIBIDIOL XV.

Aiġneas i dtaoḃ tímpallġearraḋ. Cinneaḋ cóṁairle Ierúsaleim agus a leitir.

1 Agus táinig daoine áiriṫe anuas ó Iúdaéa agus
bíodar ag teagasg na mbráiṫre: Mura ndéanfar
tímpallġearraḋ oraiḃ (ar siad) do réir dliġe
2 Ṁaoise ní féidir búr slánú. Ċuir Pól agus Bar-
nabas 'n-a gcoinniḃ agus ní go lag é. Ansan do
ṡocaruiġeadar ar Pól agus Barnabas, agus roinnt
daoine ó'n dtaoḃ eile, do ḋul go dtí na h-Aspuil
agus na sagairt a ḃí i n-Ierúsalem, i dtaoḃ an sgéil.
3 Ansan do ċuir an eaglais ċun siuḃail iad san agus
tánadar tré Ṗoenicé agus tré Ṡamaría agus iad
'ġá innsint conus mar a ḃí na geinte ag iompáil,
agus ċuireadar áṫas mór ar na bráiṫriḃ go léir.

4 Agus nuair a tánadar go Ierúsalem ḃí fáilte
rómpa ag an eaglais agus ag na h-Aspuil agus ag
na seanóiríḃ, agus iad 'ġá innsint cad iad na neiṫe
5 móra a ḃí déanta ag Dia tríota. Aċ d'éiriġ cuid
d'aicme na ḃFairisíneaċ, a ḃí tar éis an ċreidiṁ a
ġlacaḋ, agus duḃradar: Ní fuláir tímpallġearraḋ
do ḋéanaṁ orta agus a ċur fiaċaiḃ orta dlíġ Ṁaoise
ċimeád.

6 Ansan do táinig na h-Aspuil agus na seanóirí i
7 gceann a céile ċun an sgéil sin a ḃreiṫniú. Do
deineaḋ mórán aiġnis. Ansan d'éiriġ Peadar agus
duḃairt sé leo: [1] A ḟeara, a ḃráiṫre, is eól daoiḃ
conus mar a ḋein Dia toġaḋ eadrainn fadó gur as
mo ḃéal-sa do ċloisfeaḋ na geinte briaṫar an

[1] *Supra* x. 20.

tSoisgéil agus do ġlacfaidís an creideaṁ. Agus 8
Dia a ċíonn an croiḋe, ṫug sé fiaḋnaise 'n-a
ḃfáḃar, mar [1] do ṫug sé an Spiorad Naoṁ dóiḃ sé
mar a ṫug se dúinne é. Agus níor ḋein sé aon 9
deifríġeaċt idir sinne agus iadsan, mar do ġlan sé
a gcroiḋe leis an gcreideaṁ. Cad ċuige ḋaoiḃ, 10
d'á ḃríġ sin, ḃeiṫ ag taṫant ar Ḋia go gcuirfeaḋ sé
ar ṁuinéalaiḃ na ndeisgiobul cuing nár ḟéad ár
n-aiṫreaċa ná sinne a ḋ'iompar? Aċ creidimíd 11
go saorfar sinne, agus iadsan mar an gcéadna, tré
ġrásta ár dTiġearna Íosa Críost.

Ansan d'ḟan na daoine go léir ciúin agus ḃíodar 12
ag éisteaċt le Pól agus le Barnabas 'ġá innsint
cad iad na míorḃúiltí uaṫḃásaċa a ḃí déanta ag Dia
tríoṫa féin imeasg na ngeinte.

Agus nuair éisteadar d'ḟreagair Séamus agus 13
duḃairt sé: A ḟeara, a ḃráiṫre, éistiḋ liom. Tá 14
innste ag Símón conus mar a ḋ'ḟéaċ Dia ar dtúis
ar na geintiḃ ċun go dtógfaḋ sé asta pobul d'á
ainim féin. Agus tá cainnt na ḃfáiḋ ag teaċt isteaċ 15
leis sin, do réir mar atá sgríoḃṫa: [2] Tar éis na 16
neiṫ sin fillfead agus cuirfead suas arís an taber-
nacul so Ḋáiḃid atá ar lár, agus deiseóċad a ḃfuil
brisde ḋe, agus cuirfead 'n-a ḟearaṁ arís é, i dtreó 17
go loirgeóċaid an ċuid eile de sna daoine an
Tiġearna, agus na geinte go léir, 'na ḃfuil m'ainim
dá ġlaoḋaċ os a gcionn, adeir an Tiġearna agus na
neiṫe sin aige 'á ḋéanaṁ. Tá fios a oibre féin 18
ag an dTiġearna ó tusaċ an tsaoġail. Dá ḃríġ sin 19
isé mo ḃreiṫeaṁantas-sa, gan buaireaṁ a ċur ar na
daoine atá iompuiġṫe ċun Dé ar na geintiḃ. Aċ 20
sgríoḃaḋ ċúċa, iad féin a ṡeaċaint ar ṫruaillíú ioṁ-
áġṫaċ, agus ar ḋrúis, agus ar ḟeóil taċtaiṫe,
agus ar fuil. Óir tá ag Maois, ó'n sean-aimsir, 21
i ngaċ caṫair, daoine ċun é ḋ'ḟógairt ins na sinagóg-
aiḃ, [3] mar a léiġtear é gaċ sabbóid.

Ansan do socaruiġ na h-Aspuil agus na seanóiri 22
agus an eaglais go léir air go gcuirfí go h-Antioċ,
i n-aonfeaċt le Pól agus le Barnabas, lúḋáir ar a

[1] *Supra* x 45 [2] Amos ix. 11. [3] *Supra* xiii. 27.

dtugtí Barnabas, agus Silas, fir tosaiġ imeasg na
23 mbráiṫre, Agus go gcurfí an sgríḃinn seo ar a
láṁaiḃ :

Ó sna h-Aspuil, agus ó sna seanóirí, na
bráiṫre, ċun na mbráṫar ngeinteaċ atá i n-Antioċ
agus i Siria agus i gCilicia, ag beannúġaḋ dóiḃ.
24 Toisg gur airíġeamair go ndeaġaiḋ daoine
amaċ uainne agus gur ċuireadar buaireaṁ
oraiḃ-se, ag suataḋ ḃur n-aigne le neiṫiḃ nár
25 órduiġeamairne, Do ṫánamair i ḃfoċair a ċéile
agus do ṡocaruíġeamair ar ḟearaiḃ do ṫoga
agus do ċur ċúġaiḃ i n-aonḟeaċt le n-ár gcáir-
26 diḃ ionṁuine Barnabas agus Pól, fir a ṫug a
n-anam ar son ainime ár dTiġearna Íosa Críost.
27 Tá curṫa uainn againn, d'á ḃríġ sin, Iúdás agus
Silas agus neosfaid siad san daoiḃ ó ḃéal, na
28 neiṫe céadna. Is toil leis an Spiorad Naoṁ
agus linne gan a tuille ualaiġ do ċur oraiḃ-se
29 aċ an méid seo atá riaċtanaċ .i., Ná h-íosfaiḋ siḃ
neiṫe do h-íoḃraḋ d'íoṁáġtiḃ, ná fuil, ná
feóil a taċtaḋ, agus go staonfaiḋ siḃ ó ḋrúis.
Má ḋéineann siḃ an méid sin beiḋ an sgéal go
maiṫ agaiḃ. Slán liḃ."*

30 Ansan do cuireaḋ iad-san ċun siuḃail agus ċuadar
síos go h-Antioċ, agus ċruinníġeadar an pobul agus
31 ṫugadar uaṫa an sgríḃinn, Agus nuair a léiġeaḋ
32 é ḃí áṫas orṫa mar ġeall ar an sólás. Aċ ḟáiḋí
ab eaḋ Iúdás agus Silas féin agus ḋeineadar mórán
cainnte leis na bráiṫriḃ agus ṫugadar mórán sólás
33 dóiḃ agus mórán misniġ. Ansan d'ḟanadar ann
rainnt aimsire agus 'n-a ḋiaiḋ san do ċuir na bráiṫre
ċun siuḃail iad go síoṫaċ ag triall ar an muinntir

*Ver. 29. "Ná fuil, ná feóil a taċtaḋ." Neiṫe iad san a ḃí neaṁḋíoḃálaċ ionta féin aċ do coisgeaḋ an uair sin iad i dtreó gur b'usaide na Iúdaiġ do ṁeallaḋ ċun cóṁluadair leis na geintiḃ agus taṫaiġe ṫabhairt do sna geintiḃ ar ḃeiṫ spreagarṫaċ. Níor lean an cosg aċ tamall, áṁṫaċ, agus tá sé imiġṫe le fada riaṁ, go mór mór a h-eagailsiḃ an taoiḃ ṫiar de'n Eúróip.

a ċuir uaṫa iad. Aċ do ṡocaruiġ Silas ar ḟanṁaint 34
ann agus ċuaiḋ Iúdás i n'aonar tar n-ais go Ierú-
salem.

Agus d'ḟan Pól agus Barnabas i n-Antioċ, ag 35
teagasg agus ag craoḃsgaoile bréiṫir an Tiġearna,
mar aon le mórán eile daoine. Ansan, tar éis rainnt 36
laeṫanta duḃairt Pól le Barnabas: Iompuiġmís
agus tugaimís cuairt ar na bráiṫriḃ, tré sna caṫ-
raċaiḃ go léir ionar ċraoḃsgaoileamair briaṫar
an Tiġearna, féaċaint conas atá an sgéal acu. Aċ 37
ba ṁian le Barnabas Eoin, ar a dtugtí Marcus, do
ḃreiṫ leis. Duḃairt Pól, áṁṫaċ, nár ċeart dóiḃ an 38
duine sin a ġlacaḋ, (mar gur imṫiġ sé uaṫa i bPam-
pilia [1] agus nár ċuaiḋ sé sa n-obair leó). Agus ḃí 39
easaontaċt ann i dtreó gur sgaradar le n-a ċéile,
agus ċuaiḋ Barnabas ar luing go Cuprus agus do
rug sé Marcus leis.

Agus do rug Pól Silas leis agus ġluais sé ċun 40
siúḃail, agus ċuir na bráiṫre fé ċomairce ġrásta
Dé é. Agus ṡiúḃluiġ sé Siria agus Cilicia, ag cur 41
misniġ ar na h-eagailsiḃ, agus 'ġá ráḋ leó aiṫeanta
na n-Aspol agus na seanóirí do ċimeád.

CAIBIDIOL XVI.

Tugann Pól cuaird na n-eagailsí. Glaoḋtar é ċun sean-
móiniġṫe i Macedonia. Sgiúrsáltar é i bPhilippi.

Agus táiniġ sé go dtí Derbé agus go dtí Lystra. 1
Agus féaċ, ḃí sa n-áit sin deisgiobul dár b' ainim
Timoteus, mac do ṁnaoi Iúdaċ n-a raiḃ an creideaṁ
aici, agus d'aṫair ġeinteaċ. Tug na bráiṫre a ḃí 2
i Lystra agus i n-Icónium teistiméireaċt ṁaiṫ ar an
ḃfear san. Ba ṁian le Pól an fear san do ḋul leis 3
féin, agus ḋein sé timpallġearraḋ air mar ġeall ar
na Iúdaiġ a ḃí ins na h-áiteanaiḃ sin. Óir dob eól
dóiḃ go léir gur ġeinteaċ a aṫair. Agus ag gabáil 4

[1] *Supra* xiii. 13.

tré sna caṫraċaiḃ dóiḃ tugadar do sna daoine le
cimeád na reaċta a ḃí déanta ag na h-Aspuil agus
5 ag na seanóirí a ḃí i n-Ierúsalem. Agus mar sin ḃí
na h-eagailsí d'á ndaingniú sa ċreideaṁ agus ag
dul i líonṁaire gaċ lá.
6 Agus nuair a ḃíodar ag gaḃáil tré ċríċ Ṗrigia agus
Ġalatia do ċosg an Spiorad Naoṁ iad ar ḃriaṫar Dé
7 do laḃairt i n-Ásia. Agus nuair a ṫánadar isteaċ
i Misia ċuireadar ċun dul isteaċ i mBitinia aċ níor
8 leog Spiorad Íosa dóiḃ dul ann. Aċ tar éis gaḃáil
tré Ṁisia ċuadar síos go Tróas.
9 Agus do taisbeánaḋ aisling do Ṗól sa n-oiḋċe;
fear ó Ṁacedonia n-a ṡeasaṁ, agus é 'ġá ġuiḋe,
agus deireaḋ sé: Tar anall go Macedonia agus caḃruiġ
10 linne. Agus nuair a ċonnaic sé an aisling do ċea-
paṁair láiṫreaċ dul go Macedonia mar ḃíomair
deiṁniġteaċ go raiḃ glaoiḋte ag Dia orainn ċun
craoḃsgaoile déanaṁ dóiḃ.

11 Ċuamair ar luing, ceann ar aġaiḋ ó Ṫróas go
dtánamair go Samotrácé, agus go Neápolis an
12 lá 'n-a ḋiaiḋ san. Agus as san go Ṗilippi, príoṁ-
ċaṫair sa ċuid sin de Ṁacedonia agus caṫair daoine
iasaċta. Ṫugamair roinnt laeṫanta sa ċaṫair sin,
i gcóṁairle.
13 Agus lá na sabbóide ċuamair amaċ an geata
i n-aice aḃan, mar ar saṁluiġeaḋ úrnuiġṫe ḃeiṫ ar
siúḃal, agus do ṡuiḋeamair ann agus ḃíomair ag
14 cainnt le mnáiḃ a ḃí cruinniġṫe ann. Agus ḃí bean
acu agus Lidia ab ainm di agus ḃíoḋ sí ag díol pur-
puir i gcaṫair na dTiaṫírénaċ, agus bean diaḋa
ab eaḋ í. D'airiġ sí an ċainnt agus d'osgail an
Tiġearna a croiḋe ċun go n-éisteaḋ sí le n-a raiḃ ag
15 Pól d'á ráḋ. Agus do baisteaḋ í féin agus a teaġ-
laċ; agus ansan d'iarr sí níḋ: Má 'sé bur meas (ar
sise) go ḃfuilimse dílis do'n Tiġearna tagaiḋ isteaċ
am tiġ agus fanaiḋ ann. Agus ċuir sí ḟiaċaiḃ orainn
dul.
16 Agus do ṫarla, agus sinn ag dul ċun úrnuiġṫe,
go dtáinig ar an sliġe róṁainn cailín n-a raiḃ spior-

aid ṗútónaċ* inti. Agus do ġeibeaḋ sí mórán
saiḋḃris do'n ṁuinntir go mba leó í, ag tabairt feasa
uaiti. Agus do lean sí Pól agus sinne, agus í ag 17
liúiriġ agus deireaḋ sí: Seirḃisiġ do'n árd-Ḋia
iseaḋ na fir sin, agus táid siad ag innsint sliġe búr
slánuiġṫe daoiḃ. Ḃí sí 'gá déanaṁ san ar feaḋ 18
mórán laeṫanta. Do ġoill san ar Ṗól agus d'iom-
puiġ sé agus dubairt sé leis an sprioraid: Deirim
leat, i n-ainim Íosa Críost, imṫeaċt amaċ airti.
Agus d'imṫiġ, an uair ċéadna.

Ansan, nuair a ċonnaic an ṁuinntir go mba leó 19
í go raiḃ deire le n-a súil leis an saiḋḃreas, do ruga-
dar ar Ṗól agus ar Ṡílas agus do tugadar leó iad
go h-áit an ṁargaiḋ, i láṫair na n-uaċtarán. Agus 20
ċuireadar i láṫair na ngiúistísí iad agus dubradar:
Iúdaíġ iseaḋ na daoine seo, agus táid siad ag cur
na caṫraċ tré n-a ċéile orainn. Agus tá nós acu 21
dá ṫeagasg náċ dleaġtaċ dúinne a ġlacaḋ, mar is
Rómánaiġ sinn. Agus do ċruinniġ an pobul 'n-a 22
gcoinniḃ, agus do stracaḋ a gcuid éadaiġ, agus
d'órduiġ [1] na giúistísí gabáil de ḟlaṫaiḃ orta. Agus 23
do buaileaḋ mórán builli orta agus ansan do cuir-
eaḋ i bpríosún iad, agus dubraḋ le fear an ṗríosúin
iad a ċimeád go maiṫ. Agus nuair a fuair sé sin 24
an t-órdú san do ċuir sé sa ċarcair ba ṡia isteaċ
iad agus a gcosa daingean i gceap adṁaid.

I lár na h-oiḋċe, áṁṫaċ, ḃí Pól agus Sílas ag 25
déanaṁ úrnuiġṫe agus ag molaḋ Dé, agus ḃí na
príosúnaiġ ag éisteaċt leó. Agus go h-obann do 26
táinig luasgaḋ talṁan i dtreó go raiḃ fallaí an
ṗríosúin d'á suataḋ go bun. Ansan, siúd na geataí
go léir ar osgailt agus na ceangalaċa sgaoilte de
sna príosúnaiġ go léir. Do ḋúisiġ fear cimeádta 27
an ṗríosúin as a ċodla agus nuair a ċonnaic sé dóirse
an ṗríosúin ar osgailt ċeap sé go raiḃ na príosúnaiġ
imiġṫe agus ṫarraing sé a ċlaiḋeaṁ as a truaill ċun
é féin a ṁarḃaḋ. Do liúiġ Pól air, áṁṫaċ, do ġuṫ 28

[1] 2 Cor. xi. 25; Phil. i. 13; I Tess. ii. 2.

*.i. sprioraid feasa agus fáistine, mar ḋ'eaḋ.

árd agus duḃairt sé : Ná dein aon díoḃáil duit féin ;
29 táimíd go léir anso. D'iarr sé solus agus ċuaiḋ
sé isteaċ agus ċait sé é féin ag cosaiḃ Póil agus
30 Ṡilais, Agus tug sé leis amaċ iad agus dúḃairt sé :
A Ṫiġearnaí, cad 'tá le déanaṁ agam ionus go
31 saorfí me ? Agus duḃradar-san : Creid sa Tiġearna
Íosa agus beiḋ tú slán, tu féin agus do teaġlaċ.
32 Agus do laḃradar briaṫar an Tiġearna leis féin
33 agus le n-a raiḃ 'n-a teaġlaċ. Agus tóg sé iad an
trát céadna de'n oiḋċe agus do niġ sé a gcneaḋaċa,
agus do baisteaḋ é féin agus a teaġlaċ láiṫreaċ.
34 Agus tug sé isteaċ 'n-a tiġ féin iad agus ċuir sé
'n-a suiḋe ċun búird iad, agus ḃí gáirdeaċas air féin
agus ar a teaġlaċ agus a gcreideaṁ i nDia.
35 Agus nuair a táiniġ an lá ċuir na giúistísí oificeaċa,
36 'gá rád : Sgaoiliḋ uaiḃ na fir sin. D'innis fear cim-
eádta an ṗríosúin an ċainnt sin do Pól : Ċúir na giúis-
tísí ordú siḃ do sgaoile ċun siúḃail ; anois, dá
37 ḃríġ sin téiġiḋ amaċ agus imtiġiḋ i síoṫċáin. Duḃairt
Pól leó, áṁtaċ : Is fir Róṁánaċa* sinn. Do sgiúr-
sálaḋ sinn os cóṁair an poḃuil, gan breit taḃarṫa
orainn, agus do ċuireaḋ i bpríosún sinn. An mait
leó anois sinn do ḋíḃirt uaṫa a gan fios ? Ní ḃeiḋ
38 san mar sin. Tagaidís anso, Agus cuiridís féin
amaċ sinn. D'innis na h-oificeaċa do sna giúistísiḃ
an ċainnt sin. Ṫáiniġ sgannra orta nuair airiġdar
39 gur ḃ' fearra Róṁánaċa iad. Ṫáradar agus d'iarra-
dar maiteaṁnaċas orta, agus do rugadar amaċ iad
40 agus d'iarradar orta imteaċt as an gcaṫair. Aċ
nuair a ċuadar-san amaċ as an bpríosún ċuadar
isteaċ i dtiġ Lidia, agus connacadar na bráiṫre
agus ċuireadar sólás orta. Ansan do ġluaiseadar
ċun siúḃail.

* brist[illegible] dliġe ab eaḋ fear Róṁanaċ do sgiúrsáil.

CAIBIDIOL XVII.

Seanmóiniú Ṗóil do sna Tessalónaiġ agus do sna Bereánaiġ. A ċaint leis na h-Aténaċaiḃ.

Ansan do ṡiúbluiġdar Amṗipolis agus Apollónia, 1
agus tánadar go Tessalonica, áit 'na raiḃ sinagóg
leis na Iúdaíġ. Ċuaiḋ Pól isteaċ ċúċa, mar ba 2
ġnáṫ leis, agus i gcaiteaṁ trí sabbóidí bí sé ag
léiriú dóiḃ ar an Scriptiúir, 'ġá osgailt dóiḃ agus 3
'ġá ċur 'n-a luiġe orta conus nár ḃfoláir do'n
Ċríost fulag agus eiriġe ós na marḃ; agus gur b'é
seo an t-Íosa Críost, atá agamsa d'á ḟógairt
daoiḃse. Agus do ċreid cuid acu agus ġaḃdar le 4
Pól agus le Silas, agus de sna geintiḃ a bí diaḃa,
sluaġ ana-ṁór, agus rainnt nár ṡuaraċ de ṁnáiḃ a bí
uasal.

Ansan táinig éad ar na Iúdaíġ agus do ḃailiġdar 5
as an sluaġ rainnt droċ-ḋaoine agus ḋeineadar
aċrann agus ċuireadar an ċaṫair i gcollóid. Ansan
ṫánadar timpal ar ṫiġ Iásoin agus bíodar a d'iarraiḋ
go gcuirfí amaċ ċun an poḃuil iad-san. Agus nuair 6
ná fuaradar iad do rugadar Iáson agus cuid de
sna bráiṫre i láṫair uaċtaráin na caṫarac, 'ġá ráḋ
go h-árd: ṫáinig anso, leis, an aicme seo atá
ag cur na *caṫarac tré ċéile, Agus glac Iáson 7
iad: agus táid siad go léir ag gaḃáil i gcoinniḃ
dliġe Ċaesair, 'ġá ráḋ go ḃfuil rí eile ann, Íosa.
Agus do ġríosadar na daoine agus na h-uaċtaráin, 8
a bí ag éisteaċt leis na neiṫiḃ sin. Agus nuair a ḃain- 9
eadar sásaṁ de Iáson agus de'n gcuid eile do
leogadar ċun siúḃail iad.

Agus gan ṁoill do ċuir na bráiṫre ċun siúḃail, 10
san oiḋċe, Pól agus Silas, go Berea. Agus nuair a
ṫánadar ann do ċuadar isteaċ i sinagóig na n-Iúdaċ.
Agus bíodar so níos uaisle 'ná muinntir Tessalonica, 11
agus do glacadar an briaṫar le lán-díograis, agus
bídís coitċianta ag cuardaċ na Scriptiúiri féaċaint

* Ver. 6. "na caṫarac." Sa Ġréigis, "oikoumenén" = "an doṁan."

12 an mbíoḋ san aṁlaiḋ.* Agus do ċreid a lán acu,
agus de sna mnáiḃ geinteaċa a bí uasal, agus cuid
13 nár beag de sna fearaiḃ. Ansan d'airiġ na Iúdaiġ
i dTesalonica go raiḃ Pól ag teagasg bréiṫir Dé
i mBeréa agus ṫánadar ann ag déanaṁ toirmisg
14 ag cur tré ċéile ar na daoine. Ansan, go tapaiḋ,
ċuir na bráiṫre Pól ċun na farraige; aċ d'ḟan Silas
agus Timoteus sa n-áit.

15 Agus an ṁuinntir a ċuaiḋ le Pól do rugadar go
dtí Aténé é, agus tug sé órdú dóiḃ le tabairt do
Ṡilas agus do Ṫimoteus 'ġá ráḋ leó teaċt ag triall
air láiṫreaċ, agus ġluaiseadar.

16 An faid a bí Pól i n-Aténé ag feiṫeaṁ leó d'eiriġ
dásaċt aigne istiġ ann nuair a ċonnaic sé an ċaṫair
17 tabarṫa suas ar fad d'aḋraḋ na n-íoḋol. Bíoḋ
sé, dá bríġ sin, ag díospóireaċt sa tsinagóig leis na
Iúdaiġ agus leis na daoine a bí diaḋa, agus i n-áit
an ṁargaiḋ gaċ aon lá, leis na daoine a bíoḋ ann.
18 Agus bíoḋ **cuid** d'ollaṁnaiḃ na n-Epicúraċ agus na
Stóiceaċ ag **cur** air, agus deireaḋ cuid acu: Cad
'tá ó'n bfear so n-a bfuil an ċainnt go léir aige?
Ansan deireaḋ tuille acu: Déiṫe nua atá aige 'á
ċraoḃsgaoile, is dóċa; mar bí sé ag cainnt leó i
19 dtaoḃ Íosa agus i dtaoḃ na h-aiseiríġe. Ansan do
rugadar air agus tógadar leó é go dtí an t-Areo-
pagus, agus dubradar: An misde dúinne eolus a
ḋ'ḟáġail ar an dteagasg nua so atá agatsa 'á tab-
20 airt uait? Tá neiṫe nua agat 'á ċur i n-ár gcluasaiḃ.
Ba ṁaiṫ linn a ḟios a ḃeiṫ againn cad é an saġas neiṫe
21 iad. (Ba ġnáṫ, áṁṫaċ, leis na h-Aténiġ go léir
agus le pé daoine iasaċta 'a bíoḋ ann gan suim a ċur

* Ver. 11. "Níos uaisle," moltar, agus is ceart é, Iúdaiġ Beréa mar ġeall ar an bfírinne do ġlacaḋ ċóṁ fonnṁar, agus beiṫ ag sgrúdaḋ na Sgríbinne Diaḋa ċun na cainnte a dúbairt na h-aspuil a ḋ'ḟáġail amaċ. Ba ġalánta go mór an níḋ sin 'ná an rud a ḋein muinntir Tessalonica, .i. luċt an tSoisgéil do ċráḋ gan aon ċuardaċ a ḋéanaṁ féaċaint ar ḃ'ḟíor an rud a bí acu d'á ṁúine.

i n-aon rud eile aċ ḃeiṫ ag innsint agus ag cloisint
nuaċt.)

Do ṡeasaiṁ Pól i lár an Areopaguis agus duḃairt 22
sé: A ḟeara Aṫénaċa, ċím siḃse, ins gaċ sliġe, ana-
úṁal do ḋéiṫiḃ. Óir, ag gaḃail na sliġe agus ag 23
féaċaint dom ar ḃúr n-ioṁáġtiḃ, do fuarar altóir
agus ḃí sgríoḃta uirṫi "Do'n Dia ná h-aiṫniġtear."
An níḋ sin a ḋ'onórann siḃ gan aiṫne agaiḃ air,
táimse 'ġá teagasg daoiḃ. [1] Dia, a ḋein an doṁan 24
agus gaċ a ḃfuil ann, ó 'sé Tiġearna neiṁe agus
talṁan é, [2] ní ċóṁnúiġeann sé i dteampallaiḃ a
deineaḋ le láṁaiḃ;* Ná ní deintear dó, le láṁaiḃ 25
daoine, seirḃís go ḃfuil gáḋ aige leis, óir isé féin
a ṫugann do gaċ duine anam agus anál agus gaċ uile
níḋ Agus do ċuir sé, ó aon duine aṁáin, an ċine 26
daona go léir 'n-a gcóṁnuiḋe ar uaċtar na talṁan,
agus do ċeap sé gaċ tréimse aimsire ḋóiḃ ċun cóṁ-
nuiġṫe ann, agus gaċ teóra, Ċun iad a ḃeiṫ ag lorg 27
Dé, féaċaint an ḃféadfaidís teangaḃáil leis ná
teaċt suas leis, ḃíoḋ ná fuil sé aḃfad ó gaċ duine
againn. Óir is ann féin a ṁairimíd agus a ċorruig- 28
míd agus atáimíd, fé mar adeir daoine d'ḃur ḃfiliḃ
féin; "Óir is d'á ġeineaṁaint sinn." D'á ḃríġ sin, 29
ó's de ġeineamaint Dé sinn, ní cóir dúinn a ṁeas
go mbeaḋ Dia cosṁail le h-ór 'ná le h-airgead ná
le cloiċ, snoiġe ealaḋan agus ceapaḋ aigne duine.
Agus anois tá Dia ag leogaint aimsire an ainḃfiosa 30
san ċairus agus 'ġá ḟógairt do sna daoine, go ndéan-
faidís go léir aiṫriġe ins gaċ aon ḃall. Mar go ḃfuil 31
lá ceapaiṫe aige ċun breiṫeaṁantais a ṫaḃairt ar an
ndoṁan do réir ċirt, tríd an ḃfear atá ceapaiṫe
aige, ag taḃairt creidiṁ do gaċ aon duine, mar gur
tóg sé ó sna mairḃ é.

Aċ nuair airiġdar an aiseiriġe ó sna mairḃ ċrom 32

[1] Gen. i. 1. [2] *Supra* vii. 48.

* Ver. 24 "Ní ċómnuiġeann sé i dteampallaiḃ." Ní coinniġtear é i dteampallaiḃ i gcéill go mbeaḋ riaċtanas aige leó ċun cóṁnuiġṫe, nú ċun aon úsáide eile, mar ṁeasaḋ na págánaiġ. Aċ ó tá sé ins gaċ uile áit, tá sé ins na teampallaiḃ fé mar atá sé ins gaċ áit eile.

cuid acu ar ṁagaḋ déanaṁ, agus duḃairt cuid acu:
Éistfimíd leat uair éigin eile i dtaoḃ an sgéil sin.
33 Ansan d'imṫiġ Pól uata amaċ. [34] Aċ do lean fir
áiriṫe é agus ċreideadar, ar a raiḃ Díonusios an
t-Areopagaċ, agus bean n-ar ḃ'ainim di Damaris,
agus tuille leo.

Caibidiol XVIII.

Eaglais Corint dá cur ar bun ag Pól, agus é ag seanmóiniú i n-Ephesus, ⁊rl. Apollo do ḋul go h-Ephesus.

1 Tar éis an méid sin d'ḟág sé caṫair Aṫéné agus
2 táinig sé go dtí Corint. Agus fuair sé sa n-áit sin
Iúdaċ n-ar ḃ'ainim dó Acuila, fear a rugaḋ i bPontus
agus a ḃí tar éis teaċt go déanaċ ó'n Eadáil, agus
Priscilla, a ḃean (do ḃeasgaiḃ a ḃeiṫ órduiġṫe ag
Claudius do sna Iúdaiġ go léir imṫeaċt ó'n Róiṁ),
3 agus ċuaiḋ sé ag triall orṫa. Agus toisg é ḃeiṫ
ar aon ċeárd leó d'ḟan sé 'n-a ḃfoċair ag obair ar
an gcéird (agus ag déanaṁ pailiún ab eaḋ an
4 ċeárd). Agus ḃíoḋ sé sa tsinagóig ag pléiḋ, gaċ lá
sabbóide, ag tráċt ar ainim an Tiġearna Íosa, agus
ḃí sé ag taḃairt na nIúdaċ agus na nGréagaċ leis.
5 Ansan nuair a táinig Silas agus Timoteus ċuige
ó Ṁacedonia do ġéaruiġ Pól sa teagasg, gá ċur
'n-a luiġe ar na Iúdaiġ gur ḃ'é Íosa is Críost ann.
6 Aċ ḃí na Iúdaiġ 'gá ḃréagnú go masluiġṫeaċ.
Ansan do ċrot sé a ċuid éadaiġ agus duḃairt sé:
Bíoḋ ḃúr gcuid fola ar ḃúr gceann féin. Táimse
7 glan. Taḃarfad aġaiḋ ar na geintiḃ feasda. Ansan
d'ḟág sé an áit sin agus ṫáinig sé go tiġ duine dár
ḃ'ainim Titus Iústus, duine a ḃí úṁal do Ḋia, agus
8 go raiḃ a tiġ ceangailte de'n tsinagóig. Agus do
ċreid Crispus, uaċtarán na sinagóige, sa Tiġearna,
agus a teaġlaċ go léir, agus do ċreid mórán de
sna Corintiġ a ḃí ag éisteaċt leis agus do baisteaḋ
iad.
9 Ansan duḃairt an Tiġearna le Pól, i n-aisling, san

oiḋċe: Ná bíoḋ eagal ort, aċ labair agus ná h-éist,*
Óir táimse leat, agus ní leóṁfaiḋ aoinne doċar a 10
ḋéanaṁ duit; mar tá mórán daoine sa ċatair seo
agamsa.
Agus d'ḟan sé ansan bliain agus sé ṁí ag teagasc 11
bréitir Dé 'n-a measc. Aċ nuair a ḃí Gallió 'n-a 12
ṗrócónsul i n-Acaía d'éirig na Iúdaiġ, do toil a ċéile
i n-aġaiḋ Póil agus tugadar os cóṁair an t-suiḋe-
ḃreata é, Agus duḃradar: Tá an fear so ag cur na 13
ndaoine suas ċun Dia d'aḋraḋ go h-aindleaġtaċ.
Aċ nuair a ḃí Pól ag tosnú ar a ḃéal a ḃogaḋ ċun 14
labarta duḃairt Gallió leis na Iúdaiġ: A ḟeara
Iúdaċa, dá mba éagcóir é, nú coir ċionntaċ ana-olc,
ba ċeart dom cur suas liḃ. Aċ má's cúrsaí focal 15
é, agus ainimneaċa, agus ḃúr ndliġe-se, féaċaiḋ
féin ċuige: ní h-áil liomsa ḃeit am breiteaṁ ar na
neitiḃ sin. Agus do ċomáin sé ó'n suiḋeḃreata 16
iad. Agus do rugadar go léir ar Sóstenés uaċ- 17
tarán na sinagóige agus ḃíodar ag gaḃáil air os
cóṁair an tsuiḋeḃreata agus níor ċuir Gallió aon
tsuim i n-aon niḋ de sna neitiḃ sin.

D'ḟan Pól mórán laeṫanta sa n-áit. Ansan 18
d'ḟág sé slán ag na bráiṫriḃ agus ċuaiḋ sé ar luing
go Siria (agus Priscilla agus Acuila i n-aonfeaċt
leis) [1] tar éis a ċinn a ḃearraḋ i gCencrea, mar ḃí
móid aige. Agus táinig sé go dtí Eṗesus agus 19
d'ḟág sé iad-san ann. Agus ċuaiḋ sé féin isteaċ
sa tsinagóig ag díospóireaċt leis na Iúdaiġ. Agus 20
d'iarradar air fanṁaint níos sia aċ níor toiliġ sé
ċuige, Aċ d'ḟág sé slán acu agus duḃairt sé: Tioc- 21
fad ċúġaiḃ arís má's toil le Dia é. Ansan d'imt'ġ
sé ó Eṗesus
Agus ċuaiḋ sé síos go Caesaréa Ansan ċuaiḋ 22
sé suas† agus ḃeannuiġ sé do'n eaglais, agus ċuaiḋ
sé síos go h-Antioċ.

Ċait sé suim aimsire ansan, agus ġluais sé tré 23

[1] Num. vi. 18; *Infra* xxi. 24.
* .i. ná bí ciúin † ċuaiḋ sé suas. .i. go Ierúsalem

ḋúṫaiḃ Ġalatia agus Phrigia, i ndiaiḋ céile, ag cur
24 misniġ ar na deisgiobuil go léir. Táiniġ, ám, go
h-Ephesus Iúdaċ n-ar ḃ'ainim dó Apollo, Alecsan-
drínéaċ, fear deaġlaḃarṫa, láidir ins na Scriptiúr-
25 aiḃ. Ḃí sé oilte ar ṡliġe an Tiġearna agus do laḃair
sé le díogras aigne agus do ṫeagaisg sé go dúṫr-
aċtaċ na neite a ḃaineann le h-Íosa, agus gan ar eólus
26 aige aċ baiste Eóin. Do ċrom an fear san ar laḃ-
airt go dána sa tsinagóig. Agus nuair a ḋ'airiġ
Priscilla agus Acuila é tugadar leó é agus ṁúin-
27 eadar dó níos cruinne sliġe an Tiġearna. Ansan
ba ṁian leis dul go h-Acaia agus do sgríoḃ na bráiṫre
ag triall ar na deisgiobuil 'gá iarraiḋ orta é
ġlacaḋ. Agus nuair a ṫáiniġ sé ṫug sé congnaṁ
28 mór do'n ṁuinntir a ḃí tar éis creideaṁaint. Óir
do ċuir sé 'n-a luiġe go cuṫaiġ ar na Iúdaiġ, go puiḃ-
liḋe, gur ḃ'é Íosa is Críost ann.

CAIBIDIOL XIX.

An eaglais dá cur ar bun ag Pól i n-Ephesus. Clampar sa ngaiḃní ngeal.

1 Agus do ṫárla, le linn Apollo ḃeiṫ i gCoirint
go dtáiniġ Pól go h-Ephesus, nuair a ḃí na h-áiteana
uaċtaraċa siúḃalta aige, agus go ḃfuair sé roinnt
2 deisgiobul; Agus duḃairt sé leó: Ar ġlacḃúir
an Spioraid Naoṁ ó ċreidḃúir? Agus duḃradar-
san leis: Ní h-eaḋ aċ níor ċloiseamair an Spioraid
3 Naoṁ a ḃeiṫ ann i n-aon ċor. Agus duḃairt seisean:
Má 'seaḋ cad ann 'nar ḃaisteaḋ siḃ? Agus duḃ-
4 radar: I mbaiste Eóin. Agus duḃairt Pól: [1] Do
ḃaist Eóin na daoine le baiste aiṫriġe agus duḃairt
sé leó nár ḃ'ḟoláir dóiḃ creideaṁaint sa' t-é a ḃí
5 le teaċt 'n-a ḋiaiḋ féin, 'sé sin, i n-Íosa. Nuair a
ḋ'airiġdar an méid sin do baisteaḋ iad i n-ainim an
6 Tiġearna Íosa. Ansan do ċuir Pól a láṁa orta

[1] Mait. iii. 11; Marc. i. 8; Lúc. iii. 16; Eóin i. 26; *Supra* i. 5 agus ix. 16.

agus do ṫúirling an Spioraid Naoṁ orṫa agus do
labradar i dteangṫaċaiḃ agus ḋeineadar targair-
eaċt. Agus timpal dáréag acu a ḃí ann ar fad. 7
Agus ḃíoḋ sé ag dul isteaċ sa tsinagóig agus ag 8
laḃairt ann go dána, ar feaḋ trí ṁí, ag díospóir-
eaċt agus ag cur i ḃfeiḋm i dtaoiḃ ríġeaċta Dé. Aċ 9
ḃí daoine dúra ann ná creidfeaḋ, aċ ḃíoḋ ag tar-
cuisniú sliġe an Tiġearna os cóṁair na ndaoine.
D'imṫiġ sé uaṫa agus do ḋeiġil sé na deisgiobuil
uaṫa, agus ḃíoḋ sé ag argóint gaċ lá i sgoil fir dár
ḃ'ainim Tusannos. Do lean san mar sin ar feaḋ dá 10
ḃlian, i dtreó gur airiġ gaċ a raiḃ i n-Ásia, idir
Iúdaċ agus Geinteaċ, briaṫar an Tiġearna. Agus 11
do ḋein Dia míorḃúiltí éagsaṁlaċa tré láiṁ Póil.
I dtreó go mbeirtí ċun na ndaoine mbreóite, ó n-a 12
ċolainn, ciarsúirí agus aprúin, agus go n-imṫiġeaḋ
an ḃreóiteaċt díoḃ, agus go n-imṫiġeaḋ na deaṁain
asta
Do tárla go raiḃ cuid de sna Iúdaiġ ag imṫeaċt 13
ó áit go h-áit agus go raḃdar a d'iarraiḋ deaṁan a
ċur amaċ, agus d'agraidís ainim an Tiġearna Íosa
agus deiridís: Fógraim oraiḃ Íosa atá ag Pól d'á
ċraoḃsgaoile. Agus ḃí Iúdaiġ áiriṫe, mórṡeisear 14
mac a ḃí ag Sceḃa duine d'uaċtaránaiḃ na sagart,
'gá ḋéanaṁ san. Aċ d'ḟreagair an ainnsprid iad 15
agus dúḃairt sé: Tá aiṫne agam ar Íosa agus tá
é lus agam ar Pól, aċ cia h-iad siḃse? Agus an 16
fear n-a raiḃ an ainnsprid ṁalluiġṫe ann do léim
sé ċúca agus fuair sé an láṁ uaċtair ar an mbeirt
acu agus gaiḃ sé orṫa i dtreó gur riṫeadar as an
dtiġ sin tárnoċt,* agus iad geárrṫa. Do h-innseaḋ 17
an méid sin d'á raiḃ d'Iúdaċaiḃ agus de Ġeintiḃ
i n-Epesus agus táinig sgannra orṫa go léir, agus
do móraḋ ainim an Tiġearna Íosa.
Agus ḃíoḋ a lán de'n ṁuinntir a ċreid ag teaċt 18
ag déanaṁ faoisdine agus ag innsint a ngníoṁarṫa.
Agus a lán de'n ṁuinntir a ḃíoḋ ag déanaṁ deis- 19
mireaċta tugadar na leaḃair leó agus do ḋóġdar

* .i. do srac sé a gcuid éadaiġ díoḃ.

iad os cóṁair na puiblíḋeaċta. Agus do measaḋ
fiaċa na leabar, agus do fuaraḋ gur b'fiú caogad
20 míle píosa airgid iad. Sin mar a ḃí briaṫar Dé
ag fás go láidir agus ag dul i ndaingneaċt.
21 Nuair a ḃí na neiṫe sin críoċnuiġṫe do ḃeartuiġ
Pól, sa spioraid, gabáil tré Ṁacedonia agus tré
Acaia agus dul go Ierúsalem, agus dubairt sé: Tar
éis me ḃeiṫ sa n-áit sin ní foláir dom an Róiṁ a
22 ḋ'feisgint. Annsan ċuir sé beirt d'á luċt friṫálṁa,
Timoteus agus Erastus, go Macedonia agus d'fan
sé féin ar feaḋ tamaill san Ásia.
23 Agus d'éiriġ an uair sin aċrann nár ḟuaraċ i dtaoḃ
24 sliġe an Tiġearna. Ḃí fear n-ar b' ainm dó
Démétrius, agus gaba geal ab eaḋ é, agus bíoḋ sé
ag déanaṁ teampall airgid do Ḋiána agus bíoḋ fág-
25 altas nár ḟuaraċ ag ceárduiġṫiḃ d'á ḃárr. Ċruinniġ
sé i láṫair a ċéile iad féin agus an luċt oibre a ḃain
leó agus dubairt sé: A ḟeara, is eól daoiḃ gur as
26 an gcéird seo a tagann ár gcuid ċúġainne. Aċ
ċíonn sib agus airíġeann sib conus mar atá mórán
daoine iompuiġṫe ag Pól so, le n-a ċóṁráḋ, ní
h-aṁáin i n-Ephesus aċ ar fuid na h-Ásia go léir naċ
mór, 'ġá ċur 'n-a luiġe orta—Ní déiṫe i n-aon ċor
27 na déiṫe a deintear le láṁaiḃ. Is baoġal go dtab-
arfaiḋ san droċ-ainm d'ár sliġe beata, agus ná
fágfaiḋ sé aon ṁeas ar teampull mór Ḋiána, agus ní
h-aṁáin sin aċ go dtusnóċaiḋ a mórḋaċt ar dul ar
neaṁníḋ, bíoḋ go n-aḋrann an Ásia go léir agus an
28 doṁan go léir í. Nuair airíġdar an ċainnt sin do
lasadar le feirg agus do liúġdar: Is mór í Diána
na n-Ephesiánaċ!
29 Do cuireaḋ an ċaṫair go léir tré n-a ċéile. Do
riteadar i n-aonḟeaċt ċun an téaṫair agus greim acu
ar Ġaius agus ar Aristarċus, Macedonaiġ, compán-
30 aiṫe do Pól. Ċeap Pól dul isteaċ amearg na
31 ndaoine. Ní leogfaḋ na deisgiobuil dó é. Agus
ḃí cuid d'uaċtaránaiḃ na h-Ásia ann, cáirde dó, agus
ċuireadar teaċtaireaċt ċuige 'ġá iarraiḋ air gan dul
32 isteaċ sa téaṫar. Do liúiġ duine an rud so agus
duine eile an rud úd. Is aṁlaiḋ a ḃí measgán

mearaiḋe ar an bpobul agus ní ḟeidir an ċuid ba
ṁó díoḃ cad a ṫug ann i n-aon ċor iad. Do ṫaraig- 33
eadar Alecsander amaċ as an mbrúċ. Do ṡáiġ
na Iúdaiġ amaċ é. Do ḃagair Alecsander a láṁ
orṫa a' d'iarraiḋ ciúnais ċun go míneoċaḋ sé an
sgéal do sna daoine. Aċ nuair a ċonnacadar gur 34
b' Iúdaċ é ċuireadar go léir aon liú aṁáin suas:
Is mór í Diána na n-Eṗesiánaċ! agus do leanadar
de'n liúġ ar feaḋ suas le dá uair a' ċluig.
Ansan do ċuir cléireaċ na caṫraċ ċun suaimnis an 35
pobal agus dubairt sé: A ḟeara Eṗesiánaċa, cá
ḃfuil an duine beó ná fuil ḟios aige go n-adrann
muinntir na caṫraċ so Eṗesus Diána ṁór, ingean
Iúpiteir? D'á ḃríġ sin óir náċ féidir an méid sin do 36
ṡéanaḋ is ceart daoiḃ fanṁaint socair agus gan aon
ḃeart obann a ḋéanaṁ. Ṫugḃúir anso na fir seo agus 37
gan masla taḃarṫa acu d'ḃúr dteampull 'ná d'ḃúr
mbandia. Aċ má tá ag Déméṫrius, agus ag na ceár- 38
duiġṫiḃ atá le n-a ċois, cúis i gcoinniḃ aoinne, táid na
cúirteana ann agus na *proċonsuil: Cuiridís neite i
leiṫ a ċéile. Má tá aon niḋ eile agaiḃ d'á lorg, 39
socaruiġtear é i gcóṁṫionól a ḃeiḋ do réir dlige.
Agus is baoġal go gcuirfar i n-ár leiṫ toirmeasg an 40
lae indiu agus gan aoinne ciontaċ (ġur féidir cúntas
a taḃairt air) leis an gcruinniú so. Nuair a ḃí an
méid sin ráiḋte aige do ċuir sé an pobal ċun siúḃail.

CAIBIDIOL XX.

Cuaird Ṗóil tré Ṁacedonia agus tríd an nGréig. Duine aige á tógaint ó'n mbás i dTróas. A ċaint le cléir Eṗesuis.

Ansan, nuair a ḃí an toirmeasg imiġṫe do ġlaoiḋ 1
Pól ċuige na deisgiobuil agus do ċóṁairliġ sé iad,
agus d'ḟág sé slán acu agus do ġluais sé ċun dul
go Macedonia. Agus nuair a ḃí na triúċa san 2
siúḃalta aige agus mórán cainnte déanta aige leis
na daoine ṫáinig sé sa Ġréig. Ḃí sé trí ṁí sa n-áit 3

* .i. an giúistís Róṁánaċ a ḃí os a gcionn.

sin. Ansan ċeap sé dul go Siria ar luing aċ ḃí na
Iúdaiġ i gceilg ag faire air agus ḟocaruiġ sé ar
4 teaċt tré Ṁacedonia. Agus ċuaiḋ i n-aonḟeaċt
leis Sópatér Mac Pirruis, ó Ḃeréa; agus Aris-
tarċus agus Secundus Tessalónaiġ; agus Gaius
ó Ḋerḃé, agus Timoteus; agus Tuċicus agus Trop-
5 imus, beirt Ásiánaċ. Ċuadar san róṁainn agus
d'ḟanadar linn i dTróás.

6 Agus do ċuamair-ne ar luing ó Ṗilippí, tar éis
laetanta an aráin gan giost, agus ḃíomair cúig
lá ag teaċt go Tróás agus d'ḟanamair ann seaċt lá.
7 Ansan, an céad lá de'n tseaċtṁain do tánamair
i bfoċair a céile ċun aráin do ḃrise, agus ḃí Pól ag
tabairt teagaisg dóiḃ, mar ḃí sé le h-imṫeaċt ar
maidin amáireaċ a ḃí ċúġainn, agus do lean sé ar
8 an dteagasg go meadon oiḋċe.* Aċ ḃí lóċrainn ár
ndóṫin againn sa tseómra mór 'na raḃmair cruinn-
9 iġṫe. Agus ḃí buaċaill dár ḃ' ainim Eútuċus 'n-a
ṡuiḋe ar an ḃfinneóig, agus tuit sé 'n-a ċodla go sáṁ
an fad a ḃí Pól ag cainnt. Le truime a ċodlata do
ṫuit sé síos ó'n dtríṁaḋ loċta agus do tógaḋ suas
10 marḃ é. Aċ do ċuaiḋ Pól síos ċuige agus do luiġ
sé anuas air agus ċuir sé a láṁa 'n-a tímpull agus
dubairt sé: Na bíoḋ ceist oraiḃ. Tá a anam ann.
11 Ansan ċuaiḋ sé suas agus ḃris sé arán agus do ḃlais,
agus dein sé cainnt ar feaḋ aḃfaḋ, go dtáinig an
solus, agus ansan d'imṫiġ sé. Agus do rugadar leó
12 an buaċaill, agus é beó, agus níor ḃeag é a n-áṫas.

Ansan do ċuamair-ne ar an luing agus ṡeólamair
13 go h-Assos, i dtreó go mbéarfaimís Pól linn ó'n áit

* Ver. 7. "An céad lá de'n tseaċtṁain." Míniġid Chrysostom Naoṁṫa, agus a lán eile de luċt sgrúduiġṫe an Sgriptúra, i dtaoḃ na bfocal san go raiḃ na Críostaiḋṫe, um an dtaca san féin tar éis lae na Sabbóide do ċur i dtúsaċ na seaċtṁaine (.i. ar an nDoṁnaċ), mar atá sé anois ag na Críostaiḋṫiḃ go léir. Is deiṁin gur le h-úġdarás na h-Eaglaise a deineaḋ an t-aṫarú san. Mar sin do dein sí úsáid dé'n ċóṁaċt a ḃí tabarṫa ag an dTiġearna di, óir is é Rí an Doṁnaiġ é.

sin, óir sin mar a ḃí socair aige, agus go raġaḋ sé
féin ann ar tír. Agus táinig sé ċúġainn i n-Assos 14
agus tógamair ċúġainn é agus tánamair go Miti-
lené Agus ṡeólamair ó'n áit sin agus tánámair, 15
amáireaċ a ḃí ċúġainn, ar aġaiḋ Ċios amaċ agus an lá
'n-a ḋiaiḋ san do ṡroiseamair Sámos, agus an lá 'n-a
ḋiaiḋ san aiṙís do tánamair go Milétus; Óir do 16
ḃí Pól ceapaiṫe ar ṡeólaḋ tar Ephesus i dtreó ná
cuirfí aon ríġneas air sa n-Ásia, mar ḃí ditineas
air ċun, dá mb' féidir dó é, lá na Cingcíse* tabairt
i n-Ierúsalem.

Aċ do ċuir sé teaċtaireaċt ó Milétus go h-Ephesus 17
'ġá ráḋ le sinnsearaiḃ na h-eaglaise teaċt ċuige.
Ṫánadar, agus nuair a ḃíodar 'n-a láṫair duḃairt 18
sé leó:

Is eól daoiḃse conus mar atá an aimsir go léir
taḃarṫa agam i nbúr ḃfoċair ó'n gcéad lá a tánag
isteaċ sa n-Ásia, Agus me ag déanaṁ seirḃíse Dé 19
le fíor-úṁluiġeaċt, ag sile deór, agus ag fulag na
dtrioblóidí a táinig orm tré ċeilgiḃ na n-Iúdaċ;
Conus mar nár ċimeádas siar aon niḋ de sna neiṫiḃ 20
a ḃí tairḃteaċ daoiḃ, gan iad a teagasg daoiḃ go
puiḃiliḋe agus i nbúr dtiġṫiḃ, Agus me ag deiṁ- 21
niú aiṫriġe ċun Dé, agus creidiṁ i n-ár dTiġearna
Íosa Críost, do Iúdaiġ agus do Ġeintiḃ.

Agus féaċ táim ag dul go Ierúsalem fé ċeangal 22
na sprioraide, agus ní fios dom cad 'tá le h-imṫeaċt
orm ann, Aċ go ḃfuil an Spiorad Naoṁ ag labairt 23
liom coitċianta, ins na caṫraċaiḃ go léir, 'ġá ráḋ
liom gur slaḃraí agus pionóisí atá am ċóir i n-Ierú-
salem. Aċ ní h-eagal liom aon niḋ díoḃ san ná 24
ní ṁeasaim gur mó is fiú mo ḃeata 'ná me féin, aċ
go gcoiṁlíonfad mo ṫurus, agus seirḃís an ḃréiṫir,
a fuaras ó'n dTiġearna Íosa, fiaḋnuise déanaṁ ar
ṡoisgéal ġrásta Dé. Agus féaċ anois, is eól dómsa 25
ná feicfiḋ siḃ mo ġnúis a tuille, siḃse go léir n-a
ḃfuil siúḃalta i nbúr measg agam ag craoḃsgaoile
ríġeaċta Dé.

* .i. Lá an Spioraid Naoiṁ do teaċt.

26 D'á ḃríġ sin cuirim a ḟiaḋnuise oraiḃse, sa lá so
atá indiu againn, go ḃfuilim glan ar ċuid fola gaċ
27 duine Mar níor staonas ó ċoṁairle Dé do ċur
28 i n-iúil daoiḃ go h-iomlán. Tugaiḋ aire daoiḃ féin
agus do'n tréad go léir, ar ar ċuir an Spiorad
Naoṁ siḃ i n-ḃúr n-easbogaiḃ ag riaġlaḋ eaglaise
29 Dé a ċeannuiġ sé le n-a ċuid fola féin. Tá 'ḟios
agamsa go dtiocfaiḋ isteaċ i n-ḃúr measg, nuair a
ḃeadsa imiġṫe, faolċoin ċraosaċa, agus ná staonfaid
30 siad ó'n dtréad. Agus éireoċaid, oraiḃ féin, fir
a laḃarfaiḋ neiṫe tuaṫalaċa, ċun deisgioḃul a tarraċ
31 n'a ndiaiḋ. D'á ḃríġ sin déiniḋ faire, agus cim-
eádaiḋ i nḃúr gcuiṁne conus mar nár stadas ar
feaḋ trí mblian, do ló ná d'oiḋċe, aċ ag cóṁairliú
an uile ḋuine agaiḃ agus deóra le m'ṡúiliḃ.
32 Agus anois tugaim suas do Ḋia siḃ agus do
ḃriaṫar a ġrásta, ó's ar a ċumas atá an obair do
ċríoċnú agus an oiġreaċt a taḃairt daoiḃ ameasg
33 na naoṁ go léir. Níor ṡantuiġeas airgead ná ór
34 ná éadaċ aon duine, Mar is eól daoiḃ féin, [1] gurab
iad an dá láiṁ seo ṡoláṫair gaċ a raiḃ riaċtanaċ dom
35 féin agus do sna daoine atá am ḟoċair. Tá gaċ
aon níḋ taisbeánta agam daoiḃ, gur ag obair ar
an gcuma san is ceart dúinn fóiriṫint ar na daoine
laga, agus cuiṁneaṁ ar ḃriaṫar an Tiġearna Íosa
mar go ndubairt sé féin: Is mó an t-aoiḃneas go
mór rud a ḃronnaḋ ná rud a ġlacaḋ.
36 Agus nuair a ḃí an méid sin ráiḋte aige do leog
sé é féin ar a ġlúiniḃ agus dein sé guiḋe ċun Dé 'n-a
37 dteannta go léir. Ansan ḃíodar go léir ag gol go
fuiġeaċ agus ag cur a láṁ timpal ar ṁuinéal Ṗóil
38 agus 'gá pógaḋ, Ag déanaṁ buarta go mór mar
geall ar an ḃfocal aduḃairt sé, ná feicfidís a ġnúis
a tuille. Agus deineadar é ṫionnlacan síos ċun
na luinge.

[1] Cor. iv. 12; 2 Tess. iii. 8.

CAIBIDIOL XXI.

Cuairt Ṗóil go Ierúsalem. É ḋá ġabáil aige sna Iúdaiġ sa teampull.

Agus nuair a tárla go raiḃ sgarta againn leó agus 1
sinn ag gluaiseaċt fé ṡeól,* tánamair ceann ar aġaiḋ
go Cóos, agus an lá 'n-a ḋiaiḋ san go Rodos, agus as
san go Patara. Ansan do fuaramair long a ḃí ag 2
dul trearna go Poenicé, agus ċuamair ar bórd
agus ġluaiseamair. Tánamair i radarc Ċuprois 3
agus d'ḟágamair ar ár láiṁ ċlé é agus ṡeólamair
go Síria agus tánamair go Túros; óir is ann a ḃí ar
an luing a h-ualaċ do ċur airti. Fuaramair deis- 4
giobuil sa n-áit sin agus d'ḟanamair ann seaċt lá,
agus ḃíodar, tríd an sprioraid, ġá ráḋ le Pól gan
dul suas go Ierúsalem. Aċ nuair a ḃí na laeṫanta 5
caiṫte do ġluaiseamair agus ḃíomair ag imṫeaċt,
agus tánadar go léir, iad féin agus a mná agus a
gclann, ġár dtionnlacan, go geataí na caṫraċ;
agus do leogamair sinn féin ar ár nglúinib ar an
dtráiġ agus do ġuíḋmair. Ansan d'ḟágamair slán 6
ag á ċéile agus ċuamair-ne ar an luing agus ċuadar-
san aḃaile. Deineamair-ne ár gcuaird ar uisge ó 7
Túros síos go Ptolemáis agus beannuiġmair do sna
bráiṫrib a ḃí ann agus d'ḟanamair lá 'n-a ḃfoċair.
Ġluaiseamair an lá 'n-a ḋiaiḋ agus tánamair go 8
Caesaréa. Ċuamair, ansan, go tiġ Pilib, an sois-
géalaiḋe, [1] duine de'n ṁórḟeisear, agus d'ḟana-
mair aige.†
Ḃí aige sin ceaṫrar ingean, ceaṫrar maiġdean, 9
agus ḋeiniḋís targaireaċt. Do stadamair ann rainnt 10
laeṫanta agus táinig ċúġainn ó Iúdaeá fáiḋ n-ar
ḃ'ainim dó Agabus. Nuair a táinig sé sin ċúġainn do 11
tóg sé crios Póil agus ċeangail sé a láṁa féin agus

[1] *Supra* vi. 5.

* .i. an long fé ṡeól againn.

† Ver. 8. "An soisgéalaiḋe," .i. seanmónaiḋe an tsoisgéil. an fear céadna úd d'iompuiġ na Samaritánaċa agus do baist an coillteánaċ (Caib. viii.). duine de sna seaċt ndiaċonaiḃ tofaiġ ab eaḋ é.

a ċosa agus duḃairt sé: Seo mar adeir an Spiorad
Naoṁ, an fear gur leis an crios so, sin mar a ċeang-
alóċaid na Iúdaiġ é i n-Ierúsalem, agus taḃarfaid
12 siad i láṁaiḃ na nGeinte é. Nuair airiġmair-ne an
méid sin ḃíomair féin agus muinntir na h-áite sin
13 ag taṫant air gan dul suas go Ierúsalem. Ansan
duḃairt Pól 'ár ḃfreagraḋ: Cad tá agaiḃ á ḋéanaṁ,
ag gol agus ag cur buarṫa ar mo ċroiḋe? Táimse
ollaṁ, ní h-aṁáin ċun ceangail d'ḟulag aċ fós ċun
14 báis d'ḟulag, ar son ainme an Tiġearna Íosa. Ansan,
nuair a teip orainn é ḃogaḋ d'éisteaṁair, agus duḃ-
ramair: Toil an Tiġearna go nDeintear!
15 Agus tar éis na laeṫanta san d'ollṁuiġmair
sinn féin agus ḃíomair ag dul suas go Ierúsalem.
16 Agus ṫáinig i n-aonḟeaċt linn cuid de sna deisgio-
buil ó Ċaesaréa, agus Cuppánaċ 'n-a dteannta, duine
dár b'ainm Mnasón, seana-ḋeisgiobul, n-a raḃ-
mair ċun ḃeiṫ ar lóisdín aige.

17 Ṫánamair go Ierúsalem agus do ġlac na bráiṫre
18 sinn go fáilteaċ. Amáireaċ a ḃí ċúġainn ċuamair
féin agus Pól go tiġ Séamuis agus ḃí na sínsir go
19 léir cruinniġṫe ann. Ḃeannuiġ sé ḋóiḃ agus d'innis
sé ḋóiḃ, tríd síos, gaċ a raiḃ déanta ag Dia, tré n-a
20 ḟriṫálaṁ féin, ameasg na nGeinte. Agus nuair
airiġdar é ṫugadar glóire do Ḋia, agus duḃradar
leis: Ċíonn tú, a ḃráṫair, cad iad na mílte de sna
Iúdaiġ atá tar éis creideaṁaint, agus tá báiḋ acu
21 go léir do'n dliġe. D'airiġdar, áṁṫaċ, go ḃfuilirse
ġá ċur 'n-a luiġe ar na Iúdaiġ atá ameasg na nGeinte
naċ misde ḋóiḃ imṫeaċt ó Ṁaois, agus ná fuil ḟiaċ-
aiḃ orṫa timpallġearraḋ do ḋéanaṁ ar a gclainn,
22 ná réir na dliġe do leanṁaint. Cad 'tá le déanaṁ
mar sin? Gan aṁras caiṫfid na daoine cruinniú
23 mar aireóċaid siad gur ṫánaís. Dein an níḋ seo a
deirimíd leat dá ḃríġ sin: Tá ceaṫrar fear againn
24 go ḃfuil móid orṫa. Tóg leat iad san agus glantar
tu i n-aonḟeaċt leó. Ansan díol-se asta i dtreó
go [1]mbeárrfar a gcinn. Ansan ċífiḋ gaċ aoinne

[1] Num. vi. 18; *Supra*. xviii. 18.

gur ḃ'éiṫeaċ ar airiġdar ad ṫaoḃ, agus go ḃfuilir
féin ag siúbal ad ċosnaṁaiḋe do'n dliġ.* Aċ 25
i dtaoḃ na nGeinteaċ a ċreid, [1] do sgríoḃmair-ne
ġá ordú dóiḃ cimeád ó'n rud a h-íoḃraḋ d'íoḋ-
olaiḃ, agus ó ḟuil, agus ó níḋ a taċtaḋ, agus ó ḋrúis.
Ansan do ṫóg Pól leis na fir lár n-a ṁáireaċ agus 26
do glanaḋ é i n-aonḟeaċt leó agus ċuaiḋ sé isteaċ
sa teampull, tar éis laeṫanta a nglanta d'ḟógairt,
ċun go ndéanfí offráil ar son gaċ duine acu.

Aċ ḃí Iúdaiġ ó'n Ásia ann agus nuair a ḃí na seaċt 27
laeṫanta dá gcríoċnú ċonnacadar sa teampull é
agus do ġríosadar an pobul go léir agus ċuireadar
a láṁa air agus do liúġdar: Congnaṁ! a feara 28
Israéil. Sidé an duine atá ag múine na ndaoine ins
gaċ aon ḃall i gcoinniḃ an ṗobuil seo agus i gcoinniḃ
na dliġe agus i gcoinniḃ na h-áite seo. Ṫug sé
daoine geinteaċa isteaċ sa teampull agus do ṡáruiġ
sé an áit ḃeannuiġte seo. Óir ḃíodar tar éis Troṗi- 29
muis ó Eṗesus a d'ḟeiscint sa ċaṫair 'n-a teannta
agus ceapadar go raiḃ Pól tar éis é ṫaḃairt isteaċ
sa teampull. Agus ḃí an ċaṫair go léir ar buile. 30
agus do ċruinniġ na daoine. Do rugadar ar Ṗól agus
tarraingeadar amaċ as an dteampull é agus do
dúnaḋ na dóirse láiṫreaċ.

Agus ḃí fonn orṫa é ṁarḃaḋ, aċ do h-innseaḋ do 31
ṫribiún an airm Ierúsalem go léir a ḃeiṫ tré n-a
ċéile. Ṫóg sé sin leis saiġdiúirí agus taoiseaċa 32
céad agus do riṫ sé ċúca síos. Nuair a ċonnacadar
an tribiún agus na saiġdiúirí do stadadar de ḃeiṫ
ag bualaḋ Ṗóil. Ansan do ṫáinig an tribiún agus 33
tóg sé é agus d'órduiġ sé é ċeangal le dá ṡlaḃra
agus d'ḟiafraiġ sé cia'r ḃ'é agus cad a ḃí déanta
aige. Aċ ḃí an sluaġ ag liúirriġ, duine ġá ráḋ so 34
agus duine ġá ráḋ súd. Agus nuair nár ḃ'ḟéidir

[1] *Supra* xv. 20 agus 29.

*Ver. 24. "Ad ċosnaṁaiḋe do'n dliġ." Ḃíoḋ go raiḃ an dliġ sin a deirtear imṫiġṫe a' feiḋm um an dtaca san ḃí na Críostaiḋṫe Iúdaċa gá cimeád, agus do leanadar 'gá cimeád ar feaḋ roinnt aimsire, ċun na sinagóige, mar a déarfí, d'aḋlacaḋ le h-onóir.

dó deiṁin a ḋ'ḟágail mar ġeall ar an gcur tré ċéile,
35 d'órduiġ sé é tabairt ċun an longphuirt. Agus
nuair a táinig sé go dtí an staiġre do tárla go raiḃ
na saiġdiúirí ġá iompar mar ġeall ar déine na
36 ndaoine; Óir ḃí an sluaġ 'n-a ndiaiḋ agus iad ag
liúirig: Tóg uainn é.
37 Agus le linn é ḃreiṫ isteaċ sa longphort duḃairt
Pól leis an dtribiún: An misde dom beagán cainnte
déanaṁ leat? Agus duḃairt seisean: An dtuig-
38 eann tú Gréigis? Náċ tusa an t-Éigipteaċ úd a
dein an círéib insna laeṫanta roimis seo agus do
rug leat isteaċ sa ḃfásaċ ceiṫre míle-de ropairiḃ.
39 Agus duḃairt Pól leis: Iúdaċ iseaḋ mé go deiṁin,
ó Tarsus i gCilicia. Is cóṁnuiġteaċ mé do ċaṫair
naċ suarach. Iarraim ort leogaint dom labairt leis
40 an bpobul. Ṫug sé cead dó. Ansan do ḟeasaiṁ
Pól ar an staiġre agus ḃagair sé a láṁ ar an sluaġ
agus do deineaḋ ana-ċiúnas agus do laḃair sé leó
sa teangain Eaḃra, agus duḃairt sé:

CAIBIDIOL XXII.

Pól ġá innsint do'n pobul conus a h-iompuiġeaḋ ċun an ċreidiṁ é féin. É 'ḋul ó sgiúrsáil le n-a ráḋ gur ḃ'ḟear Rómánaċ é.

1 A ḟeara, a ḃráiṫre agus a aiṫreaċa, éistiḋ leis an
2 gcúntas atá agam le tabairt daoiḃ. Nuair airiġ-
dar ag labairt leó é sa teangain Eaḃra ċiúnuiġdar
3 níba ṁó. Agus duḃairt sé: Fear Iúdaċ iseaḋ mise.
I dTarsus Ċilicia do rugaḋ mé, aċ sa ċaṫair seo iseaḋ
do tógaḋ me, ag cosaiḃ Gamaliél, agus do múineaḋ mé
do réir fírinne dlíġe ár sinsear, cóṁ seasaṁaċ
4 do'n dlíġe sin agus atátaoi-se go léir indiu. [1] Agus
deinear géarleanṁaint go bás ar an sliġe seo, ġá
ngabáil, idir fearaiḃ agus mnáiḃ, agus ġá dtabairt
5 ċun láma agus ġá gcur i mbraiġdineas. Ṫug uaċtarán
na sagart, agus na seanóirí, teistiméireaċt dom

[1] *Supra* viii. 3.

air sin; [1] agus fuarar leitireaċa uata ag triall ar
na bráiṫriḃ i nDamascus, ċun iad a ṫabairt liom
anso gabta go Ierúsalem i dtreó go gcuirfí pionós
orta. Aċ do ṫárla, agus mé ar an sliġe agus ag 6
teaċt i gcóṁgar do Ḋamascus, i lár an lae, gur las
am tímpal solus iomarcaċ ó neaṁ; Agus gur tuiteas 7
ċun tailiṁ agus gur airiġeas an guṫ ġá ráḋ liom:
A Śaul, a Śaul, cad 'n-a ṫaoḃ go ḃfuilir ag ġéar-
leanṁaint orm? Agus d'ḟreagaras: Cia h-é tu, a 8
Ṫiġearna? Agus duḃairt sé liom: Mise Íosa
Nasareit atá agat d'á ġéarleanṁaint. Agus an 9
muinntir a ḃí le m' ċois ḋo ċonnacadar an solus, aċ
níor airiġdar guṫ an t-é a ḃí ag cainnt liom.* Agus 10
duḃart: Cad tá agam le déanaṁ, a Ṫiġearna? Agus
duḃairt an Tiġearna liom: Eiriġ agus imtiġ isteaċ
go Damascus, agus neósfar duit ansan i dtaoḃ na
neiṫ go léir atá agat le déanaṁ. Ansan, mar ġeall 11
ar neart an tsoluis úd, ḃíos gan raḋarc agus do rug
mo ċompánaiḋe ar láiṁ orm agus ṫánag go Damas-
cus. Agus ḃí fear dár ḃ'ainim Ananias, fear go 12
raiḃ creideaṁaint aige, i dtaoḃ na dliġe, ó n-a raiḃ
de Iúdaċaiḃ 'n-a gcóṁnuiġe sa n-áit. Agus ṫáinig 13
sé ċúġam agus ṡeasaiṁ sé am ḟiaḋnaise agus duḃ-
airt sé liom: A Śaul, a ḃráṫair, féaċ suas. Agus
d'ḟéaċas-sa air-sean an uair céadna. Ansan duḃairt 14
sé: Do ċeap Dia ár sinnsear tusa roim ré ċun go
dtuigfá a toil agus go ḃfeicfá an t-Aon Ceart,
agus go n-aireóċfá guṫ a ḃéil; † Óir beiḋ tu ad 15
ḟinné ḋó, i láṫair na ndaoine go léir, ar na neiṫiḃ a
ḃ'airiġis agus do ċonnaicis. Anois cad é an riġ- 16
neas so ort? Eiriġ agus baisttear tu agus nig
díot do ṗeacaí le glaoḋaċ ar a ainim. Agus nuair 17
a ṫánag tar n-ais go Ierúsalem do ṫárla go raḃas
sa teampull ag guiḋe agus gur tuit tám-néal aigse

[1] *Supra* ix. 2.

* Ver. 9. "Níor airiġdar guṫ." .i. Níor ḟéadadar na focail do ṫuisgint ó n-a ċéile bíoḋ gur airiġdar fuaim na bfocal (*supra* ix. 7).

† Ver. 14. "An t-Aon Ceart." .i. ár Slánuiġṫeóir do ṫaisbeáin é féin do Pól. Gníoṁ. ix. 17.

18 orm. Agus go ḃfeaca é agus go nduḃairt sé liom:
Ḃrostuiġ agus imṫiġ go luaṫ a' Ierúsalem, óir ní
19 ġlacfaid siad t'fiaḋnuise orm-sa. Agus duḃart-sa:
A Ṫiġearna, is eól dóiḃ [1] go mbínnse ag cur na
ndaoine a ċreid ionat-sa isteaċ i bpríosún agus 'gá
20 mbualaḋ ins na sinagógaiḃ; Agus nuair a ḃí fuil
Stiopáin t' finné-se, d'á dortaḋ [2] ḃíos-sa láiṫreaċ,
agus ḃíos toilteanaċ, agus ḃíos ag taḃairt aire
21 do ḃrataiḃ na ndaoine a ḃí 'gá ṁarḃú. Agus duḃ-
airt sé liom: Imṫiġ leat, óir is ag triall ar na gein-
tiḃ i gcéin a ċuirfead-sa tu.
22 D'éisteadar leis go dtáinig an focal san. Ansan
d'árduiġdar a nglór agus duḃradar: Cuir as an
23 saoġal a leiṫéid sin. Ní cóir é ḃeiṫ beó. Agus
ḃíodar ag liúiriġ agus ag caiṫeaṁ a mbalcuisí díoḃ
24 agus ag stealladh na cré sa n-aer. Ansan d'órduiġ an
tribiún é ṫaḃairt isteaċ sa longṗort agus gaḃáil de
sgiúirsíḃ air, agus é ṗianaḋ, ċun go ḃfaġaḋ sé amaċ
cad é an ċúis go raḃdar ag liúiriġ mar sin 'n-a
25 ċoinniḃ. Do ċeangaladar Pól le téadaiḃ. Ansan
duḃairt sé leis an dtaoiseaċ céad a ḃí 'n-a ṡeasaṁ
i n'aice: An ḃfuil ceaduiġṫe ḋaoiḃ gaḃáil de sgiúir-
26 síḃ ar fear Rómánaċ gan é ḋaoraḋ ar dtúis? Nuair
a ḋ'airiġ an taoiseaċ céad an focal san ċuaiḋ sé ag
triall ar an dtribiún agus d'innis sé ḋó é agus duḃ-
airt sé: Cad é seo a ṁeasann tú a ḋéanaṁ? Fear
27 Rómánaċ iseaḋ an duine sin. Ansan do ṫáinig an
tribiún agus duḃairt sé leis: Innis dom an fear
Rómánaċ tu? Agus duḃairt seisean: Iseaḋ.
28 D'ḟreagair an tribiún: Ḋíolas-sa mórán airgid as
an bpribléid sin a ḋ'fáġail. Agus duḃairt Pól: Do
29 rugaḋ mise aṁlaiḋ. D'imṫiġ uaiḋ láiṫreaċ na
daoine a ḃí ċun é ṗianaḋ. Ṫáinig eagla ar an dtri-
biún féin nuair a fuair sé gur ḃ'fear Rómánaċ é
agus go raiḃ sé tar éis é ċeangal.

30 Ansan, lár n-a ṁáireaċ an lae sin, ba ṁian leis a
ḋ'fáġail amaċ níos cruinne cad a ḃí ag na Iúdaiġ.

[1] *Supra* viii. 3. [2] *Supra* vii. 57.

'á ċur 'n-a leiṫ, agus do sgaoil sé é, agus d'órduiġ
sé na sagairt agus an Ċóṁairle do teaċt i ḃfoċair
a céile agus tug sé Pól amaċ agus ċuir sé os a gcóṁ-
air é.

CAIBIDIOL XXIII.

Pól i láṫair na cóṁairle. Deinid na Iúdaiġ ceilg ċun é ṁarḃú. Curtar go Caesaréa é.

D'ḟéaċ Pól ar an gcóṁairle agus duḃairt sé: 1
A ḟeara, a ḃráiṫre, tá mo ġnó déanta agamsa i ngaċ
deaġ-ċoinsias, i dtaoḃ Dé, go dtí an lá so indiu
againn. Ansan duḃairt an t-árd-ṡagart, Ananias, 2
leis na daoine a ḃí i n'aice é ḃualaḋ sa ḃéal. Duḃ- 3
airt Pól leis, áṁṫaċ: Buailfiḋ Dia tusa, a ḟala
*aolta. Tusa ad ṡuiḋe ċun breiṫe ṫaḃairt ormsa
do réir na dliġe, agus, i n-aġaiḋ na dliġe, a n-órd-
uiġeann tú mé ḃualaḋ? Agus duḃairt na daoine 4
a ḃí n-a seasaṁ i n'aice: An ag eascaine ar árdṡagart
Dé ataoi? Agus duḃairt Pól: Ní raiḃ 'fios agam, 5
a ḃráiṫre, gur ḃ'é an t-árdṡagart é. Óir tá sgríoḃṫa:
[1] Ná taḃair droċ-ċainnt d'uaċtarán do ḋaoine.
Aċ ḃí 'fios ag Pól gur de sna Saddúcinig cuid 6
acu agus gur de sna Fairisínig an ċuid eile, agus
duḃairt sé go h-árd: A ḃráiṫre, [2] Fairisíneaċ iseaḋ
mise, mac Fairisínig. Is mar ġeall ar ṡúil le h-ais-
eirġe na marḃ atáim ar mo ṫriail. Nuair a ḃí an 7
méid sin ráiḋte aige d'éiriġ toirmeasg idir na
Fairisínig agus na Saddúcinig agus deineaḋ ḋá
ċuid de'n ḃuiḋin. [3] Óir deir na Sadducinig ná fuil 8
aiseirġe ann, ná aingeal, ná spiorad. Agus adaṁ-
uiġid na Fairisínig gaċ niḋ acu. Ansan d'éiriġ 9
collóid ṁór. Do preab cuid de sna Fairisínig 'n-a
seasaṁ agus ḃíodar ag aiġneas agus deiridís: Ní
ḃfaiġmíd aon olc sa duine seo. Má laḃair spiorad
leis, nú aingeal, cad é sin d'aoinne eile sin. Ansan, 10
nuair a ḃí an sgéal 'n-a ḃruiḋin ċaorṫainn eaturṫa

[1] Exod. xxii. 28. [2] Phil. iii. 5. [3] Mait. xxii. 23.
* .i. a ḋuine atá geal lasmuiċ agus duḃ laistiġ.

Ḃí eagal ar an dtribiún go stracfaidís as a céile Pól,
agus d'órduig sé do sna saiġdiúirí dul síos agus é
ṫógaint uaṫa agus é ṫabairt isteaċ sa longport.
11 An oiḋċe 'n-a ḋiaiḋ san do ṡeasaiṁ an Tiġearna
láiṁ leis agus duḃairt sé: Ḃí seasaṁaċ! Fé mar
atá fiaḋnuise déanta agat orṁsa i n-Ierúsalem
caiṫfir fiaḋnuise déanaṁ orm sa Róiṁ.
12 Aċ nuair a táinig an lá táinig roinnt de sna Iúdaiġ
i ḃfoċair a céile agus ḋearḃuiġdar ná h-iosfaidís bia
agus ná h-ólfaidís deoċ go dtí go mbeaḋ Pól marḃ
13 acu. Ḃí breis agus daċad duine acu ann a ċuir an
14 dearḃú san orṫa féin. Ansan tánadar ag triall
ar uaċtaránaiḃ na sagart agus ar na seanóiriḃ agus
duḃradar: Tá ceangal fé easgaine curṫa againne
orainn féin gan aon níḋ do ḃlaise go marḃuiġmíd
15 Pól. Anois, d'á ḃríġ sin, cuiriḋ-se agus an cóṁ-
airle sgéala ag triall ar an dtribiún agus abraiḋ
leis é ċur ċúġaiḃ, fé mar a ḃeaḋ eólus éigin níos
cruinne uaiḃ 'n-a ṫaoḃ. Táimíde ollaṁ agus sar a
sroisiḋ sé sibse beiḋ sé marḃ againn.
16 Ḃí mac deirḃṡéar do Ṗól ag éisteaċt leis an uisge-
fé-ṫalaṁ. Ṫáinig sé agus ċuaiḋ sé isteaċ sa long-
17 port agus d'innis sé do Ṗól an sgéal. Ġlaoiḋ
Pól ċuige duine de sna taoiseaċaiḃ céad agus duḃ-
airt sé leis: Beir an buaċaill seo ag triall ar an
18 dtribiún; tá níḋ aige le h-innsint dó. Ṫóg seisean
leis é ag triall ar an dtribiún agus duḃairt sé:
Duḃairt an príosúnaċ, Pól, liom an buaċaill seo
ṫabairt ċúġat mar go ḃfuil rud aige le ráḋ leat.
19 Do rug an tribiún ar láiṁ air, agus d'imṫiġ sé i leiṫ
taoiḃ leis agus ċuir sé an ċeist ċuige: Cad é seo
20 atá agat le h-innsint dom? Agus duḃairt seisean:
Tá socair ag na Iúdaiġ ar a iarraiḋ ort Pól do ċur
ag triall orṫa amáireaċ, ċun na cóṁairle, mar
d'eaḋ go dteastuiġeann uaṫa é ċeistiú níos géire
21 ar níḋ éigin. Aċ ná creid-se iad. Tá breis agus
daċad fear acu ag faire i gceilg air agus tá ceangal
fé easgaine* curṫa acu orṫa féin gan bia d'iṫe ná

* nú dearḃú fé easgaine.

deoċ a ḋ'ól go marḃuiġid siad é, agus táid siad
ollaṁ anois ag feiṫeaṁ leis an ngeallṁaint uait.
Do ċuir an tribiún uaid an buaċaill agus duḃairt 22
sé leis gan a ḋ'innsint d'aoinne gur tug sé an méid
sin eóluis dó féin.
Ansan do ġlaoiḋ sé ċuige beirt taoiseaċ céad 23
agus duḃairt sé leó: Ollṁuiġiḋ dá ċéad saiġdiúir,
agus deiċniuḃar a's trí ficid marcaċ, agus dá ċéad
lucc sleaġ, ó'n dtríṁaḋ h-uair de'n oiḋċe, ċun dul
go Caesaréa; Agus ollṁuiġiḋ eaċra iompair ar 24
a gcuirfid siad Pól ċun é ḃreiṫ slán ag triall ar
Ḟéilics an Ġoḃernóir. (Mar ḃí eagal air go dtóg- 25
faḋ na Iúdaiġ ar éigin é agus go marḃóċaidís é, agus
ansan go ndéanfí tromaiḋeaċt air féin, go ndéarfí
go raiḃ airgead le fáġail aige as.) Agus do sgríḃ 26
sé litir agus duḃairt sé inti:
"Claudius Lusias ċun an Ġoḃernóra ró-
uasail, Féilics, sláinte. Do rug na Iúdaiġ ar 27
an ḃfear so agus ḃíodar ar tí é ċur ċun báis.
Do fuaras féin amaċ gur ḃ'ḟear Rómanaċ é
agus tánag orta le buiḋin airm agus tógas
uata é. Ansan teastuiġ uaim 'fios a ḃeiṫ agam 28
cad a ḃí acu 'á ċur 'n-a leiṫ agus ċuireas i láṫair
a gcóṁairle féin é. Fuaras gur neiṫe éigin 29
a ḃain le n-a ndliġe féin a ḃí acu 'á ċur n-a leiṫ,
agus ná raiḃ aon ċoir déanta aige do ṫuillfeaḋ
bás ná braiġdineas. Ansan do h-innseaḋ dom 30
go raiḃ ceilg déanta acu dó agus ċuireas ag
triall orsa é, agus duḃart leó-san pé niḋ a
ḃí acu le cur 'n-a leiṫ, é ċur n-a leiṫ ad láṫair-
se. Slán leat."
Ansan do tóg na saiġdiúirí leó Pól, fé mar a 31
h-órduiġeaḋ dóiḃ, sa n-oiḋċe, go h-Antipatris,
Agus amáireaċ a ḃí ċúġainn do leogadar do'n marc- 32
ṡluaġ dul leis agus tánadar féin tar n-ais go dtí
an longṗort. Ċuadar-san go Caesaréa agus tuga- 33
dar an litir do'n Ġoḃernóir agus ċuireadar Pól 'n-a
láṫair. Do léiġ sé an litir Ansan d'ḟiafraiġ sé 34
cad é an ceanntar n-ar ḃ' as é, agus nuair a fuair sé
gur ḃ' ó Cilicia é: Éistfead leat, ar seisean, nuair 35

a ṫiocfaiḋ an ṁuinntir atá ag cur ad leiṫ. Agus
d'órduiġ sé é ċur fé ċimeád i gcúirt Héróid.

CAIBIDIOL XXIV.

Pól 'ġá ċosaint féin i láṫair Féilics, an gobernóir. An creideaṁ dá ṁúineaḋ aige dó.

1 Ansan, i gcionn cúig lá, ṫáinig uaċtarán na sagart,
Ananias, anuas agus cuid de sna seanóiriḃ, agus
cainnteóir dár ḃ'ainim Tertullus, agus ċuadar i
láṫair an gobernóra i gcoinniḃ Póil. Do glaoḋaḋ
Pól agus ċrom Tertullus ar é ḋaoraḋ: Admuiġ-
míd i gcóṁnuíġe agus ins gaċ ball, Agus le buiḋċas
2,3 mór, a Ḟéilics oirdeirc, méid na síoṫċána atá againn
de d'ḃarr-sa agus liaċt na neiṫ atá d'á seólaḋ ar
4 leas tréd' ṁórċiall. Aċ, ionus ná cuirfinn a tuille
rígnis ort, iarraim ort éisteaċt, de d'ċéannsaċt, le
5 beagán focal uainn. Fuaramair an fear so, i n'ann-
sgian, ag déanaṁ toirmisg amearg na n-Iúdaċ go
léir ar fuid an doṁain agus 'n-a ċeann ar an aicme
6 anmianta san, na Nasaréanaċ. Do ṁeas sé an
teampall do ṡárú agus do rugamair air agus
ċeapamair breiṫ a taḃairt air do réir ár ndlíġe.
7 Aċ táinig Lusias, an tribiún, agus neart slóġ aige
8. agus ḃain sé as ár láṁaiḃ é. Agus d'órduiġ sé an
ṁuinntir a ḃí ag cur 'n-a leiṫ do teaċt ad' láṫair-se,
agus féadfair féin a ḋ'ḟáġail uaiḋ, ad ḃreiṫeaṁ,
eólus ar na neiṫiḃ seo go léir atá againne á ċur n-a
9 leiṫ. Ansan d'aontuiġ na Iúdaiġ mar an gcéadna
agus duḃradar go raiḃ san aṁlaiḋ.
10 Ansan d'ḟreagair Pól, (óir do ḃagair an Gober-
nóir ċuige labairt):
Ó 's eól dom go ḃfuilir-se ad ḃreiṫeaṁ ar an náis-
iún so le fada 'ḃliantaiḃ is móide sin is fonn liom
11 sásaṁ a taḃairt am taoḃ féin. Is féidir duit a
ḋ'ḟáġail amaċ ná fuil aċ dá lá déag ó ċuas go Ierú-
12 salem ċun adarta déanaṁ. Agus ní ḃfuaradar me

ag aiġneas le h-aoinne sa teampull, 'ná ag cruinniú
na ndaoine, ins na sinagógaiḃ, Ná ar fuid na caṫ-
raċ; agus ní'l ar a gcumas a taisbeáint duit-se gur 13
fíor na neiṫe atá acu 'á ċur am leiṫ. Adṁuiġim 14
an méid seo ḋuit, áṁṫaċ, i dtaoḃ na sliġe seo ar a
dtugaid siad eiriceaċt, sin mar a ḋeinimse seirḃís
do'n Aṫair agus do m'Ḋia, óir creidim gaċ uile níḋ
atá sgríoḃṫa sa dliġe agus in sna fáiḋiḃ, Go ḃfuil 15
mo ṁainiġin agam as Dia, fé mar atá acu so féin, go
dtiocfaiḋ aiseiriġe na ndeaġ-ḋaoine agus na ndroċ-
ḋaoine. Táim féin ag déanaṁ mo ḋíċill air seo, mo 16
ċoinsias a ċimeád glan i gcóṁnuiġe ċun Dé agus
ċun daoine. Do ṫánag tar éis mórán blian ċun 17
déarca ḋéanaṁ ar mo ḋaoine féin agus ċun offrá-
laċ a ḋéanaṁ agus ċun móid a ċóṁlíonaḋ. [1] Sa 18
n-obair sin iseaḋ do fuaradar me am ġlanaḋ sa
teampull, agus ní le sluaġ ná le collóid, Aċ rainnt 19
Iúdaċ* ó Asia,—agus ḃí sé ceart iad san a taḃairt
anso ad láṫair agus leogaint dóiḃ neiṫe ċur am leiṫ
má ḃí aon rud am ċoinniḃ acu. Nú aḃraidís seo 20
féin é, má fuaradar aon ċionntaċt ionam nuair a
ḃíos am ṡeasaṁ i láṫair na cóṁairle, Aċ an t-aon 21
ḟocal aṁáin úd a laḃras amaċ agus me am ṡeasaṁ
eatarṫa: [2] Is i dtaoḃ aiseiriġe na marḃ atá breiṫ
agaiḃse 'á taḃairt orm-sa indiu.

Ansan do ċuir Féilics ar cáirde iad, óir do ṫuig 22
sé go cruinn i dtaoḃ na sliġe sin agus duḃairt sé:
Nuair a ṫiocfaiḋ Lusias, an triḃiún, anuas éistfead liḃ.
Agus d'órduiġ sé do'n taoiseaċ céad eisean do 23
ċimeád agus suaiṁneas a taḃairt dó agus gan aoinne
d'á ṁuinntir a ċosg ar ḟriṫálaṁ a ḋéanaṁ air.

Ansan, tar éis suim laeṫanta, táinig Féilics agus a 24
ḃean, Drúsilla,—Iúdaċ ab eaḋ í,—agus ġlaoiḋ sé ċuige
Pól agus d'éist sé le tuairisg uaiḋ ar an gcreideaṁ
atá i n-Íosa Críost. Agus ḃí sé ag léiriú ḋó ar 25
ċeart agus ar ġeanmnaiḋeaċt, agus ar an mbreiṫ-
eaṁantas atá le teaċt, agus táinig criṫeagla ar
Ḟéilics agus duḃairt sé: Imṫiġ anois, aċ nuair a

* .i. do laḃair am ċoinniḃ.

[1] *Supra* xxi. 26. [2] *Supra* xxiii. 6.

26 ḃeiḋ caoi agam cuirfead fios ort. Sa n-am gcéadna
bí sé ag braṫ air go dtaḃarfaḋ Pól rainnt airgid dó,
agus uime sin ċuir sé fios go minic air agus ḋein sé
cainnt leis.
27 Aċ d'imṫig dá ḃliain, agus ṫáinig Porcius Féstus
i n-ineaḋ Félics. Agus mar ṡásaṁ ar na Iúdaiġ
d'ḟág Félics Pól sa ṗríosún.

CAIBIDIOL XXV.

Caesar dá ġairm ag Pól. Is áil le h-Agrippa, an Rí, éisteaċt leis.

1 Trí lá tar éis teaċt d' Ḟéstus sa ċeanntar ċuaiḋ
2 sé suas ó Ċaesaréa go Ierúsalem. Agus ṫáinig
uaċtaráin na sagart agus uaisle na nIúdaċ ag triall
air i gcoinniḃ Póil agus ḃíodar á d'iarraiḋ áċainiġe
3 air, á d'iarraiḋ go mbeaḋ sé fáḃramail dóiḃ 'n-a
ċoinniḃ, go n-órdóċaḋ sé é ṫaḃairt go Ierúsalem,
agus ḃí ceilg déanta acu ċun go marḃóċaidís é ar
4 an sliġe. Aċ duḃairt Féstus go gcimédfí Pól i
gCaesaréa agus go mbeaḋ sé féin ag dul ann go luat.
5 Agus, ar seisean, na daoine ar ḃúr measg-sa atá
ábalta air, téidís síos i n-aonḟeaċt liom agus má
tá coir déanta ag an nduine cuiridís 'n-a leiṫ í.
6 Níor ḟan sé 'n-a measg aċ oċt lá nú deiċ lá 'n-a
ḋiaiḋ san, agus ċuaiḋ sé síos go Caesaréa agus an lá
n-a ḋiaiḋ san do ṡuiḋ sé sa tribúnal agus d'órduiġ sé
7 Pól a ṫaḃairt 'n-a láṫair. Do tugaḋ, agus do ṡeasaiṁ
'n-a ṫimpal na daoine ṫáinig anuas o Ierúsalem, agus
ċuireadar a lán neiṫe troma 'n-a leiṫ, aċ níor ḟéadadar
8 iad a ḋeimniú. Mar ḋein Pól iad do ḟreagairt: Ní'l
coir déanta agam i n-aġaiḋ dliġe na nIúdaċ, ná i
9 n-aġaiḋ an teampuill, ná i n-aġaiḋ Ċaesair. Ba ṁian
le Féstus, áṁ, comaoine ċur ar na Iúdaiġ agus
duḃairt sé, ag freagairt Póil: An maiṫ leat dul
suas go Ierúsalem agus go dtaḃarfí breiṫ ort ansan
am láṫair-se, i dtaoiḃ na neiṫ seo? Annsan duḃairt
10 Pól: Táim am ṡeasaṁ ag tribúnal Ċaesair. Is

ann is ceart breiṫ do ḃreiṫ orm. Ní'l coir déanta
i n-agaiḋ na nIúdaċ agam, mar is eól duit-se go dian-
ṁaiṫ. Má tá coir déanta agam, ná aon níḋ do 11
tuillfeaḋ bás, ní'l aon ċur i gcoinniḃ an ḃáis agam; aċ
mura ḃfuil aon níḋ amlaiḋ, de sna neiṫiḃ seo atá
acu á ċur am leiṫ, ní'l ar ċumas aon duine mé taḃ-
airt suas dóiḃ. Gairmim Caesar. Ansan do laḃair 12
Féstus leis an gcóṁairle, agus d'ḟreagair sé: Do
ġairmis Caesar; go Caesar a raġair.

Agus nuair a ḃí roinnt laeṫanta curṫa ḋíoḃ acu 13
ċuaiḋ Agrippa, an rí, agus Bernicé, síos go Caesaréa,
ag fáiltiú roiṁ Ḟéstus. Ḋeineadar righneas ann 14
ar feaḋ mórán laeṫanta agus d'innis Féstus do'n
rí i dtaoḃ Póil: Fear, ar seisean, a d'ḟág Féilics
anso 'n-a ṗriosúnaċ, Agus nuair a ḃíos i nIerúsalem 15
táinig uaċtaráin agus seanóirí na nIúdaċ ċúġam
ġá iarraiḋ orm é ḋaoraḋ ċun báis. Duḃart leó 16
náċ é ḃéas na Rómánaċ aon duine ḋaoraḋ ċun báis
gan luċt a ċionntuiġṫe taḃairt os a ċóṁair agus
caoi taḃart dó ar é féin do ċosaint agus ar é féin
do ġlanaḋ ar na coirṫe. Aċ do ṫánadar anso láiṫ- 17
reaċ, agus amáireaċ a ḃí ċúġainn do ṡuiḋeas sa
tribiúnal agus d'orduiġeas an fear a ṫaḃairt am
láṫair. Ansan d'eiriġ na cionntuiġṫeóirí aċ níor 18
ċuireadar aon rud 'n-a leiṫ n-ar ḟéadas aon droċ-
níḋ d'feiscint ann. Aċ ḃí ceisteana éigin acu 'n-a 19
ċoinniḃ a ḃain le pé deismireaċt creidiṁ atá acu
féin, agus i dtaoḃ Íosa éigin a fuair bás agus go
raiḃ Pól 'ġá ráḋ é ḃeiṫ beó. Níor ṁaiṫ liom 20
féin aon ḃaint a ḃeiṫ agam le níḋ de'n tsórd san
agus d'ḟiafraiġeas de ar ṁaiṫ leis dul go Ierú-
salem ċun go dtaḃarfí breiṫ air ins na neiṫiḃ sin.
Aċ do ḋein Pól gairm, go gcimeádfí é ċun go n-aireó- 21
ċaḋ Augustus a ċúis, agus d'orduiġeas é ċimeád
go gcuirfeaḋ ag triall ar Ċaesar é.

Ansan duḃairt Agrippa le Féstus: Ba ṁaiṫ liom 22
féin, leis, an fear san do ċloisint. Cloisfir amáir-
eaċ é, ar seisean.

Amáireaċ a ḃí ċúġainn ṫáinig Agrippa agus Ber- 23
nicé agus leaṫaḋ mór fúṫa, agus ċuadar isteaċ sa

halla éisteaċta, iad féin agus na tribiúin agus
maiṫe móra na caṫraċ, agus d'órduiġ Féstus Pól
24 a ṫabairt 'n-a láṫair. Ansan duḃairt Féstus: A rí
Agrippa agus a ḟeara uile atá againn anso, ċíonn
siḃ an duine sin. Nuair a ḃíos i nIerúsalem táinig
an pobul Iúdaċ go léir ċúġam 'ġá iarraiḋ orm agus
'ġá ráḋ i nguṫanaiḃ árda nár ċeart é ḃeiṫ beó a
25 tuille. Aċ níor ḟéadas féin a ḋ'ḟeisgint go raiḃ
aon rud déanta aige do tuillfeaḋ bás. Aċ do ġairm
sé féin Augustus agus tá socair agam ar a ċur ċuige.
26 Ní'l aon níḋ cruinn agam, áṁ, le sgrí 'n-a ṫaoḃ ag
triall ar mo ṫiġearna. Uime sin do tugas anso
ċúġaiḃ-se é, agus ċúġat-sa go mór mór, a rí Agrippa,
go gceisteóċaḋ siḃ é agus go mbeaḋ rud agam a
27 sgríḃinn. Óir measaim gur obair mí-réasúnta cime
ċur uaim agus gan a ḋ'innsint cad 'tá 'n-a ċoinniḃ.

CAIBIDIOL XXVI.

Cúntas ag Pól ḋá ṫabairt d' Agrippa ar a beaṫa, ar conus a h-iompuiġeaḋ ċun an ċreidiṁ é, agus ar an obair a ḃí le déanaṁ aige.

1 Ansan duḃairt Agrippa le Pól: Tá cead cainnte ar
do ṡon féin agat. Do ṡín Pól a láṁ agus ċrom sé
ar a sgéal a ḋ'innsint.
2 Is maiṫ an ḃail orm, dar liom, a rí Agrippa, gur
ad láṫair-se atá orm me féin a ċosaint indiu ar na
3 neiṫiḃ seo go léir atá ag na Iúdaíġ 'á ċur am leiṫ, go
mór mór, toisg eolus a ḃeiṫ agat ar na nósaiḃ agus
ar na ceisteanaiḃ atá ameasg na n-Iúdaċ. Uime
sin iarraim ort éisteaċt go foiḋneaċ liom.
4 Tá aiṫne ag na Iúdaíġ go léir ar an saġas beaṫa
ċaiṫeas ó m'óige, óir is ameasg mo náisiúin féin
5 i nIerúsalem a ċaiṫeas í. Tá fios acu, (dá mba
ṁaiṫ leó é ḋ'innsint i bfiaḋnuise), gur ṁaireas, do
réir na h-aicme is deiṁniġtiġe i n-ár gcreideaṁ,
6 am Ḟairisíneaċ. Agus tá breiṫ 'á ṫabairt orm anois
mar ġeall ar an mainiġin atá agam as an ngeallaṁ-

aint a tug Dia d'ár n-aiṫreaċaiḃ, An ġeallaṁaint 7
sin go ḃfuil an dá ṫreiḃ déag againn, atá ann, ag
déanaṁ réir Dé do ló agus d'oiḋċe, ag ḃraṫ ar í
d'ḟaġáil. Isí an ṁainiġin sin atá ag na Iúdaiġ 'á ċur
am leiṫ-se, a rí. Cad 'n-a ṫaoḃ náċ féidir, dar 8
liḃse, a ċreideaṁaint go n-aiṫḃeoḋann Dia na mairḃ?

Ḃí sé buailte isteaċ am aigne-se féin go raiḃ 9
ceangailte orm mórán neiṫe déanaṁ i gcoinniḃ ainime
Íosa Nasareic. [1] Agus do ḋeineas, i nIerúsalem. 10
Ċuireas mórán daoine naoṁṫa isteaċ i bpríosúnaiḃ.
Fuaras úġdarás ó uaċtaránaiḃ na sagart agus nuair
a ḃídís (na naoiṁ) le cur ċun báis is mise tugaḋ
an t-ordú liom ċuige. Agus ins na sinagógaiḃ 11
go léir ḃínn go minic ag cur pionóis orta, agus
ċuirinn fiaċaiḃ orta diaṁaslaḋ déanaṁ, agus do
méaduiġeaḋ mo ḃuile 'n-a gcoinniḃ i dtreó go mbínn
'ġá ngéarleanṁaint isteaċ ins na caṫaraċaiḃ iasaċta
féin.

[2] Agus ḃíos ag dul go Damascus ar an inntinn 12
sin agus úġdarás agus cead agam ó uaċtaránaiḃ na
sagart, Agus, a rí, do ċonnac ar an sliġe i lár an 13
lae, ag taitneaṁ am timpal agus timpal ar na daoine
a ḃí le m'ċois, solas ar na flaṫais agus é níos treise
ná solus na gréine. Agus tuiteaṁair go léir ċun 14
tailiṁ, agus d'airiġeas-sa an guṫ ag labairt liom sa
teangain Eaḃra: A Ṡaul, a Ṡaul, cad ċuige duit
ḃeiṫ 'am ġéarleanṁaint? Is deacair duit ḃeiṫ ag
speaċuíol i n-agaiḋ an ṗriocaire.

Agus dubart-sa: Cia h-é tu, a Ṫiġearna? Agus 15
dubairt an Tiġearna: Mise Íosa atá agat d'á ġéar-
leanṁaint. Aċ eiriġ agus seasaiṁ ar do ċosaiḃ, 16
óir is ċuige taisbeánas me féin duit ċun go ndéan-
fainn díot seirḃíseaċ agus finné ar na neiṫiḃ a ċonn-
aicís agus ar na neiṫiḃ 'na ḃfeicfir me, 'gat taḃairt 17
saor ó'n ḃpobul agus ós na geinte na ḃfuilim 'ad
ċur ċúca anois, Ċun a súl a d'osgailt dóiḃ ionus go 18
n-iompóċaidís ó'n ndoirċeaċt ċun an tsoluis agus
ó ċóṁaċt Ṡátain ċun Dé, ionus go ḃfaiġdís maiṫ-

[1] *Supra* viii. 3. [2] *Supra* ix. 2.

eaṁnaċas peacaí agus meaḋ ameasg na naoṁ tríd
an gcreideaṁ atá ionamsa.
19 Dá bríġ sin, a rí Agrippa, níor ṫugas-sa diúlta
20 do'n radharc ó neaṁ, [1] aċ do ċraoḃsgaoileas é,
do'n ṁuinntir atá i nDamascus ar dtúis, agus
i nIerúsalem, agus i gcríċ Iudaea ar fad, agus do
sna Geintiḃ, ionus go ndéanfaidís aiṫriġe agus go
n-iompóċaidís ar Ḋia, ag déanaṁ diongaḃála na
21 h-aiṫriġe d'oibreaċaiḃ. Mar ġeall air sin iseaḋ
[2] do rug na Iúdaiġ orm nuair bíos sa teampull agus
22 ṁeasadar me ṁarḃú. Aċ do ċaḃruiġ congnaṁ Dé
liom agus táim am ṡeasaṁ go dtí an lá indiu, ag
déanaṁ fiaḋnuise do ḃeag a's do ṁór, gan aon rud
do ráḋ lasmuiġ de sna neiṫiḃ aduḃairt na fáiḋe a
23 ḃí le teaċt agus Maois, go ndéanfaḋ Críost fulag
agus gur ḃ'é an ċéad duine é d'eireóċaḋ ós na mairḃ
agus do noċtfaḋ an solus do'n ṗobul agus do sna
Geintiḃ.
24 Le linn na cainnte sin do ráḋ ḋó agus é gá ċosaint
féin duḃairt Féstus do ġut árd: As do ṁeaḃair
ataoi, a Ṗóil. Tá iomad léiġinn 'ad ċomáint as do
25 ṁeaḃair. Nílim as mo ṁeaḃair, a Ḟéstuis oirdeirc.
26 Táim ag innsint na fírinne gan ḃaois. Tá eolus ar
na neiṫiḃ seo ag an rí atá ag éisteaċt le m'ċainnt gan
sgáṫ; óir ní ṁeasaim gur féidir aon níḋ acu ḃeiṫ las-
muiġ d'á eólus. Ní h-i gcúinne a deineaḋ aon níḋ
27 acu. An gcreideann tú na fáiḋe, a rí Agrippa?
28 Tá 'fios agam go gcreideann tú. Ansan duḃairt
Agrippa le Pól: Is beag ná go n-áitiġeann tú orm
29 iompáil am Ċríostaiḋe. Agus duḃairt Pól: Go
dtugaiḋ Dia ḋom, 'n-a ḃeag a's 'n-a ṁór, ní h-aṁáin
tusa aċ gaċ a ḃfuil de ḋaoiniḃ anso ag éisteaċt liom
d'iompáil ar an gcuma san agus iad a ḃeiṫ mar me
féin, aċ gan na slaḃraí seo ḃeiṫ orta.
30 Ansan d'eiriġ an rí agus an goḃernóir agus Ber-
31 nicé agus a raiḃ 'n-a suiḋe 'n-a ḃfoċair. Agus
d'imtiġdar i leiṫ taoiḃ agus ḃíodar ag cainnt, agus
duḃradar: Ní'l aon rud déanta ag an nduine sin a

[1] *Supra* ix. 20. [2] *Supra* xxi. 31.

tuillfeaḋ bás ná braiġdineas dó. Agus duḃairt 32
Agrippa le Féstus: D'féadfí an duine sin do leog-
aint ċun siúḃail muna mbeaḋ gur ġairm sé Caesar.

Caibidiol XXVII.

Cursar Pól ar bórd luinge ċun dul sa Róiṁ. A taisteal agus a longḃrise.

Ansan, do socaruiġeaḋ ar ḋul ar uisge go dtí 1
an Eadáil agus ar Pól agus ná priosúnaiġ eile taḃ-
airt ar láiṁ do taoiseaċ céad dár b'ainim Iúlius,
de ḃuiḋin Augustuis, [1]Agus ċuamair ar bórd luinge 2
Adrumétiġe, ċun go seólfaimís san ċiuṁais tráġa
na h-Ásia, agus tógamair ár seólta. Agus d'fan
i n-ár bfoċair Aristarcus an Macedonaċ, ó Tessa-
lonica.
Tánamair an lá 'n-a ḋiaiḋ san go Sidón. Agus ḃí 3
Iúlius ceannsa le Pól agus do leog sé ḋó dul ċun
a ċáirde agus aire taḃairt dó féin. Ansan d'fága- 4
mair an áit sin agus ṡeólamair ar sgát Cúprus mar
ḃí an ġaot i n-ár gcoinniḃ. Agus ṡeólamair tré 5
farraige Ċilicia agus Pampilia, agus tánamair go dtí
Lustra, atá i Lucia, Do fuair an taoiseaċ céad, sa 6
n-áit sin, long Alecsandrineaċ a ḃí ag dul san-Eadáil
agus ċuir sé uirti sinn.
Ansan ḃíomair ag gluaiseaċt go ríġin ar feaḋ 7
mórán laetanta gan teaċt aċ ar aġaiḋ Ċniduis, mar
ḃí an ġaot 'ġár gcosg, agus ṡeólamair i gcóṁġar do
Ċréta, láiṁ le Salmóné. Do ṡeolamair tar an áit 8
sin, agus ba deacair é, agus tánamair go dtí áit ar
a dtugtí Deaġċuanta, i n-aice le cataiṙ Talassa.
Ansan ḃí mórán aimsire caitte agus ḃí taisdeal 9
farraige contaḃartaċ mar ḃí aimsir an trosgaiḋ
imiġte, agus ḃí Pól ag taḃairt cóṁairle a leas
dóiḃ, 'ġá ráḋ leó: A ḟeara, ċím go bfuil tráċt na 10
farraige ag tusnú ar ḃeit ana-ḋioḃálaċ agus ana-
ċontaḃartaċ, ní h-aṁáin do'n luing agus do'n méid

[1] 2 Cor. xi. 25.

11 ualaiġ atá inti aċ d'ár n-anam féin ċóṁ maiṫ. Aċ
ba ṁó an truim a ċuir an taoiseaċ céad i ngiolla
na luinge agus i máiġistir na luinge 'ná i gcainnt Ṗóil.
12 Agus toisg gan an cuan san a ḃeiṫ oireaṁnaċ go maiṫ
ċun an ġeiṁriḋ a ċaiteaṁ ann do ċóṁairliġ an ċuid
ba ṁó díoḃ imṫeaċt as agus féaċaint an ḃféadfaidís
dul agus an geiṁreaḋ ċaiteaṁ i ḃFoenícé, cuan de
ċuantaiḃ Ċréta atá ag féaċaint siar ó ḋeas agus siar
ó ṫuaiḋ.
13 Do ṡéid an ġaoṫ andeas dóiḃ agus ṁeasadar go
raiḃ gaċ níḋ ar a dtoil acu agus ġluaiseadar ó
14 Assan agus san ċiuṁais tráġa Ċréta. Aċ go luaṫ
'n-a ḋiaiḋ san d'eiriġ n-a coinniḃ go stoirmeaṁail
15 an ġaoṫ ar a dtugtar Euroacuiló. Do sguabaḋ
ċun siúḃail an long mar níor ḟéad sí cur i gcoinniḃ
na gaoiṫe, agus do sgaoileaḋ leis an ngaoiṫ sinn.
16 Do comáineaḋ isteaċ sinn fé sgáṫ oileáin dár ḃ'ainim
Cauda, agus is ar éigin ḟéadamair an bád do ṫógaint
17 ċúġainn; Do ṫógadar é agus ḋeineadar úsáid de
ċabarṫaiḃ agus ċuireadar fúnsaí fé'n luing; agus
le h-eagla go dtuitfidís isteaċ sa ḃeó-ġainiṁ do
leagadar na seólta, agus ḃíodar ag imṫeaċt ar an
18 gcuma san. An lá 'n-a ḋiaiḋ san ḋeineadar caiṫ-
eaṁ amaċ, óir ḃíomair ġár suataḋ go ró-ṁór leis
19 an stoirm. Agus an tríṁaḋ lá do ċaiteadar amaċ
20 le n-a láṁaiḃ féin gléas na luinge. Ansan ḃíomair
mórán laeṫanta gan grian na réiltín a ḋ'feisgint,
agus stoirm nár ḃeag ag bagairt orainn, i dtreó go
raiḃ gaċ súil le n-ár dteaċt slán imiġṫe.
21 Agus ansan, tar éis iad a ḃeiṫ abfad gan bia
ċaiteaṁ, do ṡeasaiṁ Pól eatarṫa agus duḃairt sé:
A ḟeara, is mairg nár glacaḋ mo ċóṁairle-se agus
gan imṫeaċt ó Ċréta, agus dul ó'n ndíoḃáil seo
22 agus ó'n gcailleaṁaint seo. Agus anois iarraim
oraiḃ misneaċ a ḃeiṫ agaiḃ. Ní caillfar aon duine
23 agaiḃ, aċ an long aṁáin. Óir do ṡeasaiṁ taoiḃ liom
anoċt aingeal Dé, n-ar leis mise agus dá ndeinim
24 seirḃís, Agus duḃairt sé: Ná bíoḋ eagal ort, a Ṗóil.
Ní foláir duit seasaṁ i láṫair Ċaesair; agus féaċ,
gaċ a ḃfuil de ḋaoine ar aon luing leat táid siad

bronnta ag Dia orṫa. D'á ḃríġ sin glacaiḋ mis- 25
neaċ, a ḟeara; óir creidim-se ó Ḋia, fé mar a duḃraḋ
liom, gur mar sin a ḃeiḋ. Aċ ní foláir dúinn dul 26
isteaċ ar oileán áiriṫe.

Aċ nuair a ṫáinig an ceaṫrṁaḋ oiḋċe déag orainn 27
agus sinn ag imṫeaċt sa n-Adria timpal an ṁeadon
oiḋċe, ṁeas na máirnéalaiġ go ḃfeacadar tír éigin.
Do leogadar síos an luaḋ agus fuaradar fiċe feáḋ 28
ar doiṁneas, agus nuair a ḋruideadar tamall beag
ó'n áit sin fuaradar cúig ḟeáḋ déag. Ḃí eagal orṫa 29
go raiġmís i n-áit ġarḃ agus ċuireadar amaċ ceiṫre
h-ancairí ó'n stiúir, agus b'é b'ḟada leó go mbeaḋ
sé 'n-a lá. Ansan do ṁeas na máirnéalaiġ teiṫe as 30
an luing. Do leogadar síos an bád, mar ḋ'eaḋ gur
tearsuiġ uaṫa ancairí ċur amaċ ó tosaċ na luinge.
Aċ duḃairt Pól leis an dtaoiseaċ céad agus leis 31
na fir armṫa: Mura ḃfanaid siad san sa luing ní
féidir daoiḃ-se dul slán. Ansan do ġearr na saiġ- 32
diúirí téada an ḃáid agus do leogadar dó tuitim
sa n-uisge.

Agus nuair a tusnuiġ an solus ar teaċt d'iarr 33
Pól orṫa go léir bia ċaiteaṁ, agus duḃairt sé: Siḋé
an ceaṫrṁaḋ lá déag agaiḃ ag feiṫeaṁ agus siḃ i nḃúr
dtrosgaḋ, gan aon niḋ a tógaint. D'á ḃríġ sin 34
iarraim oraiḃ anois bia do ċaiteaṁ ar son ḃúr
sláinte, óir ní caillfar oireaḋ agus ruibe gruaige
de ċeann aon duine agaiḃ. Nuair a ḃí an méid sin 35
ráiḋte aige do ṫóg sé arán agus ġaiḃ sé buiḋċas le
Dia os a gcóṁair go léir, agus ḃris sé an t-arán
agus ċrom sé ar iṫe. Ansan ṫáinig suaiṁneas 36
aigne orṫa go léir agus ṫógadar an bia. Dá ċéad 37
duine agus sé ḋuine ḋéag a's trí fiċid againn iseaḋ
a ḃí sa luing ar faḋ. Nuair a ḃí a ndóṫain biḋ iṫte 38
acu ċaiteadar an ċruiṫneaċt amaċ sa ḃfarraige ċun na
luinge d'éadtromú.

Ansan, nuair a ḃí sé 'n-a lá, níor aiṫniġdar an tír, 39
aċ ṫugadar fé ndeara bléin 'na raiḃ tráiġ inti agus
ċeapadar, d'á mb' féidir é, go sáḃfaidís an long
isteaċ inti. Ansan do tógadar na h-ancairí agus 40
do sgaradar na stiúireana agus d'árduiġdar an

seól mór ċun na gaoiṫe agus do ġluaiseadar leis
an ḃfarraige, aċ do stiúruiġdar í fé ḋéin na tráġa.
41 Do ṫuiteamair isteaċ i n-áit a ḃí idir ḋá ḟarraige
agus do buaileaḋ an long uim ṫalaṁ i dtreó go
raiḃ a tosaċ daingean agus gur ḃris neart na farraige
a deire.
42 Ansan do ṁeas na saiġdiúirí na príosúnaiġ a ċur
ċun báis le h-eagla go snáṁfaḋ cuid acu agus go
43 n-imteóċaidís. Aċ ní leogfaḋ an taoiseaċ céad
dóiḃ é, mar teastuiġ uaiḋ Pól do ḃreiṫ saor, agus
d'órduiġ sé do'n ṁuinntir go raiḃ snáṁ acu iad
féin do ċaiṫeaṁ amaċ ar dtúis agus iad féin a ṡáḃáil
44 agus dul i dtír. Agus do rugaḋ an ċuid eile amaċ,
cuid acu ar ċláraċaiḃ agus cuid acu ar neiṫiḃ a ḃain
leis an lúing. Agus mar sin do ṫárla go ndeaġaiḋ
gaċ duine acu beó amaċ ar an dtalaṁ tirim.

CAIḂIDIOL XXVIII.

Pól i Melita ar feaḋ trí ṁí. A ṫa·rsteal airís ar an ḃfarraige. A ṫeaċt ċun na Róṁa. A ċómráḋ leis na Iúdaiġ a ḃí sa ċaṫair.

1 Agus ansan nuair a ḃíomair tar éis dul slán fuar-
amair amaċ gur Melita a tugtí ar an oileán. Do
2 ġlac na daoine iasaċta san go ceannsa sinn. Do
lasadar teine agus ċuireadar compórd orainn, mar
3 ḃí fearṫainn ag teaċt agus ḃí fuaċt ann. Ansan ḃí
Pól tar éis rainnt adṁaid ċríon do ḃailiú agus do ċur
ar an dteine, agus do léim atair niṁe, ag teiṫe ó'n
4 dteas, agus do rug sí ar láiṁ air. Nuair a ċonnaic
na daoine iasaċta an ṗiast ar sile ar a láiṁ dubradar
le n-a ċéile: Is aṁlaiḋ a ṁarḃ sé duine agus bíoḋ
go dtáinig sé saor ó'n ḃfarraige ní leogtar beó ó'n
5 ndíoltas é. Ansan do ċroṫ seisean an ṗiast isteaċ
6 sa teine agus ní raiḃ aon díoḃáil déanta ḋó. Aċ
ṁeasadar go dtursnóċaḋ sé ar at agus go dtuitfeaḋ
sé marḃ gan ṁoill. Ḃíodar ag feiṫeaṁ leis sin, aċ
nuair a ċonnacadar ná raiḃ aon níḋ ag imṫeaċt air
d'aṫarruiġdar a n-aigne agus dubradar gur Dia
éigin é.

Sa n-áit sin iseaḋ ḃí talaṁ an ḟir a ḃí n-a ċeann 7
ar an oileán. Publius ab ainm dó. Do ġlac sé sinn
agus ċuir sé cóir orainn go fial ar feaḋ trí lá.
Agus do ṫárla go raiḃ aṫair Publius 'n-a luiġe le 8
h-éagcruas agus le teinneas cuirp. Ċuaiḋ Pól
isteaċ ag triall air agus ḋein sé guiḋe ar a ṡon agus
ċuir sé a láṁa air agus do leiġis sé é. Ansan, gaċ 9
a raiḃ de ḋaoine ar an oileán go raiḃ gearánta orṫa
ṫánadar agus do leiġiseaḋ iad. Agus ṫugadar 10
onóir ṁór dúinn, agus nuair a ḃíomair ċun dul ar
luing ṫugadar dúinn na neiṫe a ḃeaḋ riaċtanaċ dúinn.

Tar éis trí ṁí do ġluaiseamair, ar luing Alec- 11
sandrínig a ḃí tar éis an ġeiṁriḋ a ċaiteaṁ ag an
oileán. Agus na Castóirí an suaṫantas a ḃí uirṫi.
Agus ṫánamair go Siracúsa agus d'ḟanamair trí 12
lá ann. Ó'n áit sin do ṡeólamair tímpal fan na tíre 13
agus ṫanamair go dtí Régium, agus tar éis aon lae
aṁáin do ṡéid an ġaoṫ andeas agus ṫánamair go
Puteoli. Fuaramair bráiṫre sa n-áit sin agus 14
d'iarradar orainn fanṁaint 'n-a ḃfoċair agus
d'ḟanamair seaċt lá. Agus ansan ṫánamair go dtí
an Róiṁ. Agus as san, nuair airiġ na bráiṫre é, 15
do ċruinniġdar ċúġainn go Forum Appius agus ċun
na dTrí dTaḃairne, agus nuair a ċonnaic Pól iad
ṫug se buiḋċas do Ḋia agus ṫáinig misneaċ dó.

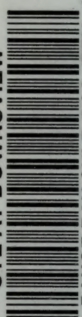
Agus nuair a ḃíomair tagaiṫe ċun na Róṁa do 16
tugaḋ cead do Pól fanṁaint i n-áit ċóṁnuiġṫe féin
agus fear cimeádta, armṫa, i n'ḟoċair.

Ansan, tar éis an tríṁaḋ lae, do ġlaoiḋ sé ċuige 17
maiṫe na nIúdaċ. Nuair a ṫánadar i ḃfoċair a ċéile
duḃairt sé leó: A ḟeara, a ḃráiṫre, do tugaḋ mise
gaḃṫa, ó Ierúsalem, i láṁaiḃ na Rómánaċ, agus gan
aon niḋ agam 'á ḋeanaṁ i gcoinniḃ na ndaoine ná
i gcoinniḃ nós ár sinsear. Do ṫrialadar me agus 18
ḃíodar ċun me leogaint saortoisg ná fuaradar aon
ċúis ḃáis ionam. Aċ do ċuir na Iúdaiġ 'n-a ċoinniḃ sin 19
i dtreó go mb' éigin dom Caesar do ġairm, agus ni
h-aṁlaiḋ a ḃí aon niḋ agam le cur i leiṫ mo náisiúin

20 féin. Siné cúis n-ar iarras sibse a ḋ'feisgint agus
labairt lib. Mar ġeall ar an ndóċas atá i n-Israél
21 isead atá an slabra so casta ormsa. Agus dúb-
radar-san leis: Ní ḃfuaramair-ne litreaċa do ṫaoḃ
ó Iúdaéa, ná níor ṫáinig aoinne de sna bráiṫriḃ ag
22 innsint ná ag labairt aon droċ-níḋ do ṫaoḃ. Aċ
iarraimíd ort a ḋ'innsint dúinn cad is dóiġ leat;
óir i dtaoḃ na h-aicme seo, is eól dúinn go ḃfuil-
tear ag gabáil 'n-a gcoinniḃ ins gaċ aon ball.
23 Ansan do ċeapadar lá ḋó, agus ṫáinig a lán acu go
dtí an lóistín ċuige, agus do ṁíniġ sé ḋóiḃ ríġeaċt
Dé agus ṫug sé fiaḋnuise ḋóiḃ air. Agus ḃí sé ó'n
maidin go dtí an tráṫnóna ag cur 'n-a luiġe orṫa
i dtaoḃ Íosa, a' dliġe Ṁaoise agus as na fáidiḃ.
24 Agus do ċreid cuid acu ins na neiṫiḃ a duḃrad, agus ḃí
25 cuid acu, áṁṫaċ, nár ċreid. Agus ḃíodar ag imṫeaċt
gan ḃeiṫ ar aon-aigne, i dtreó go nduḃairt Pól an
t-aon ḟocal aṁáin: Is maiṫ aduḃairt an Spioraid Naoṁ
26 é le n-ár n-aiṫreaċaiḃ tré ḃéal an ḟáiḋ Isáias, Mar
a ndeir sé: [1] Imṫiġ ag triall ar an bpobul san
agus abair leo: Cloisfiḋ siḃ leis an gcluais agus ní
ṫuigfiḋ siḃ, agus ċífiḋ siḃ leis an súil agus ní ṫaḃ-
27 arfaiḋ siḃ fé ndeara; Óir tá croiḋe an poḃuil seo
tuitiṫe i ḃfeóil, agus le n-a gcluasaiḃ ḋeineadar
éisteaċt ḋúr, agus do ḋúnadar a súile, le h-eagla
go ḃfeicfidís le n-a súiliḃ agus go n-aireóċaidís le
n-a gcluasaiḃ agus do dtuigfidís le n-a gcroiḋe
agus go n-iompóċaidís agus go slánóċainn iad.
28 Dá ḃríġ sin bíoḋ agaiḃ fios an méid seo, go ḃfuil an
slánú so ó Ḋia d'á ċur ag triall ar na Ġeintiḃ, agus
29 éisṫfid siad leis. Nuair a ḃí an méid sin ráiḋte
aige d'imṫiġ na Iúdaíġ amaċ uaiḋ, agus aiġneas mór
acu eatarṫa féin.
30 Ansan d'ḟan sé ḋá ḃliain ar fad 'n-a ṫiġ féin, agus
31 ġlac sé gaċ aoinne do ṫáinig ag triall air. Agus
ríġeaċt Dé aige 'á ċraoḃsgaoile, agus é ag múine
na neiṫ a ḃaineann leis an dTiġearna Íosa Críost
le lán-ṁisneaċ agus gan ċosg.

[1] Isaias vi. 9; Maiṫ. xiii. 14; Marc. iv. 12; Lúc. viii. 10; Eóin xii. 40; Róṁ. xi. 8.

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 10 07 03 14 003 1